

HRVATSKI SABOR

3090

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 29. studenoga 2013. godine.

Klasa: 011-01/13-01/269

Urbroj: 71-05-03/1-13-2

Zagreb, 4. prosinca 2013.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Ivo Josipović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU

Članak 1.

U Zakonu o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12. i 56/13.) naziv glave I. mijenja se i glasi:

»Glava I.

NAČELA KAZNENOG POSTUPKA«.

Članak 2.

U članku 1. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Kazneni progon i postupak može se voditi i završiti samo prema pravilima i pod uvjetima propisanim zakonom.«.

Stavak 3. briše se.

Članak 3.

Članak 1.a mijenja se i glasi:

»Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- 1) Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26. 10. 2010.),
- 2) Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o prevenciji i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima (SL L 101, 15. 4. 2011.),
- 3) Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o borbi protiv seksualne zloporabe i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije (SL L 335, 17. 12. 2011.),
- 4) Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),
- 5) Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim predmetima (SL L 350, 30. 12. 2008.).«.

Članak 4.

U članku 2. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) Za djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti ovlaštenu tužitelj je državni odvjetnik, a za djela za koja se kazneni postupak pokreće po privatnoj tužbi ovlaštenu tužitelj je privatni tužitelj. Za kaznena djela za koja je to propisano zakonom državni odvjetnik pokreće kazneni postupak samo na prijedlog oštećenika.

(3) Ako zakonom nije drukčije propisano, državni odvjetnik je dužan pokrenuti kazneni postupak ako postoji osnovana sumnja da je određena osoba počinila kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti, a nema zakonskih smetnji za progon te osobe.«.

Stavci 4. i 5. brišu se.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 4.

Članak 5.

Članak 4. mijenja se i glasi:

»(1) Svaka radnja ili mjera ograničenja slobode ili prava utemeljena na ovom Zakonu mora biti razmjerna naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju.

(2) Sud i druga državna tijela pri odlučivanju o radnjama i mjerama ograničenja slobode ili prava po službenoj dužnosti paze da se ne primjenjuje teža mjera ako se ista svrha može postići blažom mjerom. Njihovo trajanje mora biti ograničeno na najkraće nužno vrijeme.«.

Članak 6.

Članak 7. mijenja se i glasi:

»(1) Sa svakim uhićenikom i okrivljenikom mora se postupati čovječno i poštivati njegovo dostojanstvo.

(2) Uhićenik mora biti odmah:

- 1) na njemu razumljiv način obaviješten o razlozima uhićenja,
- 2) poučen da nije dužan iskazivati,
- 3) poučen da ima pravo na stručnu pomoć branitelja kojega može sam izabrati,
- 4) poučen da će nadležno tijelo, na njegov zahtjev, o uhićenju izvijestiti njegovu obitelj ili drugu osobu koju on odredi,
- 5) poučen o drugim pravima propisanim ovim Zakonom.«

Članak 7.

U članku 8. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Stranke i ostali sudionici u postupku imaju pravo služiti se svojim jezikom, uključujući i znakovni jezik gluhih i gluhoslijepih. Ako se radnja u postupku ne vodi na jeziku koji osoba govori i razumije, osigurat će se usmeno prevođenje odnosno prevođenje ili tumačenje znakovnim jezikom gluhih i gluhoslijepih onoga što ona odnosno drugi iznosi te isprava i drugog pisanog dokaznog materijala koji se izvodi. U zapisniku će se zabilježiti da je dana pouka i izjava sudionika. O pravu na usmeno prevođenje odnosno prevođenje ili tumačenje znakovnim jezikom gluhih i gluhoslijepih osoba će se poučiti prije prvog ispitivanja.«

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) Okrivljeniku iz stavka 4. ovog članka pisano će se prevesti pouka o pravima, odluka o oduzimanju slobode, rješenje o provođenju istrage i nalog o provođenju dokaznih radnji, optužnica, privatna tužba, poziv, sudska odluka nakon optuženja do pravomoćnog okončanja postupka te u postupku o izvanrednim pravnim lijekovima. Ako navedena pismena nisu dostupna na jeziku koji okrivljenik govori i razumije, bit će mu prevedena usmeno, a u pisanom obliku bit će mu uručena u najkraćem mogućem roku na jeziku koji govori i razumije. Ako okrivljenik iz stavka 4. ovog članka ne može pročitati navedena pismena bit će mu izložena na njemu razumljiv način.«

Članak 8.

U članku 9. dodaju se novi stavci 1. i 2. koji glase:

»(1) Sud i državna tijela koja sudjeluju u kaznenom postupku s jednakom pažnjom ispituju i utvrđuju činjenice koje terete okrivljenika i koje mu idu u korist.

(2) Državno odvjetništvo, istražitelj i policija neovisno i nepristrano razjašnjavaju sumnju o kaznenom djelu za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti. Ta tijela su dužna s jednakom pažnjom prikupljati podatke o krivnji i nedužnosti okrivljenika.«

Dosadašnji stavci 1. i 2. postaju stavci 3. i 4.

Članak 9.

U članku 10. stavku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

»1) koji su pribavljeni kršenjem Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom propisane zabrane mučenja, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja,«

U točki 2., na kraju, dodaju se riječi: »osim u slučaju iz stavka 3. ovog članka,«

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Ne smatraju se nezakonitima dokazi pribavljeni povredom prava i sloboda iz stavka 2. točke 2. ovog članka u postupku za teške oblike kaznenih djela iz nadležnosti županijskog suda, kod kojih interes kaznenog progona i kažnjavanja počinitelja preteže nad povredom prava.«

U stavku 4. riječi: »točke 2.« brišu se.

Članak 10.

Članak 11. mijenja se i glasi:

»(1) Okrivljenik ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku odluči o optužbi u skladu sa zakonom.

(2) Postupak se mora provesti bez odugovlačenja, a u postupcima u kojima je okrivljeniku privremeno oduzeta sloboda, sud i državna tijela postupat će osobito žurno.

(3) Sud i druga državna tijela dužni su onemogućiti svaku zlouporabu prava koja pripadaju sudionicima u postupku.

(4) Stranci, branitelju, oštećeniku, opunomoćeniku ili zakonskom zastupniku koji u kaznenom postupku svojom radnjom očigledno zloupotrebljava pravo iz ovog Zakona, sud će rješenjem uskratiti pravo na tu radnju. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Ako je u slučaju iz stavka 4. ovog članka okrivljenik ostao bez branitelja, predsjednik suda će na zahtjev tijela koje vodi postupak postaviti branitelja po službenoj dužnosti.«

Članak 11.

U članku 12. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Obnova pravomoćno okončanog kaznenog postupka može se provesti samo u postupku i pod uvjetima propisanim zakonom. Ne može se obnoviti kazneni postupak protiv osobe koja je pravomoćno oslobođena od optužbe.«.

Članak 12.

U članku 16. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) Policija, istražitelj, državno odvjetništvo i sud postupaju s posebnim obzirom prema žrtvi kaznenog djela.

(3) Tijela iz stavka 2. ovog članka dužna su žrtvu i oštećenika upoznati s njihovim pravima u postupku sukladno ovom Zakonu i pri poduzimanju radnji na primjeren način skrbiti o njihovim pravima.«.

Stavci 4., 5. i 6. brišu se.

Članak 13.

U članku 17. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

»1) pravomoćnošću rješenja o provođenju istrage,«.

Iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

»2) potvrđivanjem optužnice ako istraga nije provedena,«.

Dosadašnje točke 2. i 3. postaju točke 3. i 4.

Članak 14.

U članku 18. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Ako sud koji vodi postupak smatra da je za rješenje pitanja iz stavka 1. ovog članka potrebna odluka Suda Europske unije o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta kojega je donijelo njezino tijelo može podnijeti zahtjev Sudu Europske unije da donese odluku, o čemu će obavijestiti stranke.«.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

»(4) Ako se postupak vodi pred sudom protiv čije odluke nije dopuštena žalba, a taj sud smatra da je za rješenje pitanja iz stavka 1. ovog članka potrebna odluka Suda Europske unije o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta kojega je donijelo njezino tijelo podnijet će zahtjev Sudu Europske unije da donese odluku, o čemu će obavijestiti stranke.

(5) U slučaju iz stavka 3. i 4. ovog članka sud će prekinuti postupak do donošenja odluke Suda Europske unije. Za vrijeme trajanja prekida postupka sud može provoditi samo one radnje za koje postoji opasnost od odgode.«.

Članak 15.

U članku 19.b stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Za kaznena djela za koja je propisana kao glavna kazna novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina sudi sudac općinskog suda kao sudac pojedinac.«

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do deset godina stranke se mogu do početka rasprave suglasiti da raspravu provede predsjednik vijeća kao sudac pojedinac, osim za sljedeća kaznena djela:

a) čedomorstvo (članak 93.), usmrćenje na zahtjev (članak 94.), prouzročenje smrti iz nehaja (članak 95.), sudjelovanje u samoubojstvu (članak 96. stavak 2.), spolni odnošaj s nemoćnom osobom (članak 189. stavak 1.), prisila na spolni odnošaj (članak 190.), spolni odnošaj zlorabom položaja (članak 191. stavak 2.), iskorištavanje djece ili maloljetnih osoba za pornografiju (članak 196. stavak 1.), teška kaznena djela protiv zdravlja ljudi (članak 249. stavak 4.) i izazivanje prometne nesreće (članak 272. stavak 4.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.),

b) usmrćenje (članak 112. stavak 2. i 3.), prouzročenje smrti iz nehaja (članak 113.), sudjelovanje u samoubojstvu (članak 114. stavak 2.), spolni odnošaj bez pristanka (članak 152.), teška kaznena djela protiv zdravlja ljudi (članak 192. stavak 6.), izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu (članak 227. stavak 6.), teška kaznena djela protiv okoliša (članak 214. stavak 4.), teška kaznena djela protiv opće sigurnosti (članak 222. stavak 4.) iz Kaznenog zakona.«

U dosadašnjem stavku 3., koji postaje stavak 4., u prvoj rečenici, iza riječi: »osim« dodaju se riječi: »za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od deset godina ili«.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 16.

U članku 19.c točki 1. podtočki d) riječi: »silovanje (članak 153.)« zamjenjuju se riječima: »silovanje (članak 153. stavak 1.)«, riječi: »podvođenje djeteta (članak 162. stavak 1., 2. i 4.)« zamjenjuju se riječima: »podvođenje djeteta (članak 162. stavak 1.)«, a zarez i riječi: »prijetnja osobi pod međunarodnom zaštitom (članak 355.)« brišu se.

U točki 3. riječ: »kazneni« briše se.

Članak 17.

U članku 25. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Do podizanja optužnice o spajanju i razdvajanju postupka odlučuje državno odvjetništvo koje je nadležno za provođenje jedinstvenog postupka.«

Članak 18.

U članku 32. stavku 1. točki 4. riječi: »obavljao dokazne radnje« zamjenjuju se riječima: »provodio dokazno ročište ili dokazne radnje ili je odlučivao o prigovoru za zaštitu postupovnih prava obrane ili o žalbi protiv rješenja o provođenju istrage«.

Članak 19.

U članku 37. stavku 2. brojka: »3.« zamjenjuje se brojkom: »5.«.

U stavku 4. zadnja rečenica briše se.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Kad osoba iz stavka 3. ovog članka sazna da postoji razlog za njezino izuzeće, dužna je odmah obustaviti svaki rad na predmetu, a ako je riječ o otklonu iz članka 32. stavka 2. ovog Zakona, može do donošenja odluke državnog odvjetnika poduzimati samo one radnje za koje postoji opasnost od odgode.«.

Članak 20.

Članak 38. mijenja se i glasi:

»(1) Temeljna ovlast i glavna dužnost državnog odvjetnika je progon počinitelja kaznenih djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti.

(2) U predmetima kaznenih djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti državni odvjetnik ima ovlast i dužnost:

- 1) poduzimanja potrebnih radnji radi otkrivanja kaznenih djela i pronalaženja počinitelja,
- 2) poduzimanja izvida kaznenih djela, nalaganja i nadzora provođenja pojedinih izvida radi prikupljanja podataka važnih za pokretanje istrage,
- 3) odlučivanja o odbacivanju kaznene prijave, odgodi i odustajanju od kaznenog progona,
- 4) pokretanja i vođenja istrage,
- 5) provođenja i nadzora provođenja dokaznih radnji,
- 6) podizanja i zastupanja optužnice, te predlaganja izdavanja kaznenog naloga pred nadležnim sudom,
- 7) sporazumijevanja s okrivljenikom o priznanju krivnje i kazni i drugim mjerama iz članka 360. stavka 4. točke 3. ovog Zakona,
- 8) predlaganja i izvođenja dokaza na raspravi,
- 9) davanja izjava da neće poduzeti kazneni progon u slučaju iz članka 286. stavka 2. ovog Zakona,

10) podnošenja žalbi protiv nepravomoćnih sudskih odluka i izvanrednih pravnih lijekova protiv pravomoćnih sudskih odluka,

11) poduzimanja potrebnih radnji, te nalaganja i nadzora izvida radi utvrđivanja i pronalaženja imovine stečene kaznenim djelom, predlaganja mjera osiguranja i predlaganja oduzimanja imovinske koristi,

12) sudjelovanja u postupku povodom zahtjeva za sudsku zaštitu protiv odluke ili radnje tijela uprave nadležnog za izvršenje kazne ili mjere oduzimanja slobode izrečene pravomoćnom presudom u kaznenom postupku,

13) donošenja odluka i poduzimanja drugih mjera predviđenih zakonom.

(3) Državni odvjetnik pokreće posebne postupke i sudjeluje u posebnim postupcima kad je to predviđeno zakonom.

(4) Glavni državni odvjetnik odlučuje o pokretanju postupka za davanje postupovnog imuniteta pripadniku zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja u skladu sa zakonom.«

Članak 21.

Članak 43. mijenja se i glasi:

»(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:

1) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,

2) pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik,

3) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b),

4) druga prava propisana zakonom.

(2) U skladu s posebnim propisima, žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet ili više godina, ako trpi teža psihofizička oštećenja ili teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava prije davanja iskaza u kaznenom postupku te pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu:

1) o pravima iz stavka 1., 2. i 3. ovog članka te članka 44. i 45. ovog Zakona,

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.«.

Članak 22.

U članku 44. stavku 1. iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

»2) pratnju osobe od povjerenja prilikom sudjelovanja u radnjama,«.

Dosadašnje točke 2. i 3. postaju točke 3. i 4.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Ako nije poznata dob žrtve, pretpostavit će se da se radi o djetetu ako postoji vjerojatnost da žrtva nije navršila osamnaest godina života.«.

Članak 23.

U članku 45. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: »i spolnog ćudoređa« brišu se.

Iza točke 2. dodaje se nova točka 3. koja glasi:

»3) da se ispita uz prisutnost osobe od povjerenja,«.

Dosadašnje točke 3., 4., 5. i 6. postaju točke 4., 5., 6. i 7.

Članak 24.

Članak 47. mijenja se i glasi:

»(1) U kaznenom postupku oštećenik ima, u skladu s ovim Zakonom, pravo:

1) služiti se vlastitim jezikom uključujući i znakovni jezik gluhih i gluhoslijepih i na pomoć tumača ako ne razumije ili se ne služi hrvatskim jezikom odnosno prevoditelja ili tumača znakovnog jezika ako se radi o gluhom ili gluhoslijepom oštećeniku,

2) podnijeti prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva te privremenih mjera osiguranja,

3) na opunomoćenika,

4) upozoravati na činjenice i predlagati dokaze,

5) prisustvovati dokaznom ročištu,

6) prisustvovati raspravi i sudjelovati u dokaznom postupku, te iznijeti završni govor,

- 7) izvršiti uvid u spis predmeta sukladno članku 184. stavku 2. ovog Zakona,
- 8) zatražiti obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njegove prijave (članak 206.a) i podnijeti pritužbu višem državnom odvjetniku (članak 206.b),
- 9) podnijeti žalbu,
- 10) podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona,
- 11) biti obaviješten o odbacivanju kaznene prijave ili odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona,
- 12) preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,
- 13) zatražiti povrat u prijašnje stanje,
- 14) biti obaviješten o ishodu kaznenog postupka.

(2) Državno odvjetništvo i sud dužni su prije i tijekom kaznenog postupka u svakom stadiju postupka ispitati postoji li mogućnost da okrivljenik oštećeniku popravi štetu uzrokovanu kaznenim djelom.

(3) Državni odvjetnik i sud dužni su posebno upozoriti oštećenika na prava iz stavka 1. točke 1., 2., 4., 6., 7. i 8. ovog članka. Zakonom se propisuju upozorenja oštećeniku u odnosu na prava iz stavka 1. točke 3., 5., 9., 11. i 12. ovog članka.«.

Članak 25.

Članak 52. briše se.

Članak 26.

Članak 53. mijenja se i glasi:

»(1) Ako je oštećenik dijete, a interesi djeteta su u suprotnosti s interesima roditelja, tijelo koje vodi postupak pozvat će nadležno tijelo socijalne skrbi da djetetu imenuje posebnog skrbnika ako je to potrebno radi zaštite njegovih interesa.

(2) Ako je oštećenik dijete ili osoba lišena poslovne sposobnosti, njegov zakonski zastupnik ili poseban skrbnik ovlašten je davati sve izjave i poduzimati sve radnje na koje je prema ovom Zakonu ovlašten oštećenik.

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovog članka, oštećenik koji je navršio šesnaest godina života može sam davati izjave i poduzimati radnje u postupku.«.

Članak 27.

U članku 55. stavku 1. riječi: »iz članka 212., 521. i 522.« zamjenjuju se riječima: »iz članka 206.c, 206.d i 206.e«, a riječ: »progoni« zamjenjuje se riječima: »kazneni postupak pokreće«.

U stavku 5. riječi: »razgledavanje i prepisivanje spisa te presnimavanje snimki« zamjenjuju se riječima: »uvid u spis«.

Članak 28.

U članku 62. stavku 1. riječi: »njihov zakonski zastupnik« zamjenjuju se riječima: »osoba iz članka 53. stavka 2. ovog Zakona«.

Članak 29.

Članak 64. mijenja se i glasi:

»(1) Okrivljenik ima, u skladu s ovim Zakonom, pravo:

1) u najkraćem mogućem roku, na njemu razumljiv način, biti upoznat s osnovama sumnje da je počinio kazneno djelo i razlozima optužbe,

2) služiti se u postupku svojim jezikom, odnosno jezikom koji govori i razumije uključujući i znakovni jezik gluhih i gluhoslijepih te ako ne razumije hrvatski jezik na tumača odnosno prevoditelja ili tumača znakovnog jezika ako se radi o gluhom ili gluhoslijepom okrivljeniku,

3) braniti se sam, uz branitelja po vlastitom izboru ili uz branitelja po službenoj dužnosti,

4) na branitelja na teret proračunskih sredstava ako prema svom imovinskom stanju ne može podmiriti troškove obrane,

5) slobodno i nesmetano komunicirati s braniteljem,

6) na vrijeme primjereno za pripremu obrane,

7) iznijeti odnosno ne iznijeti svoju obranu i odbiti odgovoriti na postavljeno pitanje ili braniti se šutnjom,

8) na uvid u spis,

9) predlagati dokaze i sudjelovati u dokaznim i drugim postupovnim radnjama, te na raspravi,

10) ispitati suokrivljenike, svjedoke i vještake,

11) sporazumijevati se o kazni i drugim mjerama iz članka 360. stavka 4. točke 3. ovog Zakona,

12) podnositi pravne lijekove i druga pravna sredstva.

(2) Zakonom se posebno propisuje kada se okrivljenik mora obavijestiti o pravima iz stavka 1. ovog članka. U slučaju propuštanja upoznavanja s pravima, nastupit će posljedice propisane ovim Zakonom.«.

Članak 30.

U članku 65. stavku 2. riječi: »prije prvog ispitivanja ili« zamjenjuju se riječima: »odmah po uhićenju ili poduzimanju«.

U stavku 4., u prvoj rečenici, iza riječi: »sudom« dodaju se riječi: »za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina«.

Članak 31.

Članak 66. mijenja se i glasi:

»(1) Okrivljenik mora imati branitelja:

1) ako je nijem, gluhi, slijep, gluhoslijep ili nesposoban da se sam brani, od prvog ispitivanja do pravomoćnog dovršetka kaznenog postupka,

2) ako se postupak vodi zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od dvanaest godina, od prvog ispitivanja ili dostave rješenja o provođenju istrage do pravomoćnog dovršetka kaznenog postupka, a za kaznena djela za koja je izrečena kazna dugotrajnog zatvora i za postupak po izvanrednim pravnim lijekovima,

3) od donošenja odluke kojom je protiv njega određen pritvor ili istražni zatvor,

4) za vrijeme trajanja postupka za kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti ako mu je oduzeta sloboda ili se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u drugom predmetu,

5) u vrijeme dostave optužnice zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od deset godina ili teža, do pravomoćnog okončanja postupka,

6) od donošenja rješenja o suđenju u odsutnosti (članak 402. stavci 3. i 4.), za vrijeme dok je odsutan,

7) tijekom rasprave koja se održava u odsutnosti okrivljenika (članak 404. stavci 2. i 3.),

8) ako je ostao bez branitelja jer je rješenjem uskraćeno pravo branitelja na radnju ili zastupanje,

9) od donošenja rješenja o provođenju istrage u postupku prema okrivljeniku s duševnim smetnjama,

10) tijekom pregovora o uvjetima priznavanja krivnje, sporazumijevanja o kazni i drugim mjerama iz članka 360. stavka 4. točke 3. ovog Zakona i potpisivanja izjave za donošenje presude na temelju sporazuma,

11) u drugim slučajevima koje propisuje ovaj Zakon.

(2) Ako sud ocijeni da se postupcima okrivljenika ili branitelja odugovlači kazneni postupak, postaviti će se i branitelj po službenoj dužnosti za daljnji tijek postupka do pravomoćnosti presude.

(3) Ako u slučaju obvezne obrane okrivljenik nije sam uzeo ili je ostao bez branitelja u tijeku postupka, a sam ne uzme drugog branitelja, postavit će mu se branitelj po službenoj dužnosti. Branitelja postavlja na prijedlog suda ili državnog odvjetnika predsjednik suda. Protiv rješenja o postavljanju branitelja žalba nije dopuštena.«.

Članak 32.

U članku 67. stavku 3. druga rečenica mijenja se i glasi: »Branitelj u pozivu ne smije upozoriti na posljedice za slučaj neodazivanja.«.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Bilješke obrane sastavljene prilikom ispitivanja građana služe za obrazlaganje dokaznih prijedloga obrane i prilažu se spisu predmeta.«.

Članak 33.

U članku 68. stavku 2. iza riječi: »prestaju« dodaju se riječi: »pravomoćnim dovršetkom kaznenog postupka, osim ako drukčije nije propisano ovim Zakonom te«.

U stavku 5. brojka: »4.« zamjenjuje se brojkom: »5.«.

Članak 34.

U članku 69. stavku 4. brojka: »3.« zamjenjuje se brojkom: »4.«.

Članak 35.

U članku 70. stavci 4. i 5. mijenjaju se i glase:

»(4) Branitelj ne može biti odvjetnik protiv kojeg je započeo kazneni postupak zbog osnovane sumnje da je primanjem novca ili imovine od okrivljenika počinio ili bio sudionik u kaznenom djelu pranja novca.

(5) Ako podaci iz spisa ukazuju na ozbiljnu vjerojatnost da je branitelj primanjem novca ili imovine od okrivljenika počinio ili bio sudionik u kaznenom djelu pranja novca iz članka 265. stavka 1. do 4. Kaznenog zakona, na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika, sud mu može rješenjem uskratiti pravo na zastupanje u tom predmetu. Do podizanja optužnice o prijedlogu državnog odvjetnika odlučuje sudac istrage, a nakon podizanja optužnice sud pred kojim se vodi postupak. Žalba protiv rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.«.

Članak 36.

Članak 72. mijenja se i glasi:

»(1) Kad obrana nije obvezna, okrivljeniku se može, na njegov zahtjev, nakon primitka rješenja o provođenju istrage odnosno podizanja optužnice za kaznena djela za koja se istraga ne provodi ili kada istraga nije provedena, do pravomoćnog dovršetka kaznenog postupka imenovati branitelj na teret proračunskih sredstava, ako prema svom imovinskom stanju ne može podmiriti troškove obrane bez ugrožavanja vlastitog uzdržavanja i uzdržavanja svoje

obitelji ili osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, a složenost, težina ili posebne okolnosti predmeta to opravdavaju.

(2) Obrazloženi zahtjev za imenovanje branitelja na teret proračunskih sredstva okrivljenik podnosi državnom odvjetniku do podizanja optužnice odnosno sudu nakon podizanja optužnice. Uz zahtjev, okrivljenik je dužan priložiti dokaze o svom imovinskom stanju, stanju svoje obitelji ili osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati odnosno osoba koje su po zakonu dužne uzdržavati njega. Iz dokaza o imovinskom stanju moraju biti vidljivi ukupni prihodi unutar godine dana, podaci i stanje o računima u bankarskim i drugim financijskim institucijama, vlasništvo nad nekretninama, pokretninama i pravima, na kojima temelji osnovanost zahtjeva.

(3) Ako zahtjevu nisu priloženi dokazi o imovinskom stanju okrivljenika, njegove obitelji i osoba iz stavka 2. ovog članka državni odvjetnik odnosno sud pozvat će okrivljenika na dopunu. Ako okrivljenik ne priloži dokaze u dodijeljenom mu primjerenom roku, državni odvjetnik odnosno sud rješenjem će odbaciti zahtjev okrivljenika za postavljanjem branitelja na teret proračunskih sredstava.

(4) O osnovanosti zahtjeva za imenovanje branitelja na teret proračunskih sredstava odlučuje obrazloženim rješenjem državni odvjetnik odnosno predsjednik vijeća ili sudac pojedinac, koji može, ako to ocijeni potrebnim, prethodno provjeriti ili pribaviti dodatne podatke o imovinskom stanju okrivljenika, njegove obitelji i osoba iz stavka 2. ovog članka. O žalbi protiv rješenja državnog odvjetnika odlučuje sudac istrage, dok o žalbi protiv rješenja predsjednika vijeća ili suca pojedinca odlučuje vijeće.

(5) Ako je okrivljenik postavio zahtjev za imenovanje branitelja na teret proračunskih sredstava tijelo koje vodi postupak nije ovlašteno poduzeti radnju u kojoj okrivljenik ima pravo sudjelovati niti odlučiti o podnesenom pravnom lijeku ili sredstvu, prije nego odluči o osnovanosti zahtjeva okrivljenika za imenovanje branitelja na teret proračunskih sredstava odnosno prije imenovanja branitelja na teret proračunskih sredstava, osim ako se ne radi o radnjama koje ne trpe odgodu. Tijelo koje vodi postupak dužno je imenovanom branitelju na teret proračunskih sredstava osigurati primjereno vrijeme za pripremu obrane.

(6) Branitelja imenuje rješenjem predsjednik suda. Žalba protiv tog rješenja nije dopuštena.

(7) Ako je zahtjev za imenovanje branitelja na teret proračunskih sredstava odbijen okrivljenik može ponoviti zahtjev ako se njegovo imovinsko stanje odnosno imovinsko stanje njegove obitelji ili osoba iz stavka 2. ovog članka izmijeni u mjeri da okrivljenik ne može podmiriti troškove obrane bez ugrožavanja vlastitog uzdržavanja i uzdržavanja svoje obitelji ili osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.«

Članak 37.

U članku 73. stavku 2. brojka: »3.« zamjenjuje se brojkom: »4.«.

U stavku 5. zarez i riječ: »odlučuje« brišu se, a iza riječi: »istrage« stavlja se zarez.

Članak 38.

Članak 74. mijenja se i glasi:

»Branitelj ima pravo uvida u spis u skladu s ovim Zakonom (članak 184. stavci 4. i 5.).«.

Članak 39.

Članak 75. mijenja se i glasi:

»(1) Uhićenik ima pravo slobodnog i neometanog razgovora s braniteljem čim je imenovao branitelja, odnosno čim je donesena odluka o imenovanju branitelja.

(2) Ako postoje razlozi iz članka 123. stavka 1. točke 2. ovog Zakona ili bojazan počinjenja kaznenih djela prikrivanja iz članka 244. Kaznenog zakona ili pomoći počinitelju nakon počinjenja kaznenog djela iz članka 303. Kaznenog zakona, državni odvjetnik može, u postupku za kaznena djela protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.) i protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske (Glava XXXIV.) te u postupku za kaznena djela terorizma (članak 97.), financiranja terorizma (članak 98.), terorističkog udruženja (članak 102. stavak 1.), zločinačkog udruženja (članak 328.) i počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. stavak 1. točke 3. do 6.) iz Kaznenog zakona, rješenjem odrediti da se razgovor između uhićenika i branitelja nadzire. U rješenju će se odrediti rok trajanja nadzora.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovog članka prije početka razgovora dostavlja se uhićeniku i branitelju.

(4) Protiv rješenja državnog odvjetnika iz stavka 2. ovog članka uhićenik i branitelj mogu u roku od dva sata podnijeti žalbu sucu istrage. Sudac istrage o žalbi odlučuje u roku od šest sati. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja. Ako sud ne donese odluku u propisanom roku, razgovor između branitelja i uhićenika će se nastaviti bez nadzora.«.

Članak 40.

U članku 76. stavku 2. točka a) briše se.

Dosadašnje točke b) i c) postaju točke a) i b).

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Sud će rješenjem odrediti rok trajanja nadzora iz stavka 2. ovog članka koji ukupno može trajati najdulje dva mjeseca od određivanja pritvora ili istražnog zatvora.«.

Članak 41.

U članku 82. stavku 2. riječ: »stana« zamjenjuje se riječju: »doma«.

U stavku 3. zarez i riječi: »osim kad zapisnik prema ovom Zakonu može sastaviti sudski savjetnik ili sudački vježbenik« brišu se.

Članak 42.

Članak 86. mijenja se i glasi:

»(1) Sudac istrage će do završetka istrage, odnosno predsjednik optužnog vijeća nakon primitka optužnice na potvrđivanje, a prije njezina ispitivanja (članak 344. stavak 4.) na prijedlog stranaka ili po službenoj dužnosti rješenjem odlučiti o izdvajanju nezakonitog dokaza iz spisa. Sudac istrage je dužan odlučiti o izdvajanju nezakonitog dokaza odmah, a najkasnije u roku od tri dana od saznanja. Protiv rješenja kojim je odlučeno o prijedlogu stranaka ili o izdvajanju dopuštena je posebna žalba. O žalbi odlučuje viši sud.

(2) Nakon pravomoćnosti rješenja izdvojeni se dokazi zatvaraju u poseban omot i čuvaju kod suca istrage odvojeno od ostalih spisa i ne mogu se razgledati niti se njima može služiti u postupku.

(3) Državni odvjetnik uz optužnicu za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina ne dostavlja obavijesti koje su u skladu s člankom 208. ovog Zakona dali građani, zapisnike iz članka 206.g stavka 4. ovog Zakona te izjave iz članka 205. stavka 6. ovog Zakona.

(4) Ako je državni odvjetnik dostavio obavijesti i zapisnike protivno stavku 3. ovog članka, predsjednik optužnog vijeća dužan ih je izdvojiti nakon primitka optužnice te vratiti državnom odvjetniku.«.

Članak 43.

U članku 87. stavku 2. riječ: »Izvan« zamjenjuje se riječju: »Osim«, a riječi: »izvođenje dokazne radnje« zamjenjuju se riječju: »radnja«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Tijelo koje provodi radnju će prije početka provođenja radnje upozoriti osobe koje u njoj sudjeluju da se radnja snima određenim tehničkim uređajem i da snimka može biti upotrijebljena kao dokaz u postupku.«.

U stavku 5. riječ: »spisima« zamjenjuje se riječju: »spisu«.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

»(6) U slučajevima iz stavka 1. i 2. ovog članka, sud ili državni odvjetnik može odrediti da se snimka u cijelosti ili djelomično prepíše. Prijepis će se pregledati i ovjeriti potpisom osobe koja je odredila i koja je sačinila prijepis. Prijepis će se priključiti spisu predmeta i ne predstavlja dokaz u postupku.«.

Članak 44.

U članku 95. stavak 3. briše se.

Članak 45.

U članku 97. stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»(3) Dovedbeni nalog izdaje se u pisanom obliku i sadrži: ime i prezime okrivljenika kojeg treba dovesti te druge potrebne podatke koji su poznati, naziv kaznenog djela koje mu se

stavlja na teret uz navođenje odredaba Kaznenog zakona, razlog zbog kojeg se nalaže dovođenje, službeni pečat tijela i potpis osobe koja izdaje nalog.

(4) Dovedbeni nalog iznimno, pod uvjetima iz članka 208. stavka 3. ovog Zakona, može izdati policija. Dovedbeni nalog mora imati sadržaj iz stavka 3. ovog članka.«.

Članak 46.

U članku 98. stavku 2. iza točke 8. umjesto točke stavlja se zarez i dodaju točke 9. i 10. koje glase:

»9) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,

10) udaljenje iz doma.«.

U stavku 3. riječ: »stan« zamjenjuje se riječju: »dom«.

U stavku 4. riječ: »općenje« zamjenjuje se riječju: »komuniciranje«.

U stavku 5. u drugoj rečenici iza riječi: »odvjetnik« umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: »a sudac istrage kad odlučuje o istražnom zatvoru.« Iza druge rečenice dodaje se rečenica koja glasi: »Državni odvjetnik ili sudac istrage koji je mjeru odredio nadležan je za njezino produljenje ili ukidanje.«.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

»(6) Mjere opreza mogu trajati dok za to postoji potreba, a najdulje do pravomoćnosti presude. Trajanje mjera opreza nije ograničeno rokovima trajanja istražnog zatvora. Svaka dva mjeseca, računajući od dana pravomoćnosti prethodnog rješenja o mjeri opreza, tijelo koje je odredilo mjeru opreza prije podizanja optužnice odnosno sud koji vodi postupak, ispitat će po službenoj dužnosti postoji li još potreba za mjerom opreza te je rješenjem produljiti ili ukinuti ako više nije potrebna. Ako je mjera opreza određena kao uvjet jamstva, kontrola produljenja mjere neće se provoditi.«.

U stavku 7. u drugoj rečenici iza riječi: »sudac istrage« dodaju se riječi: »odnosno izvanraspravno vijeće«.

Članak 47.

U članku 99. stavku 8. iza riječi: »dozvoli« zgrade i riječi: »(osobni podaci, tijelo koje je izdalo dozvolu, broj, datum, vrsta vozila i drugo)« brišu se.

Iza stavka 8. dodaju se stavci 9. i 10 koji glase:

»(9) U rješenju kojim se nalaže mjera opreza zabrane uznemiravanja ili uhođenja žrtve ili druge osobe nadležno tijelo zabranit će uznemiravanje ili uhođenje određene osobe.

(10) U rješenju kojim se nalaže mjera opreza udaljenje iz doma nadležno tijelo odredit će adresu doma iz kojeg se okrivljenik udaljuje.«.

Članak 48.

U članku 100. stavku 2. iza riječi: »granice,« dodaju se riječi: »zabrane uznemiravanja ili uhođenja žrtve ili druge osobe, udaljenja iz doma«.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

»(5) Rješenje kojim se nalaže mjera opreza kod kaznenih djela kaznenopravne zaštite djece dostavlja se i nadležnom tijelu socijalne skrbi prema mjestu boravišta djeteta.«.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 49.

Članak 103. mijenja se i glasi:

»(1) Sud će rješenjem odrediti visinu jamstva i oblik polaganja jamčevine, a koja se može sastojati u polaganju gotovog novca, vrijednosnih papira, dragocjenosti ili drugih pokretnina veće vrijednosti koje se lako mogu unovčiti i čuvati ili u stavljanju hipoteke za iznos jamstva na nekretnine osobe koja daje jamstvo.

(2) Protiv odluke o visini jamstva i obliku polaganja jamčevine stranke imaju pravo žalbe u roku od tri dana. Nakon što rješenje o jamstvu postane pravomoćno te okrivljenik dađe obećanje iz članka 102. stavka 1. ovog Zakona, a jamčevina bude položena, sud će donijeti rješenje o ukidanju istražnog zatvora u kojem će navesti osnovu zbog koje je protiv okrivljenika bio određen istražni zatvor i uvjete kojih se okrivljenik mora pridržavati.

(3) Nakon što rješenje o ukidanju istražnog zatvora postane pravomoćno sud će pravomoćno rješenje o jamstvu dostaviti policiji radi postupanja u smislu članka 104. stavka 1. ovog Zakona. Tako će sud postupati i kada okrivljeniku odobri napuštanje boravišta.«.

Članak 50.

U članku 104. stavku 1. u drugoj rečenici, iza riječi: »obavještava« dodaju se riječi: »nadležnog državnog odvjetnika i« .

U stavku 2. riječi: »određivanju jamstva« zamjenjuju se riječju: »jamstvu«.

Članak 51.

U članku 105. stavci 1., 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(1) Visina jamstva i oblik polaganja jamčevine mogu se izmijeniti rješenjem ako to opravdavaju naknadno utvrđene okolnosti.

(2) Ako se utvrdi da je okrivljenik prikrivio prave okolnosti odlučne za odmjeravanje visine jamstva ili oblika polaganja jamčevine, ili ako se utvrdi postojanje razloga za istražni zatvor različitih od onih zbog kojih je bio određen istražni zatvor koji je zamijenjen jamstvom, a dano jamstvo nije primjereno novim okolnostima, protiv okrivljenika će se odrediti istražni zatvor, a nakon zatvaranja okrivljenika, jamstvo će se ukinuti, položena jamčevina vratiti, a

hipoteka obrisati. Tim rješenjem može se odrediti nova visina jamstva i oblik polaganja jamčevine koje bi zamijenilo istražni zatvor.

(3) Ako postoji ozbiljna vjerojatnost da će okrivljenik postupiti protivno uvjetima rješenja o jamstvu, na prijedlog državnog odvjetnika, može se odrediti istražni zatvor protiv okrivljenika, a jamstvo će se ukinuti te će se jamčevina vratiti osobi koja ju je dala.«.

Članak 52.

Članak 108. mijenja se i glasi:

»(1) Prilikom uhićenja uhićeniku se mora odmah predati pisana pouka o pravima iz članka 108.a stavka 1. ovog Zakona. Ako se pisana pouka nije mogla predati, policija mora uhićenika odmah upoznati na njemu razumljiv način s pravima iz članka 7. stavka 2. točke 1. do 4. ovog Zakona osim ako pouku nije sposoban shvatiti ili postoji opasnost za život ili tijelo.

(2) Ako pisana pouka iz članka 108.a stavka 1. ovog Zakona nije predana uhićeniku prilikom uhićenja, uručit će mu se odmah po dolasku u službene prostorije policije. Ako uhićenik ne može pročitati pouku postupit će se na način propisan u članku 8. stavku 5. ovog Zakona.

(3) Ako se uhićenje provodi na temelju dovedbenog naloga, nalog mora biti pročitao i uručen uhićeniku prilikom oduzimanja slobode, osim ako to s obzirom na okolnosti uhićenja nije moguće.

(4) Prilikom uhićenja smije se upotrijebiti samo ona sila na koju policiju ovlašćuje posebni zakon.

(5) O uhićenju će policija odmah obavijestiti:

1) državnog odvjetnika,

2) osobe iz članka 108.a stavka 1. točke 3., 5. i 6. na zahtjev uhićenika,

3) nadležno tijelo socijalne skrbi ako je potrebno poduzeti mjere za zbrinjavanje djece i drugih članova obitelji uhićenika o kojima se on brine,

4) skrbnika ako je uhićenik lišen poslovne sposobnosti.

(6) Nakon predaje pouke policija će pitati uhićenika je li razumio pouku o pravima te ga poučiti o njegovim pravima ako je to potrebno.

(7) Uhićenik iz članka 107. točke 2. i 3. ovog Zakona ima pravo slobodno, neometano i bez nadzora razgovarati s braniteljem u trajanju do trideset minuta, osim u slučaju iz članka 75. stavka 2. ovog Zakona. Ako uhićenik nema izabranog branitelja ili on ne može doći, mora mu se omogućiti da uzme branitelja s liste dežurnih odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore.«.

Članak 53.

Iza članka 108. dodaju se članci 108.a i 108.b koji glase:

»Članak 108.a

(1) Pouka o pravima uhićenika sadrži obavijest o:

- 1) razlozima uhićenja,
- 2) pravu da nije dužan iskazivati,
- 3) pravu na branitelja po vlastitom izboru ili na branitelja postavljenog s liste dežurnih odvjetnika,
- 4) pravu na tumačenje i prevođenje sukladno članku 8. ovog Zakona,
- 5) pravu da se na njegov zahtjev o uhićenju izvijesti obitelj ili druga osoba koju on odredi,
- 6) pravu stranog državljanina da će na njegov zahtjev o uhićenju biti obaviješteno nadležno konzularno tijelo ili veleposlanstvo te će mu se s njima omogućiti kontakt (članak 116. ovog Zakona),
- 7) pravu na uvid u spis predmeta sukladno odredbama ovog Zakona,
- 8) pravu na hitnu medicinsku pomoć,
- 9) tome da lišenje slobode od trenutka uhićenja do dovođenja sucu istrage može trajati najdulje 48 sati, a za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine najdulje 36 sati.

(2) Uhićenik ima pravo zadržati pouku o pravima za vrijeme lišenja slobode.

Članak 108.b

(1) Ako postoji opasnost za život ili imovinu većeg opsega, opasnost počinjenja novog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ili opasnost da će se sakriti ili uništiti dokazi državni odvjetnik može naložiti policiji odgodu obavještanja osoba iz članka 108.a stavka 1. točke 3. i 5. dok postoje razlozi, a najduže 12 sati od trenutka uhićenja.

(2) Za to vrijeme od uhićenika se ne mogu prikupljati obavijesti niti prema njemu poduzimati druge radnje, osim radnje utvrđivanja istovjetnosti iz članka 211. stavka 1. i 3. ovog Zakona te pretrage osobe u slučaju iz članka 246. stavka 4. ovog Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovog članka u izvješću o uhićenju i dovođenju priložit će se nalog državnog odvjetnika u kojem će se navesti konkretni razlozi odgode davanja obavijesti.«.

Članak 54.

U članku 109. stavku 2. iza riječi: »sata« umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: »a za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine dvanaest sati.«.

U stavku 3. posljednje dvije rečenice brišu se.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Pritvorski nadzornik obavještava državnog odvjetnika odmah po prijemu uhićenika. Obavijest se unosi u pritvorski zapisnik uhićenika.«

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. iza riječi: »nadzorniku« umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: »a uhićenika za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine najkasnije dvanaest sati nakon predaje pritvorskom nadzorniku.«

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 7. u točki 2. brojka: »5.« zamjenjuje se brojkom: »6.«

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 8. brojka: »6.« zamjenjuje se brojkom: »7.«

Članak 55.

U članku 111. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Pritvorski nadzornik će provjeriti da li je dovedeni uhićenik primio i razumio pouku o pravima iz članka 108.a stavka 1. ovog Zakona.«

Članak 56.

Članak 112. mijenja se i glasi:

»(1) Državni odvjetnik pisanim i obrazloženim rješenjem određuje pritvor protiv uhićenika ako utvrdi da postoje osnove sumnje da je uhićenik počinio kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti, a postoje neki od razloga za istražni zatvor iz članka 123. stavka 1. točke 1. – 4. ovog Zakona, a pritvor je potreban radi utvrđivanja istovjetnosti, provjere alibija te prikupljanja podataka o dokazima.

(2) Ako se za vrijeme uhićenja ustanovi postojanje osnova sumnje da je uhićenik počinio drugo kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti, ne može biti ponovno uhićen već državni odvjetnik može protiv njega odrediti pritvor.

(3) Državni odvjetnik je dužan odmah po primitku obavijesti iz članka 109. stavka 4. ovog Zakona naložiti pritvorskom nadzorniku da zadrži uhićenika ili mu naložiti da ga pusti na slobodu.

(4) Protiv rješenja o pritvoru pritvorenik se može žaliti u roku od šest sati. O žalbi odlučuje sudac istrage u roku od osam sati. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(5) Pritvor iz stavka 1. i 2. ovog članka može trajati najdulje četrdeset i osam sati od trenutka uhićenja, osim za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine, kada pritvor iz stavka 1. i 2. ovog članka može trajati najdulje trideset i šest sati od trenutka uhićenja. Na prijedlog državnog odvjetnika sudac istrage može obrazloženim rješenjem produžiti pritvor za daljnjih trideset šest sati ako je to nužno radi prikupljanja dokaza o kaznenom djelu za koje je propisana kazna zatvora od pet godina ili teža. Protiv rješenja suca

istrage o produljenju pritvora pritvorenik se može žaliti u roku od šest sati. O žalbi odlučuje vijeće u roku od dvanaest sati. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja. Pritvorenik može žalbu izjaviti na zapisnik.

(6) Pritvor će se odmah ukinuti ako su prestali razlozi zbog kojih je određen.

(7) Državni odvjetnik nakon što je ispitao uhićenika može pisanim nalogom naložiti policiji da najkasnije u roku od četrdeset i osam sati od trenutka uhićenja, odnosno trideset i šest sati od trenutka uhićenja za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine, dovede uhićenika sucu istrage radi postupanja prema članku 118. ovog Zakona. U tom slučaju državni odvjetnik ne donosi rješenje o pritvoru.

(8) Ako u rokovima iz stavka 5. ovog članka protiv uhićenika nije određen pritvor ili uhićenik nije doveden sucu istrage prema stavcima 5. i 7. ovog članka, ima se pustiti na slobodu.«

Članak 57.

U članku 118. stavku 1. brojka: »2.« zamjenjuje se brojkom: »5.«, a brojka: »4.« zamjenjuje se brojkom: »7.«.

Članak 58.

U članku 123. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. postaju stavci 2., 3. i 4.

Članak 59.

U članku 124. stavku 2. točki 1. riječ: »naloga« zamjenjuje se riječju: »rješenja«.

Točka 5. mijenja se i glasi:

»5) visinu jamstva i oblik polaganja jamčevine koji mogu zamijeniti istražni zatvor.«.

Članak 60.

U članku 130. stavku 2. riječi: »za koja se vodi redoviti kazneni postupak« zamjenjuju se riječima: »iz nadležnosti županijskog suda«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Za kaznena djela iz članka 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, ako je istraga produljena, sudac istrage može produljiti istražni zatvor za još tri mjeseca i još jednom za najviše tri mjeseca. Sveukupni rok trajanja istražnog zatvora do podizanja optužnice može iznositi dvanaest mjeseci.«.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. iza riječi: »stavka 2.« dodaju se riječi: »i 3.«.

Članak 61.

U članku 133. stavku 1. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

»1) dva mjeseca ako se za kazneno djelo može izreći kazna zatvora do jedne godine,«.

Dosadašnje točke 1. do 5. postaju točke 2. do 6.

U stavku 2. riječi: »točke 1. do 3.« zamjenjuju se riječima: »točke 1. do 4.«, a riječi: »točke 4. i 5.« zamjenjuju se riječima: »točke 5. i 6.«, a na kraju dodaje se rečenica koja glasi: »U predmetima za kaznena djela iz članka 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u kojima je istraga produljena, sveukupno trajanje istražnog zatvora iz ovog stavka produljuje se za vrijeme za koje je bila produljena istraga.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Kad je presuda ukinuta, a nakon što isteknu rokovi iz stavka 2. ovog članka, u postupku za kaznena djela iz stavka 1. točke 1. i 2. ovog članka ukupno trajanje istražnog zatvora iz stavka 1. i 2. ovog članka produljuje se za daljnjih tri mjeseca, za kaznena djela iz stavka 1. točke 3. i 4. ovog članka za daljnjih šest mjeseci, a za kaznena djela iz stavka 1. točke 5. i 6. ovog članka za još jednu godinu.«.

Članak 62.

U članku 145. stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Troškovi iz stavka 2. ovog članka, osim onih koji su nastali u tijelima koja se financiraju iz državnog proračuna, isplaćuju se iz sredstava tijela koje vodi postupak, a naplaćuju kasnije od osoba koje su ih dužne naknaditi prema odredbama ovog Zakona.«.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

»(5) Troškovi kopiranja ili snimanja spisa ili dijela spisa naplaćuju se od osobe na čiji se zahtjev obavlja kopiranje ili snimanje, osim kada se ono obavlja na zahtjev branitelja po službenoj dužnosti, u kojem slučaju se isplaćuju iz sredstava tijela koje vodi postupak, a o njima se konačno odlučuje sukladno odredbama ovog Zakona.«.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji postaje stavak 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

»(7) Opunomoćenik koji nije odvjetnik nema pravo na nagradu, već samo na nužne izdatke.«.

Članak 63.

Članak 148. mijenja se i glasi:

»(1) Kad sud okrivljenika proglasi krivim, u presudi će mu naložiti da podmiri troškove kaznenog postupka.

(2) Osoba koja je okrivljena za više kaznenih djela neće se osuditi na naknadu troškova u svezi s djelima za koja je oslobođena optužbe ako se ti troškovi mogu izdvojiti iz ukupnih troškova.

(3) U presudi kojom je više okrivljenika proglašeno krivima sud će odrediti koliki će dio troškova podmiriti svaki od njih, a ako to nije moguće, odlučit će da svi okrivljenici solidarno podmire troškove. Plaćanje paušalne svote odredit će se za svakog okrivljenika pojedinačno.

(4) Ako nedostaju podaci o visini troškova, posebno rješenje o visini troškova donijet će sudac istrage, sudac pojedinac ili predsjednik vijeća kad se ti podaci pribave. Zahtjev s podacima o visini troškova može se podnijeti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana dostave pravomoćne presude ili rješenja osobi koja ima pravo postaviti takav zahtjev.

(5) Kada je o troškovima kaznenog postupka odlučeno posebnim rješenjem, o žalbi protiv tog rješenja odlučuje vijeće iz članka 19.b stavka 5., odnosno članka 19.d stavka 3. ovog Zakona.

(6) Ako je imovinsko stanje osuđenika u vrijeme izvršenja odluke o troškovima kaznenog postupka takvo da bi plaćanjem tih troškova bilo dovedeno u pitanje uzdržavanje osuđenika ili osoba koje je on po zakonu dužan uzdržavati, predsjednik vijeća može, na obrazloženi zahtjev osuđenika, posebnim rješenjem osloboditi ga dužnosti naknade tih troškova. Osuđenik uz zahtjev mora priložiti dokaze o svom imovinskom stanju, stanju svoje obitelji ili osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati odnosno osoba koje su po zakonu dužne uzdržavati njega iz kojih moraju biti vidljivi ukupni prihodi unutar godine dana, podaci i stanje o računima u bankarskim i drugim financijskim institucijama, vlasništvo nad nekretninama, pokretninama i pravima, na kojima temelji osnovanost zahtjeva. Zahtjev osuđenika odgađa prisilnu naplatu troškova kaznenog postupka.«.

Članak 64.

Iza članka 148. dodaje se članak 148.a koji glasi:

»Članak 148.a

»Ako se deset godina od pravomoćnosti odluke o troškovima kaznenog postupka sazna da je imovinsko stanje osuđenika takvo da je u mogućnosti u cijelosti ili djelomično naknaditi troškove kaznenog postupka, uključujući i troškove postavljenog branitelja, predsjednik vijeća, na prijedlog državnog odvjetnika, a nakon očitovanja osuđenika o prijedlogu, posebnim će rješenjem obvezati osuđenika na naknadu tih troškova u cijelosti ili djelomično. O žalbi protiv tog rješenja odlučuje vijeće iz članka 19.b stavka 5., odnosno članka 19.d stavka 3. ovog Zakona.«.

Članak 65.

U članku 150. stavku 1. druga rečenica mijenja se i glasi: »Ako je oštećeniku kao tužitelju bio postavljen opunomoćenik, nagrada i nužni izdaci postavljenog opunomoćenika isplatit će se iz proračunskih sredstava.«, a treća rečenica briše se.«.

Stavak 2. briše se.

Članak 66.

Naziv glave XII. mijenja se i glasi:

»Glava XII.

ODLUKE, DOSTAVA, UVID U SPIS, KAZNENA EVIDENCIJA, OSOBNİ PODACI, PRONAĐENE I ODUZETE STVARI«.

Članak 67.

U članku 170. stavku 4. riječi: »i 169. stavka 4. točke 2.« brišu se.

Članak 68.

U članku 173. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Poziv svjedoku ili vještaku za provođenje dokazne radnje dostavlja državni odvjetnik ili istražitelj ako mu je državni odvjetnik povjerio obavljanje te radnje. Poziv svjedoku ili vještaku za dokazno ročište ili raspravu dostavlja sud. Tijelo koje ima provesti radnju prethodno određuje vrijeme i mjesto provođenja radnje. Pozvana osoba bit će upozorena na posljedice nedolaska.

(2) Sud može, nakon što mu državni odvjetnik predoči dokaze o sadržaju i uručanju poziva svjedoku i vještaku koji se nisu odazvali na njegov uredan poziv ili dokaze o nemogućnosti uručanja, naložiti da se svjedok ili vještak prisilno dovedu radi provođenja dokazne radnje.«.

Članak 69.

U članku 175. stavku 2. iza riječi: »obavlja« dodaje se riječ: »neposrednom«.

U stavku 3., u zagradama, iza riječi: »članak 239.« dodaju se riječi »stavak 1.«.

U stavku 4. riječi: »izdaje tajnik suda i šalje okrivljeniku, na temelju naloga suda« zamjenjuju se riječima: »upućuje sud.«.

Stavak 5. briše se.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 5. brojka: »7.« zamjenjuje se brojkom: »6.«, a na kraju dodaje se rečenica koja glasi: »Tako će sud postupiti i kad dostavlja optužnicu.«.

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 6. i 7.

Članak 70.

U članku 176. stavku 2. druga rečenica briše se.

Članak 71.

Članak 177. briše se.

Članak 72.

U članku 179. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) Ako je zaposlenik tijela koje je korisnik državnog proračuna pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti čelniku tog tijela, a ako je osuđen čelnik tijela pravomoćnu osuđujuću presudu će dostaviti tijelu kojem čelnik odgovara za svoj rad.

(3) Ako je pričuvni časnik ili dočasnik pravomoćno osuđen, prvostupanjski sud će prijepis pravomoćne osuđujuće presude dostaviti tijelu nadležnom za poslove obrane u kojemu se osuđenik vodi u vojnoj evidenciji.«.

Članak 73.

U članku 181. stavku 1. riječi: »tajnik suda« zamjenjuju se riječima: »sud koji je izrekao prvostupanjsku presudu«.

U stavku 5. prva rečenica mijenja se i glasi: »Ako osoba iz stavka 1. ovog članka ne ispuni obvezu u roku, sud će presudu s potvrdom ovršnosti dostaviti nadležnom državnom odvjetniku.«.

U stavku 6. riječi: »tajnik suda naložit će« zamjenjuju se riječima: »sud će naložiti«.

U stavku 7. riječi: »sud koji je izrekao prvostupanjsku presudu odlučit će« zamjenjuju se riječima: »sud će odlučiti«.

Članak 74.

Članak 182. mijenja se i glasi:

»Kad novčana kazna izrečena prema odredbama ovog Zakona nije uplaćena u cijelosti ili djelomično u određenom roku, na odgovarajući način primijenit će se odredbe Kaznenog zakona o prisilnoj naplati novčane kazne i zamjeni nenaplaćene novčane kazne.«.

Članak 75.

Naslov iznad članka 183. mijenja se i glasi: »4. Uvid u spis«.

Članak 183. mijenja se i glasi:

»(1) Pravo na uvid u spis obuhvaća pravo razgledavanja, prepisivanja, preslikavanja i snimanja spisa predmeta u skladu s ovim Zakonom i državnoodvjetničkog spisa u skladu s posebnim zakonom. Pravo na uvid u spis obuhvaća i razgledavanje predmeta koji služe za utvrđivanje činjenica u postupku.

(2) Pravo uvida u spis u kojem je postupanje tajno, nejavno ili je isključena javnost dopušteno je u skladu s ovim Zakonom samo osobama koje mogu sudjelovati u tom postupku.

(3) Podaci o djetetu koje sudjeluje u postupku predstavljaju tajnu, kao i podaci koji su takvima proglašeni prema posebnom zakonu.

(4) Uvid u podatke koji su tajni odobrava se u skladu s odredbama ovog i posebnog zakona.

(5) Ako postoji bojazan iz članka 294. stavka 1. ovog Zakona sudac istrage će na prijedlog državnog odvjetnika ili po službenoj dužnosti na odgovarajući način (prijepisom zapisnika ili službene zabilješke bez podataka o istovjetnosti osobe, njihovim izdvajanjem u posebni omot i slično) zaštititi tajnost podataka tih osoba koji su u spisu.

(6) Osoba kojoj je dopušten uvid u spis tijekom izvida, istraživanja te istrage i rasprave koje su određene tajnom upozorit će se da je dužna čuvati kao tajnu podatke koje je saznala kao i podatke iz stavka 3. ovog članka, te da je odavanje tajne kazneno djelo. To će se zabilježiti u spisu koji se razgledava, uz potpis osobe koja je upozorena.

(7) Uvid u spis dopušta i omogućuje tijelo koje vodi postupak, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, a kad je postupak završen, uvid u spis dopušta predsjednik suda ili službena osoba koju on odredi.

(8) Svakome, u čijemu je to opravdanom interesu, može se dopustiti uvid u spis u skladu sa zakonom.«

Članak 76.

Članak 184. mijenja se i glasi:

»(1) Stranke imaju pravo uvida u spis.

(2) Žrtva, oštećenik i njihov opunomoćenik imaju pravo na uvid u spis. Ako bi raniji uvid u spis utjecao na iskaz žrtve i oštećenika, pravo na uvid u spis stječu nakon što su ispitani.

(3) Oštećenik kao tužitelj ima pravo na uvid u spis od primitka obavijesti iz članka 55. stavka 1. ovog Zakona.

(4) Okrivljenik i branitelj imaju pravo uvida u spis:

1) nakon što je okrivljenik ispitan, ako je ispitivanje obavljeno prije donošenja rješenja o provođenju istrage, odnosno prije dostave obavijesti iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona,

2) od dostave rješenja o provođenju istrage,

3) od dostave obavijesti iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona,

4) od dostave privatne tužbe.

(5) Ako je provedena hitna dokazna radnja prema poznatom okrivljeniku (članak 212. ovog Zakona), a nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 4. ovog članka, okrivljenik i branitelj imaju pravo uvida u zapisnik o provođenju te radnje najkasnije u roku od 30 dana od dana njezina provođenja.«

Članak 77.

Iza članka 184. dodaje se članak 184.a koji glasi:

»Članak 184.a

(1) Ako postoji opasnost da će se uvidom u dio ili cijeli spis ugroziti svrha istrage onemogućavanjem ili otežavanjem prikupljanja važnog dokaza ili bi se time ugrozio život, tijelo ili imovina velikih razmjera okrivljeniku se može uskratiti pravo na uvid u dio ili cijeli spis najdulje trideset dana od dana dostave rješenja o provođenju istrage. Kada se ne provodi istraga, uskrata uvida u dio ili cijeli spis može se odrediti zbog ugrožavanja života, tijela ili imovine velikih razmjera najdulje trideset dana od dostave obavijesti iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona.

(2) O uskrati prava na uvid u spis iz stavka 1. ovog članka do optuženja odlučuje državni odvjetnik rješenjem koje ne mora biti obrazloženo. Okrivljenik ima pravo na žalbu protiv rješenja u roku od tri dana. Žalba se podnosi državnom odvjetniku koji će ju odmah uz navođenje razloga uskrate uvida u spis, dostaviti sucu istrage. Okrivljenik nema pravo uvida u obrazloženje državnog odvjetnika. O žalbi okrivljenika odlučuje sudac istrage u roku od 48 sati. Odluka suca istrage kojom odbija žalbu okrivljenika dostavit će se okrivljeniku bez obrazloženja, a državnom odvjetniku s obrazloženjem.

(3) Ako bi se otkrivanjem dokaza u postupku za posebno teške oblike kaznenih djela iz članka 334. točke 1. i 2. ovog Zakona mogla nanijeti šteta istrazi u istom ili drugom postupku koji se vodi protiv istog ili drugih okrivljenika ili ako bi se njihovim otkrivanjem ugrozio život drugih osoba, na zahtjev državnog odvjetnika sudac istrage može rješenjem, a najdulje do kraja istrage okrivljeniku uskratiti uvid u pojedine dijelove spisa koji sadrže podatke o tim dokazima.

(4) Okrivljeniku koji se nalazi u istražnom zatvoru ne može se uskratiti uvid u dio spisa koji je od značaja za ocjenu postojanja osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo i postojanja okolnosti na kojima se temelji odluka o određivanju ili produljenju istražnog zatvora.«

Članak 78.

Članak 186. mijenja se i glasi:

»(1) Osobne podatke nadležna tijela mogu prikupljati samo u zakonom određene svrhe u okviru svojih poslova propisanim ovim Zakonom.

(2) Obrada osobnih podataka može se vršiti samo kad je to zakonom ili drugim propisom određeno i mora biti ograničena na svrhu zbog koje su podaci prikupljeni. Daljnja obrada tih podataka dopuštena je ako nije u suprotnosti sa svrhom u koju su podaci prikupljeni te ako su nadležna tijela ovlaštena obrađivati takve podatke u drugu svrhu propisanu zakonom, a obrada je potrebna i razmjerna toj drugoj svrsi.

(3) Obrada osobnih podataka koji se odnose na zdravlje ili seksualni život dopuštena je samo iznimno ako se otkrivanje i dokazivanje kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet godina ili teža ne bi moglo provesti na drugi način ili bi bilo skopčano s nerazmjernim teškoćama.

(4) Obrada osobnih podataka koji se odnose na rasno ili etničko podrijetlo, politička uvjerenja, vjerska ili filozofska uvjerenja ili članstvo u sindikatima nije dopuštena.

(5) Osobni podaci prikupljeni za potrebe kaznenog postupka mogu se dostavljati tijelima državne uprave sukladno posebnom zakonu, a drugim pravnim osobama samo ako državno

odvjetništvo ili sud utvrdi da su im ti podaci potrebni u skladu sa zakonom propisanom svrhom. Prilikom dostave, te će se pravne osobe upozoriti da su dužne primijeniti mjere zaštite podataka osoba na koju se podaci odnose.

(6) Osobni podaci iz stavka 1. ovog članka mogu se, u skladu s propisima, upotrijebiti u drugim kaznenim postupcima, u drugim postupcima za kažnjive radnje u Republici Hrvatskoj, u postupcima međunarodne kaznenopravne pomoći i međunarodne policijske suradnje.

(7) Ministar nadležan za pravosuđe donosi pravilnik o automatiziranim zbirkama osobnih podataka za potrebe državnog odvjetništva i sudova.«.

Članak 79.

Članak 187. mijenja se i glasi:

»(1) Potreba za pohranjivanjem podataka te točnost podataka prikupljenih u evidencijama automatiziranih sustava obrade ili drugim evidencijama provjerava se svakih pet godina. Netočni podaci ili podaci prikupljeni suprotno odredbama članka 186. i 188. ovog Zakona moraju se bez odgode ispraviti ili izbrisati.

(2) Ako posebnim zakonom nije drukčije propisano, pristup podacima o istovjetnosti nije dopušten:

1) ako je postupak završio osuđujućom presudom, najkasnije po proteku deset godina od trenutka kada je kazna izvršena, a ako kazna nije bila izrečena ili je izrečena uvjetna osuda od trenutka pravomoćnosti osuđujuće presude,

2) ako je kaznena prijava odbačena ili je postupak završio oslobađajućom presudom, odbijajućom presudom ili obustavom postupka, najkasnije po proteku tri godine od pravomoćnosti odluke,

3) ako je postupak prema maloljetniku završio pravomoćnom osuđujućom presudom, najkasnije po proteku dvije godine od pravomoćnosti,

4) ako je kaznena prijava protiv maloljetnika odbačena ili je postupak završio oslobađajućom presudom, odbijajućom presudom ili obustavom postupka, odmah po pravomoćnosti te odluke.

(3) Istekom trideset godina od isteka rokova iz stavka 2. podaci koji su izravno dostupni brišu se.

(4) Osobni podaci prikupljeni isključivo na temelju utvrđivanja istovjetnosti ili tjelesnog pregleda mogu se nakon kaznenog postupka, sukladno propisima, koristiti samo radi otkrivanja ili sprječavanja kaznenog djela.

(5) Osobni podaci koji služe za utvrđivanje istovjetnosti okrivljenika, prikupljeni od strane sigurnosno-obavještajnih službi, mogu se iznimno upotrijebiti kao dokaz u predmetima za sljedeća kaznena djela:

1) ubojstva najviših državnih dužnosnika (članak 138.), kažnjavanja za najteže oblike kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (članak 155.) i terorizma (članak 169.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.),

2) terorizma (članak 97.), financiranja terorizma (članak 98.), terorističkog udruženja (članak 102.), kažnjavanja za najteže oblike kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (članak 351.) iz Kaznenog zakona.«.

Članak 80.

U članku 188. stavku 1. riječ: »analog« zamjenjuje se riječju: »rješenja«, a u drugoj rečenici, na kraju, briše se točka i dodaju riječi: »ili dostave obavijesti iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona.«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) Odredbe članka 186. do 188. ovog Zakona ne primjenjuju se na uzimanje bioloških uzoraka i podatke prikupljene molekularno-genetskom analizom, osim ako člancima 327. i 327.a ovog Zakona nije drukčije propisano.«.

Članak 81.

Iza članka 188. dodaju se članci 188.a, 188.b, 188.c, 188.d, 188.e, 188.f i 188.g koji glase:

»Članak 188.a

(1) Osobni podaci prikupljeni za potrebe kaznenog postupka mogu se sukladno odredbama ovog Zakona i posebnih propisa kojima se uređuje zaštita osobnih podataka dostaviti ili staviti na raspolaganje nadležnim tijelima država članica Europske unije.

(2) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i posebnim propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka osobni podaci iz stavka 1. ovog članka mogu se dostaviti ili staviti na raspolaganje drugim državama i međunarodnim tijelima.

(3) Svaki prijenos osobnih podataka se evidentira u svrhu provjeravanja zakonitosti obrade podataka, unutarnjeg nadzora i osiguravanja nepovredivosti i sigurnosti podataka.

(4) Evidencija iz stavka 3. ovog članka dostavit će se nadzornom tijelu nadležnom za kontrolu zaštite podataka, na njegov zahtjev.

Članak 188.b

(1) Nadležna tijela dužna su poduzeti mjere kojima se osigurava da se osobni podaci koji nisu točni, potpuni ili ažurni ne prenose niti stavljaju na raspolaganje državama članicama. U tu svrhu, prije prijenosa ili stavljanja na raspolaganje osobnih podataka, u mjeri u kojoj je to moguće, provjerit će kvalitetu tih podataka. Ako je to moguće, prilikom prijenosa, osobnim će se podacima pridodati i dostupne informacije koje državi članici koja te podatke prima omogućuju ocjenu stupnja njihove točnosti, potpunosti, ažurnosti i pouzdanosti. Ako su

osobni podaci preneseni bez zahtjeva za njihov prijenos, tijelo koje je te osobne podatke primilo bez odgode će provjeriti jesu li podaci potrebni u svrhu u koju su preneseni.

(2) Ako se naknadno utvrdi da su osobni podaci koji su preneseni odnosno stavljeni na raspolaganje državama članicama netočni ili da su preneseni protivno odredbama ovog Zakona ili posebnih propisa, nadležno tijelo o tome će bez odgode obavijestiti primatelja, a takve će podatke bez odgode ispraviti ili izbrisati.

Članak 188.c

(1) Nadležno tijelo prilikom prijena osobnih podataka sukladno članku 188.a stavku 1. ovog Zakona može navesti rokove za čuvanje prenesenih podataka, nakon čijeg isteka ih je primatelj dužan izbrisati ili onemogućiti pristup tim podacima, odnosno provjeriti da li i dalje postoji potreba za njihovim korištenjem. Iznimno, ova se obveza ne primjenjuje ako su dostavljeni podaci u trenutku isteka naznačenih rokova čuvanja potrebni za progon kaznenih djela ili izvršavanje kaznenopravnih sankcija.

(2) Ako nadležno tijelo prilikom prijena osobnih podataka nije navelo rok za čuvanje podataka sukladno odredbi stavka 1. ovog članka, primjenit će se rokovi čuvanja propisani odredbama nacionalnog prava države članice koja je osobne podatke primila.

Članak 188.d

(1) Nadležna tijela mogu osobne podatke primljene ili dobivene na raspolaganje od nadležnih tijela država članica Europske unije obrađivati samo kada je to ovim Zakonom ili posebnim propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka određeno i samo u svrhu zbog koje su podaci prikupljeni.

(2) Daljnja obrada osobnih podataka iz stavka 1. ovog članka, uz uvjete propisane člankom 186. stavkom 2. ovog Zakona, dopuštena je samo ako je potrebna u sljedeće svrhe:

1) radi sprečavanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenopravnih sankcija,

2) za sudske i druge postupke koji su izravno povezani sa sprečavanjem, otkrivanjem ili progonom kaznenih djela ili izvršavanjem kaznenopravnih sankcija,

3) radi sprečavanja neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti, ili

4) u bilo koju drugu svrhu, ali samo uz prethodno odobrenje države članice koja ih prenosi ili uz pristanak osobe čiji se podaci obrađuju.

(3) Nadležna tijela mogu osobne podatke iz stavka 1. ovog članka obrađivati i u povijesne, statističke ili znanstvene svrhe, pod uvjetom da osiguraju primjerene mjere zaštite tih podataka.

(4) Nadležno tijelo države članice koje je zaprimilo osobne podatke obavijestit će o njihovoj obradi tijelo koje mu je te podatke prenijelo, na zahtjev tog tijela.

Članak 188.e

Ako su za razmjenu osobnih podataka između nadležnih tijela unutar države članice propisana posebna ograničenja obrade tih podataka, nadležno tijelo će o tim ograničenjima obavijestiti nadležno tijelo druge države članice kojem prenosi takve osobne podatke. Nadležno tijelo države članice koje je zaprimilo osobne podatke dužno je osigurati da se prilikom obrade dostavljenih podataka poštuju ograničenja obrade koja se na te podatke odnose.

Članak 188.f

(1) Osobni podaci koje su prenijela ili stavila na raspolaganje nadležna tijela druge države članice mogu se prenositi državama koje nisu članice Europske unije ili međunarodnim tijelima samo ako:

1) je to potrebno za sprečavanje, otkrivanje ili progon kaznenih djela ili izvršavanje kaznenopravnih sankcija,

2) je tijelo koje je primatelj osobnih podataka u trećoj zemlji ili međunarodno tijelo koje je primatelj osobnih podataka odgovorno za sprečavanje, otkrivanje ili progon kaznenih djela ili izvršavanje kaznenopravnih sankcija,

3) je država članica iz koje su podaci dobiveni dala odobrenje za prijenos osobnih podataka u skladu sa svojim nacionalnim pravom i

4) ako država koja nije članica Europske unije ili međunarodno tijelo osiguravaju odgovarajuću razinu zaštite za namjeravanu obradu podataka.

(2) Iznimno, ako država članica iz koje su osobni podaci dobiveni nije dala odobrenje za njihov prijenos (stavak 1. točka 3) ovog članka), podaci iz stavka 1. ovog članka mogu se prenijeti državama koje nisu članice Europske unije ili međunarodnim tijelima samo ako je njihovo prenošenje nužno za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti države članice ili države koja nije članica Europske unije, ili bitnim interesima države članice, pod uvjetom da se prethodno odobrenje nije moglo pribaviti na vrijeme. O prijenosu bez prethodnog odobrenja odmah će se obavijestiti nadležno tijelo države članice iz koje su podaci dobiveni.

(3) Iznimno, osobni podaci iz stavka 1. ovog članka mogu se prenositi državama koje nisu članice Europske unije ili međunarodnim tijelima koje ne osiguravaju odgovarajuću razinu zaštite za namjeravanu obradu podataka (stavak 1. točka 4) ovog članka), ako pravo države članice koja prenosi podatke to predviđi zbog zakonitih posebnih interesa osobe čiji se podaci obrađuju ili zakonitih prevladavajućih interesa, a posebice važnih javnih interesa, ili ako država ili međunarodno tijelo koje prima podatke osigura zaštitu koja se prema pravu države članice iz koje podaci potječu smatra odgovarajućom.

(4) Odgovarajuća razina zaštite u smislu stavka 1. točke 4) ovog članka ocjenjuje se uzimajući u obzir sve okolnosti povezane s postupcima prenošenja osobnih podataka. Pri ocjeni će se osobito imati u vidu vrsta podataka, svrha i trajanje obrade, država podrijetla i država ili međunarodno tijelo koje je krajnje odredište podataka, pravni propisi, kako opći tako i posebni, koji su na snazi u državi ili međunarodnom tijelu koje je primatelj podataka, te važeća pravila struke i mjere sigurnosti.

(5) Primatelj osobnih podataka iz stavka 1. ovog članka o njihovoj će obradi, na zahtjev tijela koje mu je osobne podatke prenijelo, obavijestiti to tijelo.

Članak 188.g

(1) Osobni podaci koje su prenijela ili stavila na raspolaganje nadležna tijela druge države članice mogu se prenositi privatnim osobama samo ako:

1) je nadležno tijelo države članice od koje su podaci dobiveni odobrilo to prenošenje u skladu sa svojim nacionalnim pravom,

2) ne postoje zakoniti posebni interesi osobe čiji se podaci obrađuju koji bi sprečavali prenošenje, i

3) je prijenos nužan radi obavljanja zadataka koji su nadležnom tijelu dodijeljeni zakonom, ili radi sprečavanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenopravnih sankcija, sprečavanja neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti ili sprečavanja ozbiljne štete pravima pojedinaca.

(2) Nadležno tijelo koje prenosi podatke dužno je privatnu osobu kojoj te podatke prenosi upozoriti u koju se svrhu dostavljeni podaci mogu koristiti.

(3) Primatelj osobnih podataka iz stavka 1. ovog članka o njihovoj će obradi, na zahtjev tijela koje mu je osobne podatke prenijelo, obavijestiti to tijelo.«

Članak 82.

U članku 191. stavku 1. riječi: »kaznenog« brišu se.

U stavku 4. iza riječi: »sud« dodaju se riječi: »odnosno državni odvjetnik«.

Članak 83.

Članak 197. mijenja se i glasi:

»(1) Kad progon za kazneno djelo ovisi o oštećenikovu prijedlogu za progon, državni odvjetnik ne može poduzeti kazneni progon dok oštećenik ne stavi prijedlog.

(2) Kad je ovlaštenu tužitelj državni odvjetnik on ne može donijeti rješenje o provođenju istrage niti podignuti optužnicu ako ne podnese dokaz da je dano odobrenje za vođenje kaznenog postupka. Ako je za vođenje kaznenog postupka potrebno odobrenje nadležnog državnog tijela, a ovlaštenu tužitelj je oštećenik kao tužitelj, on ne može preuzeti progon prije nego što dobije odobrenje nadležnog državnog tijela. Ako je za provođenje kaznenog postupka potrebno odobrenje nadležnog državnog tijela, a ovlaštenu tužitelj je privatni tužitelj, dokaz da je odobrenje za provođenje kaznenog postupka dano dužan je priložiti uz privatnu tužbu.

(3) Oštećenik kao tužitelj mora, u roku od osam dana od dana primitka obavijesti državnog odvjetnika iz članka 55. stavka 1. ovog Zakona, podnijeti zahtjev nadležnom državnom tijelu za davanjem odobrenja za vođenje kaznenog postupka, a privatni tužitelj u roku od tri mjeseca

od dana kada je saznao za kazneno djelo i počinitelja. Nakon što je oštećenik kao tužitelj zaprimio odluku nadležnog državnog tijela o svom zahtjevu, počinje mu teći rok iz članka 55. stavka 2. ovog Zakona, a privatnom tužitelju rok iz članka 61. stavka 1. ovog Zakona.

(4) Kad je zakonom određeno da ovlašteni tužitelj poduzima kazneni progon na temelju pisanog zahtjeva ili suglasnosti određenih osoba, pisani se zahtjev može podnijeti ili suglasnost dati u roku iz članka 48. stavka 1. ovog Zakona.

(5) Odredbom stavka 1. ovog članka ne ograničava se pravo i dužnost državnog odvjetnika i policije da provodi izvide kaznenih djela prema odredbama posebnog zakona.«

Članak 84.

U članku 198. stavku 4. riječ: »nalog« zamjenjuje se riječju: »rješenje«.

Članak 85.

U članku 199. riječ: »nalogom« zamjenjuje se riječju: »rješenjem«.

Članak 86.

U članku 202. stavku 2. točke 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»1) osumnjičenik je osoba protiv koje je podnesena kaznena prijava ili se provode izvidi ili je provedena hitna dokazna radnja,

2) okrivljenik je osoba protiv koje je doneseno rješenje o provođenju istrage ili osoba koja je obaviještena na temelju članka 213. stavka 2. ovog Zakona, osoba protiv koje je podnesena privatna tužba i osoba protiv koje je presudom izdan kazneni nalog,«.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Izraz okrivljenik upotrebljava se u ovom Zakonu i kao opći naziv za osobu iz točke 2., 3. i 4. stavka 2. ovog članka.«.

Dosadašnji stavci 4. do 10. postaju stavci 5. do 11.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 12. riječi: »osim žrtve« zamjenjuje se riječju: »žrtva«.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 13.

Dosadašnji stavci 13., 14. i 15. koji postaju stavci 14., 15. i 16. mijenjaju se i glase:

»(14) Tužitelj je državni odvjetnik, oštećenik kao tužitelj i privatni tužitelj.

(15) Oštećenik kao tužitelj je tužitelj koji je preuzeo progon od državnog odvjetnika koji nije pokrenuo ili je odustao od kaznenog progona.

(16) Privatni tužitelj je tužitelj koji je podnio privatnu tužbu radi progona kaznenih djela za koja se progoni po privatnoj tužbi.«.

Dosadašnji stavci 16. do 21. postaju stavci 17. do 22.

U dosadašnjem stavku 22. koji postaje stavak 23. iza riječi: »Istražitelj« dodaju se riječi: »i financijski istražitelj«.

Dosadašnji stavci 23. do 33. postaju stavci 24. do 34.

Dosadašnji stavak 34. koji postaje stavak 35. mijenja se i glasi:

»(35) Tijelo koje vodi postupak u prethodnom postupku je državni odvjetnik, koji postupi prije podizanja optužnice, te sud kada provodi istragu i dokazno ročište. Nakon podizanja optužnice ili privatne tužbe, tijelo koje vodi postupak je sud.«.

Dosadašnji stavak 35. postaje stavak 36.

Iza dosadašnjeg stavka 36. koji postaje stavak 37. dodaju se stavci 38., 39. i 40. koji glase:

»(38) Osoba od povjerenja je zakonski zastupnik ili druga odrasla osoba po izboru ovlaštenika prava na pratnju, osim ako je predložena ili pozvana u svojstvu svjedoka.

(39) Spis predmeta je spis koji sastavlja državni odvjetnik prije donošenja rješenja o provođenju istrage i prije poduzimanja prve dokazne radnje po članku 213. stavku 1. ovog Zakona.

(40) Dojava žrtve je početna obavijest o mogućem počinjenju kaznenog djela iz koje, bez dodatnih provjera, ne proizlaze osnovne sumnje da je počinjeno kazneno djelo.«.

Članak 87.

Iza članka 202. naziv drugog dijela mijenja se i glasi:

»Drugi dio

KAZNENI POSTUPAK«.

Članak 88.

Članak 203. briše se.

Članak 89.

Naziv glave XVI. mijenja se i glasi:

»Glava XVI.

IZVIDI I ISTRAŽIVANJE«.

Članak 90.

U članku 204. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Svatko je dužan prijaviti kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti, koje mu je dojavljeno ili za koje je saznao.«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 3. i 4.

Članak 91.

U članku 205. stavku 4. riječi: »iz članka 206. stavka 7. i 8. ovog Zakona« zamjenjuju se riječima: »iz stavka 5. i 6. ovog članka«.

Iza stavka 4. dodaju se novi stavak 5. i stavci 6. i 7. koji glase:

»(5) Ako je do državnog odvjetnika samo dopro glas da je počinjeno kazneno djelo ili je primio dojavu žrtve, državni odvjetnik će o tome sastaviti službenu zabilješku koja se upisuje u upisnik raznih kaznenih predmeta i postupiti na način propisan u članku 206. stavku 4. ovog Zakona.

(6) Ako kaznena prijava ne sadrži podatke o kaznenom djelu, odnosno ako državni odvjetnik iz same kaznene prijave ne može zaključiti za koje se kazneno djelo prijava podnosi, upisat će je u upisnik raznih kaznenih predmeta te će pozvati podnositelja da u roku od petnaest dana ispravi i dopuni kaznenu prijavu.

(7) Ako podnositelj ne postupi prema pozivu za ispravak ili dopunu, državni odvjetnik sastavlja o tome bilješku. O tome se u roku od osam dana od isteka roka za ispravak ili dopunu kaznene prijave obavještava viši državni odvjetnik koji može naložiti upisivanje kaznene prijave u upisnik kaznenih prijava.«.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 8. iza riječi: »prijava« dodaju se riječi: »i raznih kaznenih predmeta«.

Članak 92.

Iznad članka 206. dodaje se naslov koji glasi: »2. Odbačaj kaznene prijave«.

Članak 206. mijenja se i glasi:

»(1) Nakon ispitivanja prijave i provjere u Informacijskom sustavu Državnog odvjetništva državni odvjetnik odbacit će prijavu obrazloženim rješenjem ako iz same prijave proistječe:

1) da prijavljeno djelo nije kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti,

2) da je nastupila zastara ili je djelo obuhvaćeno amnestijom, pomilovanjem, ili je već pravomoćno presuđeno ili postoje druge okolnosti koje isključuju kazneni progon,

3) ako postoje okolnosti koje isključuju krivnju,

4) ako nema osnovane sumnje da je osumnjičenik počinio prijavljeno kazneno djelo,

5) ako podaci u prijavi upućuju na zaključak da prijava nije vjerodostojna.

(2) Protiv rješenja državnog odvjetnika o odbacivanju kaznene prijave žalba nije dopuštena.

(3) Ako drukčije nije propisano ovim Zakonom (članak 206.c, 206.d i 206.e), državni odvjetnik će o odbacivanju prijave te o razlozima za to izvijestiti uz pouku iz članka 55. ovog Zakona oštećenika u roku od osam dana. O odbacivanju prijave izvijestit će podnositelja te osobu protiv koje je prijava podnesena, ako to ona zahtijeva.

(4) Ako državni odvjetnik iz same prijave ne može ocijeniti jesu li vjerodostojni navodi prijave ili ako podaci u prijavi ne daju dovoljno osnove da može odlučiti hoće li provesti istragu ili poduzeti dokazne radnje, državni odvjetnik će sam provesti izvide ili naložiti njihovo provođenje policiji.

(5) Ako i nakon poduzetih radnji iz stavka 4. ovoga članka postoje neke od okolnosti iz stavka 1. ovoga članka državni će odvjetnik odbaciti prijavu.«

Članak 93.

Iza članka 206. dodaju se naslovi i članci 206.a, 206.b, 206.c, 206.d, 206.e, 206.f, 206.g, 206.h i 206.i koji glase:

»Članak 206.a

(1) Žrtva i oštećenik imaju pravo po isteku dva mjeseca od podnošenja kaznene prijave ili dojava o počinjenom djelu zatražiti od državnog odvjetnika obavijest o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojava o počinjenom djelu. Državni odvjetnik će ih obavijestiti o poduzetim radnjama u primjerenom roku, a najkasnije trideset dana od zaprimljenog zahtjeva, osim kada bi time ugrozio učinkovitost postupka. O uskrati davanja obavijesti dužan je izvijestiti žrtvu i oštećenika koja je tu obavijest zahtijevala.

(2) Ako državni odvjetnik nije obavijestio žrtvu ili oštećenika ili oni nisu zadovoljni danom obaviješću ili poduzetim radnjama, imaju pravo pritužbe višem državnom odvjetniku.

(3) Viši državni odvjetnik provjerit će navode pritužbe te ako utvrdi da je pritužba osnovana, naložit će nižem državnom odvjetniku da podnositelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama odnosno da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti. Ako viši državni odvjetnik utvrdi da je postupanjem nižeg državnog odvjetnika došlo do povrede prava podnositelja pritužbe, o tome će ga obavijestiti uz točno navođenje prava koje je povrijeđeno.

(4) Obavijest o poduzetim radnjama iz stavka 1. ovoga članka žrtva i oštećenik mogu ponovo zatražiti po proteku šest mjeseci od prethodno zatražene obavijesti o poduzetim radnjama,

osim ako su se višem državnom odvjetniku obratili pritužbom iz članka 206.b stavka 2. ovog Zakona.

Članak 206.b

- (1) Državni odvjetnik je dužan donijeti odluku o kaznenoj prijavi u roku od šest mjeseci od dana upisa prijave u upisnik kaznenih prijava i o tome obavijestiti podnositelja prijave uz navođenje kratkih razloga te odluke.
- (2) Po isteku roka iz stavka 1. ovog članka ili po isteku šest mjeseci nakon što je državni odvjetnik postupio po članku 205. stavku 5. ovog Zakona podnositelj prijave, oštećenik i žrtva mogu podnijeti pritužbu višem državnom odvjetniku zbog nepoduzimanja radnji državnog odvjetnika koje dovode do odugovlačenja postupka.
- (3) Viši državni odvjetnik će, nakon što primi pritužbu iz stavka 2. ovog članka, bez odgode zatražiti očitovanje o navodima pritužbe.
- (4) Viši državni odvjetnik će, ako ocijeni da je pritužba osnovana, odrediti primjereni rok u kojem se mora donijeti odluka o prijavi.
- (5) Viši državni odvjetnik dužan je o poduzetom obavijestiti podnositelja pritužbe u roku od petnaest dana od dana primitka pritužbe.
- (6) Podnositelj pritužbe može ponoviti pritužbu ako prijava nije riješena u roku određenom u stavku 4. ovog članka.

3. Odbačaj kaznene prijave prema načelu svrhovitosti

Članak 206.c

- (1) Osim kad mu je to dopušteno prema posebnom zakonu, državni odvjetnik može rješenjem odbaciti kaznenu prijavu ili odustati od kaznenog progona iako postoji osnovana sumnja da je počinjeno kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti i za koje je predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina ako je:
 - 1) s obzirom na okolnosti vjerojatno da će u kaznenom postupku okrivljenik biti oslobođen od kazne,
 - 2) protiv okrivljenika u tijeku izvršenje kazne, a pokretanje kaznenog postupka za drugo kazneno djelo nema svrhe s obzirom na težinu, narav djela i pobude iz kojih je ono počinjeno, te na rezultate koje je kazna ili druga mjera ostvarila na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela,
 - 3) okrivljenik izručen ili predan stranoj državi ili međunarodnom kaznenom sudu radi provođenja postupka za drugo kazneno djelo,
 - 4) okrivljenik prijavljen za više kaznenih djela kojima je ostvario bića dvaju ili više kaznenih djela, ali je svrhovito da se počinitelj osudi samo za jedno, jer pokretanje kaznenog postupka za druga kaznena djela ne bi imalo bitnog utjecaja na izricanje kazne ili drugih mjera prema počinitelju.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka državni odvjetnik će osim okrivljeniku, dostaviti oštećeniku i podnositelju kaznene prijave. Uz rješenje, oštećeniku će se dostaviti i pouka da u roku od osam dana od dana primitka rješenja može podnijeti pritužbu višem državnom odvjetniku ako smatra da rješenje nije osnovano. Oštećenika će se upozoriti i da, ako ne podnese pritužbu, svoj imovinskopravni zahtjev može ostvariti u parnici.

(3) Viši državni odvjetnik dužan je postupiti po pritužbi u roku od trideset dana od njezina primitka. Ako viši državni odvjetnik utvrdi da je rješenje osnovano, o tome će izvijestiti oštećenika i uputiti ga da svoj imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parnici. Ako viši državni odvjetnik utvrdi da rješenje nije osnovano, naložit će nižem državnom odvjetniku da odmah nastavi rad na predmetu, o čemu će izvijestiti oštećenika, okrivljenika i podnositelja prijave.

Članak 206.d

(1) Državni odvjetnik može, nakon prethodno pribavljene suglasnosti žrtve ili oštećenika, rješenjem uvjetno odgoditi ili odustati od kaznenog progona, iako postoji osnovana sumnja da je počinjeno kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti i za koje je predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina ako osumnjičenik odnosno okrivljenik preuzme obvezu:

- 1) izvršenja kakve činidbe u svrhu popravljavanja ili naknade štete prouzročene kaznenim djelom,
- 2) uplate određene svote u korist javne ustanove, u humanitarne ili karitativne svrhe,
- 3) isplate dospjelog zakonskog uzdržavanja i urednog plaćanja dospjelih obveza,
- 4) obavljanja rada za opće dobro na slobodi,
- 5) podvrgavanja liječenju ili odvikavanju od droge ili drugih ovisnosti sukladno posebnim propisima,
- 6) podvrgavanja psihosocijalnoj terapiji radi otklanjanja nasilničkog ponašanja bez napuštanja obiteljske zajednice ili uz pristanak osumnjičenika na napuštanje obiteljske zajednice za vrijeme trajanja terapije.

(2) Državni odvjetnik će u rješenju odrediti rok u kojem osumnjičenik odnosno okrivljenik mora ispuniti preuzete obveze prema stavku 1. ovog članka, koji ne smije prelaziti godinu dana.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovog članka državni odvjetnik će dostaviti osumnjičeniku odnosno okrivljeniku, oštećeniku i podnositelju kaznene prijave, uz pouku oštećeniku da svoj imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parnici. Protiv rješenja državnog odvjetnika žalba nije dopuštena.

(4) Ako osumnjičenik odnosno okrivljenik ispuni obvezu u roku iz stavka 2. ovoga članka, državni odvjetnik će rješenjem odbaciti kaznenu prijavu ili odustati od optužbe i o tome obavijestiti sud.

(5) Sudac pojedinac će rješenjem prekinuti kazneni postupak ako državni odvjetnik izjavi da uvjetno odustaje od optužbe.

Članak 206.e

(1) Glavni državni odvjetnik može pod uvjetima i na način propisan posebnim zakonom rješenjem odbaciti kaznenu prijavu ili odustati od kaznenog progona tijekom kaznenog postupka ako je to razmjerno težini počinjenih kaznenih djela i značenju iskaza te osobe, važno za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela i članova zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja.

(2) Protiv rješenja Glavnog državnog odvjetnika iz stavka 1. ovog članka žalba nije dopuštena.

4. Izvidi kaznenih djela

Članak 206.f

(1) Postupanje tijekom izvida je tajno.

(2) Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje u njoj sudjeluju da je odavanje tajne kazneno djelo. Primitak upozorenja pisano će se zabilježiti, a upozorena osoba to će potvrditi svojim potpisom.

(3) Tijelo koje provodi izvide može, kada to nalaže interes javnosti, o tijeku izvida izvijestiti javnost na način propisan posebnim zakonom.

Članak 206.g

(1) Državni odvjetnik može, u svrhu prikupljanja potrebnih obavijesti, pozivati osobe. U pozivu se mora naznačiti razlog pozivanja. Ako se podnositelj prijave ili žrtva koja je dojavila o počinjenom kaznenom djelu ne odazove pozivu postupit će se prema članku 205. stavku 6. i 7. ovog Zakona.

(2) Policija, ministarstvo nadležno za financije, Državni ured za reviziju i druga državna tijela, organizacije, banke i druge pravne osobe dostavit će podatke koje je od njih zatražio državni odvjetnik, osim onih koji predstavljaju zakonom zaštićenu tajnu. Državni odvjetnik može od navedenih tijela zahtijevati kontrolu poslovanja pravne i fizičke osobe i u skladu s odgovarajućim propisima privremeno oduzimanje do donošenja presude, novca, vrijednosnih papira, predmeta i dokumentacije koji mogu poslužiti kao dokaz, obavljanje nadzora i dostavu podataka koji mogu poslužiti kao dokaz o počinjenom kaznenom djelu ili imovini ostvorenoj kaznenim djelom, te zatražiti obavijesti o prikupljenim, obrađenim i pohranjenim podacima u vezi neobičnih i sumnjivih novčanih transakcija. U svom zahtjevu državni odvjetnik može pobliže označiti sadržaj tražene mjere ili radnje te zahtijevati da ga se o njoj izvijesti, kako bi mogao biti prisutan njenom provođenju.

(3) Za nepostupanje po zahtjevu državnog odvjetnika, sudac istrage može na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika odgovornu osobu kazniti novčanom kaznom u iznosu do 50.000,00 kuna, a pravnu osobu do 5.000.000,00 kuna, a ako i nakon toga ne postupi po zahtjevu može se kazniti zatvorom do izvršenja, a najdulje mjesec dana. Sud koji je donio

rješenje o određivanju zatvora može opozvati to rješenje ako nakon njegovog donošenja odgovorna osoba postupi po zahtjevu.

(4) O pribavljenoj obavijesti iz stavka 1. ovog članka državni odvjetnik sastavlja zapisnik, koji se kao i izjava dana državnom odvjetniku iz članka 205. stavka 6. ovog Zakona prema članku 86. stavku 3. ovog Zakona neće dostaviti uz optužnicu odnosno koja se prema članku 351. stavku 5. ovog Zakona izdvaja iz spisa.

Članak 206.h

(1) Državni odvjetnik može naložiti policiji da prikupi potrebne obavijesti provođenjem izvida i poduzimanjem drugih mjera radi prikupljanja podataka potrebnih za odlučivanje o kaznenoj prijavi. U nalogu državni odvjetnik može pobliže odrediti sadržaj izvida ili mjere te naložiti da ga policija odmah obavijesti o poduzetom izvidu ili mjeri. Ako državni odvjetnik naloži prisustvovanje izvidu ili mjeri, policija će ih provesti na način kojim mu se to omogućuje. Policija je dužna postupiti prema nalogu državnoga odvjetnika, a ako državni odvjetnik nije naložio drukčije, o poduzetim izvidima ili mjerama dužna je izvijestiti državnog odvjetnika najkasnije u roku od trideset dana od primitka naloga.

(2) Državni odvjetnik ima pravo i dužnost stalnog nadzora nad provođenjem izvida koji su naloženi policiji. Policija je dužna izvršiti nalog ili zahtjev državnog odvjetnika u provođenju nadzora nad izvidima i za taj rad odgovaraju državnom odvjetniku.

Članak 206.i

(1) Ako postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti te da je tim djelom stečena imovinska korist, državni odvjetnik je dužan odmah poduzimati ili nalagati poduzimanje izvida kako bi se utvrdila vrijednost te koristi te kako bi se utvrdilo gdje se tako stečena imovina nalazi. Ako je imovinsku korist stečenu kaznenim djelom počinitelj prikrio ili ako postoji osnov sumnje na pranje novca, državni odvjetnik će poduzeti sve što je potrebno da bi se ta imovina pronašla i osiguralo njezino oduzimanje.

(2) Za kaznena djela iz nadležnosti županijskog suda u kojima postoje osnove sumnje da je stečena znatna imovinska korist, u provođenju izvida i hitne dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta sudjeluju financijski istražitelji, državnoodvjetnički savjetnici i stručni suradnici iz posebnog odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom u sastavu državnog odvjetništva. Odjel provodi izvide u dogovoru i po nalogu državnog odvjetnika s ciljem utvrđivanja vrijednosti imovine i osiguranja oduzimanja, odnosno pronalaženja imovine stečene kaznenim djelom.

(3) Ako postoje osnove sumnje da je stečena imovinska korist velike vrijednosti državni odvjetnik će zatražiti od čelnika policije i nadležnih upravnih tijela Ministarstva financija da mu stave na raspolaganje službenike koji će pod njegovim nadzorom sudjelovati u zajedničkim izvidima iz stavka 2. ovog članka. Za vrijeme dok sudjeluju u zajedničkom radu službenici postupaju po nalogu državnog odvjetnika i njemu su odgovorni za svoj rad. O potrebi upućivanja službenika državni odvjetnik se savjetuje s Ravnateljstvom policije i Ministarstvom financija.

(4) Sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe koje u svojem djelokrugu ili u obavljanju svoje djelatnosti saznaju za okolnosti i podatke koji upućuju da je u pravnom prometu imovina stečena kaznenim djelom, posebno ako postupanje s ostvarenim financijskim sredstvima ili imovinom ukazuje na pranje novca ili na prikrivanje te imovine, dužne su bez odgode o tim okolnostima i podacima obavijestiti državnog odvjetnika.

(5) Kada se provedenim izvidima iz stavka 1., 2. i 3. ovog članka prikupe potrebne činjenice i podaci o visini stečene imovinske koristi, odnosno kada se utvrdi gdje se imovina nalazi, državni odvjetnik je dužan bez odgode predložiti određivanje privremene mjere osiguranja kako se ta imovina ne bi sakrila ili uništila, a također je dužan u optužnici ili najkasnije na pripremnom ročištu predložiti da se ta imovina oduzme.«.

Članak 94.

Naslov iznad članka 207. koji glasi: »2. Izvidi kaznenih djela« briše se.

Članak 95.

Članak 207. mijenja se i glasi:

»(1) Ako postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti, policija ima pravo i dužnost poduzeti potrebne mjere:

1) da se pronade počinitelj kaznenog djela, da se počinitelj ili sudionik ne sakrije ili ne pobjegne,

2) da se otkriju i osiguraju tragovi kaznenog djela i predmeti koji mogu poslužiti pri utvrđivanju činjenica te

3) da se prikupe sve obavijesti koje bi mogle biti od koristi za uspješno vođenje kaznenog postupka.

(2) O poduzimanju izvida kaznenih djela policija će obavijestiti državnog odvjetnika odmah, a najkasnije u roku od dvadeset četiri sata nakon poduzimanja radnje. Ako državni odvjetnik obavijesti policiju da namjerava prisustvovati pojedinim izvidima ili mjerama, policija će ih provesti na način kojim mu se to omogućuje.

(3) O činjenicama i okolnostima koje su utvrđene prilikom poduzimanja radnji iz stavka 1. i 2. ovog članka, a mogu biti od interesa za kazneni postupak, policija sastavlja službenu zabilješku.

(4) Na temelju provedenih izvida policija, u skladu s posebnim propisom, sastavlja kaznenu prijavu ili izvješće o provedenim izvidima u kojemu navodi dokaze za koje je saznala. U kaznenu prijavu ili izvješće se ne unosi sadržaj izjava koje su pojedini građani dali u prikupljanju obavijesti. Uz kaznenu prijavu ili izvješće dostavljaju se i predmeti, skice, slike, spisi o poduzetim mjerama i radnjama, službene zabilježke, izjave i drugi materijal koji može biti koristan za uspješno vođenje postupka.

(5) Ako policija naknadno sazna za nove činjenice, dokaze ili otkrije tragove kaznenog djela, dužna je prikupiti potrebne obavijesti i izvješće o tome odmah dostaviti državnom odvjetniku.

(6) Kad poduzima izvide kaznenih djela policija postupa i prema odredbama posebnog zakona i pravilima donesenima na temelju tog zakona.«

Članak 96.

Članak 208. mijenja se i glasi:

»(1) Policija može prikupljati obavijesti od građana. U prikupljanju obavijesti građani se ne mogu ispitivati u svojstvu okrivljenika, svjedoka ili vještaka.

(2) Ako je to potrebno radi otkrivanja drugih kaznenih djela iste osobe, njezinih sudionika ili kaznenih djela drugih osoba, obavijesti se mogu prikupljati od osoba koje su u pritvoru. Odobrenje za njihovo prikupljanje daje državni odvjetnik, a ako je pritvor produljen, odobrenje daje sudac istrage. Te se obavijesti prikupljaju u prisutnosti branitelja.

(3) Prikupljanje obavijesti iz stavka 2. ovog članka od osoba koje su u istražnom zatvoru ili u drugoj ustanovi za osobe lišene slobode moguće je samo ako je to, na temelju pisanog prijedloga državnog odvjetnika, odobrio sudac istrage ili predsjednik vijeća, u prisutnosti suca istrage ili branitelja.

(4) Radi prikupljanja obavijesti iz stavka 1. ovog članka policija može pozivati građane. Prisilno se može dovesti osumnjičenik koji se nije odazvao pozivu samo ako je u pozivu bio na to upozoren ili iz okolnosti očito proizlazi da odbija primitak poziva. Osoba koja se odazvala pozivu ili osumnjičenik koji je prisilno doveden, a odbije dati obavijesti, ne može se ponovno pozivati zbog istog razloga.

(5) Osumnjičenik, koji je prisilno doveden prema stavku 4. ovog članka, bit će poučen:

1) o razlozima pozivanja i koje su osnove sumnje protiv njega,

2) o pravu na tumačenje i prevođenje sukladno članku 8. ovog Zakona,

3) o pravu da nije dužan iskazivati niti odgovarati na pitanja,

4) da po završetku prikupljanja obavijesti ili po isteku šest sati od trenutka dolaska u policijske prostorije iste može odmah napustiti.

(6) Kad postoji vjerojatnost da osoba koja je zatečena na mjestu počinjenja kaznenog djela s elementima nasilja ili kaznenog djela koje predstavlja prijetnju javnoj sigurnosti ima saznanja o okolnostima počinjenja djela ili počinitelju, a njihovo prikupljanje nije moguće ili je bitno otežano na mjestu gdje je osoba zatečena i razumno je vjerovati da će odgoditi prikupljanje obavijesti šteti probicima kaznenog progona, može se od te osobe zahtijevati da u pratnji policijskih službenika dođe u policijske prostorije radi davanja obavijesti. Ako ona to bez opravdanog razloga odbije, može se prisilno dovesti. Prisilno dovedena osoba bit će obaviještena da ima pravo na tumačenje i prevođenje, da nije dužna dati obavijest i da po završetku prikupljanja obavijesti ili po isteku šest sati od trenutka dolaska u policijske prostorije iste može odmah napustiti. Ako se prisilno dovedena osoba uhiti, vrijeme uhićenja teče od trenutka dovođenja u policijske prostorije.

(7) Policija će od osoba iz stavaka 4. i 6. ovog članka uzeti obavijesti odmah, a najkasnije u roku od šest sati od dolaska u službene prostorije. Prikupljanje obavijesti od osoba iz stavaka 4. i 6. ovog članka može trajati dulje od šest sati samo uz njihov pisani pristanak. Policija je odmah dužna pustiti osobe iz stavaka 4. i 6. ovog članka koje odbiju dati obavijest.«.

Članak 97.

U članku 211. stavku 5. riječi: »članka 327. stavka 7.« zamjenjuju se riječima: »članka 327.a stavka 6.«.

Članak 98.

Naslov iznad članka 212. mijenja se i glasi: »5. Hitne dokazne radnje«.

Članak 212. mijenja se i glasi:

»(1) Policija može, ako postoji opasnost od odgode, i prije započinjanja kaznenog postupka za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do pet godina obaviti pretragu (članak 246.), privremeno oduzimanje predmeta (članak 261.), očevid (članak 304.), uzimanje otisaka prstiju i drugih dijelova tijela (članak 211. i 307.).

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, policija će prije provođenja dokazne radnje pretrage ili očevida za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina iz nadležnosti općinskog suda obavijestiti državnog odvjetnika. Državni odvjetnik koji stigne na mjesto očevida ili pretrage u tijeku njegovog provođenja može preuzeti provođenje radnje, odnosno njezino provođenje prepustiti policiji. Za provođenje dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta i uzimanja otisaka prstiju i drugih dijelova tijela takva prethodna obavijest nije potrebna.

(3) Ako je potrebno provesti radnje iz stavka 1. i 2. ovog članka prema službenoj osobi koja je ovlaštena i dužna otkrivati i prijavljivati kaznena djela za koja se progoni po službenoj dužnosti policija će odmah obavijestiti državnog odvjetnika koji će odlučiti o tome da li će sam provesti tu radnju ili će dati nalog istražitelju.

(4) Za kaznena djela koja su u nadležnosti županijskog suda o postojanju opasnosti od odgode i potrebi provođenja dokaznih radnji policija odmah obavještava državnog odvjetnika, osim za provođenje dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta. Državni odvjetnik može sam provesti dokazne radnje za koje postoji opasnost od odgode ili njihovo provođenje naložiti policiji ili istražitelju.

(5) O rezultatima radnji koje je policija provela prema stavku 1., 2. i 4. ovog članka, bez odgode obavještava državnog odvjetnika.«.

Članak 99.

Naslov iznad članka 213. mijenja se i glasi: »6. Istraživanje«.

Članak 213. mijenja se i glasi:

»(1) Kada postoji osnovana sumnja da je okrivljenik počinio kazneno djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, a ne postoje zakonske smetnje za kazneni progon te osobe, državni odvjetnik može provesti ili naložiti istražitelju provođenje dokaznih radnji koje su svrhovite za odlučivanje o podizanju optužnice.

(2) Obavijest o provođenju dokaznih radnji državni odvjetnik dostavlja okrivljeniku u roku od tri dana od kada je proveo prvu dokaznu radnju iz stavka 1. ovog članka.

(3) Postupanje nakon dostave obavijesti iz stavka 2. ovog članka je nejavno. Tijelo koje provodi istraživanje može odrediti tajnost istraživanja ili nekog njegovog dijela iz razloga navedenih u članku 388. ovog Zakona, ako bi javno objavljivanje podataka štetilo probicima istraživanja. Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u dokaznoj radnji u odnosu na koju je određena tajnost da je odavanje tajne kazneno djelo. Sve osobe koje saznaju sadržaj postupovne radnje koja je provedena tijekom tajnog istraživanja ili dijela istraživanja dužne su kao tajnu čuvati činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznale.

(4) Okrivljenik ima pravo nakon primitka obavijesti iz stavka 2. ovog članka predložiti poduzimanje dokaznih radnji, a sucu istrage provođenje dokaznog ročišta (članak 236. stavak 2. ovog Zakona). Ako se državni odvjetnik ne složi s prijedlogom okrivljenika postupit će prema članku 234. stavku 2. ovog Zakona. Ispitivanje svjedoka po prijedlogu obrane provodi se uz prisutnost okrivljenika i branitelja ako ga ima.

(5) Državni odvjetnik ili sudac istrage završava istraživanje kad su provedene radnje propisane u ovom Zakonu, a stanje stvari je dovoljno razjašnjeno da se može podignuti optužnica ili odbaciti kaznena prijava. Završetak istraživanja upisuje se u upisnik kaznenih prijava te se o tome obavještava okrivljenik i oštećenik.«

Članak 100.

Iza članka 213. dodaju se članci 213.a, 213.b i 213.c koji glase:

»Članak 213.a

(1) Ako državni odvjetnik okrivljeniku nije dostavio obavijest iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona, a proveo je dokaznu radnju ispitivanja svjedoka, okrivljenik ima pravo zahtijevati od državnog odvjetnika ponovno provođenje tih dokaznih radnji. Ako se državni odvjetnik ne složi s prijedlogom okrivljenika postupit će prema članku 234. stavku 2. ovog Zakona.

(2) Ako sudac istrage utvrdi da je zahtjev okrivljenika osnovan naložit će državnom odvjetniku da ponovno provede ispitivanje svjedoka.

(3) Ponovno ispitivanje svjedoka provodi se uz prisutnost okrivljenika i branitelja ako ga ima. Osobe prisutne ispitivanju mogu staviti primjedbu u svezi sa zapisnikom, koje će se zabilježiti u nastavku završenog zapisnika.

(4) Zapisnik o ranijem ispitivanju svjedoka izdvojit će se iz spisa i ne može se koristiti kao dokaz u postupku.

Članak 213.b

(1) Ako po proteku šest mjeseci od upisa kaznene prijave u upisnik kaznenih prijavi ili od uhićenja državni odvjetnik nije donio odluku o prijavi, okrivljenik ima pravo podnijeti prigovor sucu istrage zbog odugovlačenja postupka.

(2) Ako sudac istrage utvrdi da je prigovor zbog odugovlačenja postupka osnovan rješenjem će odrediti rok u kojem državni odvjetnik mora odlučiti o kaznenoj prijavi. O svojoj odluci državni odvjetnik je dužan obavijestiti suca istrage. Ako sudac istrage utvrdi da je prigovor neosnovan obavijestiti će o tome okrivljenika.

(3) Ako je rok za rješavanje prijave odredio viši državni odvjetnik (članak 206.b stavak 4. ovog Zakona) i sudac istrage, državni odvjetnik je dužan riješiti prijavu u roku koji je odredio sudac istrage.

Članak 213.c

(1) Ako je državni odvjetnik odbacio kaznenu prijavu za kazneno djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, oštećenik koji je preuzeo kaznenu progon može sucu istrage predložiti provođenje dokaznih radnji. Prijedlog za provođenje dokaznih radnji mora sadržavati podatke iz članka 225. stavka 1. ovog Zakona, a o prijedlogu oštećenika kao tužitelja sudac istrage odlučuje rješenjem.

(2) Ako prihvati prijedlog oštećenika kao tužitelja iz stavka 1. ovog članka, sudac istrage će naložiti istražitelju provođenje dokaznih radnji koje su svrhovite za odlučivanje o podizanju optužnice. Pri provođenju dokaznih radnji postupka se sukladno članku 225. stavku 5. ovog Zakona.

(3) Ako ne prihvati prijedlog iz stavka 1. ovog članka, sudac istrage ga rješenjem odbija.

(4) Kada dokazne radnje budu provedene, sudac istrage postupit će sukladno članku 225. stavku 6. ovog Zakona. Ako oštećenik kao tužitelj u roku od osam dana od dostave rješenja o odbačanju kaznene prijave ne podigne optužnicu smatrat će se da je odustao od kaznenog progona, o čemu će sudac istrage obavijestiti državnog odvjetnika.«.

Članak 101.

Iznad članka 214. dodaje se naslov koji glasi: »7. Dokazne radnje kada je počinitelj nepoznat«.

Članak 214. mijenja se i glasi:

»(1) Ako je počinitelj kaznenog djela nepoznat, državni odvjetnik može provesti ili naložiti istražitelju provođenje dokaznih radnji ako je to svrhovito za otkrivanje počinitelja ili ako postoji opasnost od odgode.

(2) O svemu što je poduzeto istražitelj mora prije, a ako to nije moguće, odmah nakon provođenja radnje, obavijestiti državnog odvjetnika.«.

Članak 102.

Članak 215. briše se.

Članak 103.

Članak 216. mijenja se i glasi:

»(1) Istraga se provodi za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina, osim u slučaju iz članka 341. stavka 3. ovog Zakona.

(2) Istraga se mora provesti ako postoji osnovana sumnja da je okrivljenik počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora teža od petnaest godina ili kazna dugotrajnog zatvora, te ako postoji osnovana sumnja da je okrivljenik počinio protupravno djelo u stanju neubrojivosti.

(3) U istrazi će se prikupiti dokazi i podaci potrebni da bi se moglo odlučiti hoće li se podignuti optužnica ili obustaviti postupak, te dokazi za koje postoji opasnost da se neće moći ponoviti na raspravi ili bi njihovo izvođenje bilo otežano.

(4) Ako je prije donošenja rješenja o provođenju istrage državni odvjetnik ispitao okrivljenika dužan je u roku od 48 sati od ispitivanja odlučiti o pokretanju istrage.«.

Članak 104.

Članak 217. mijenja se i glasi:

»(1) Državni odvjetnik donosi rješenje o provođenju istrage protiv određene osobe kad postoji osnovana sumnja da je počinila kazneno djelo za koje se provodi istraga, a ne postoje zakonske smetnje za kazneni progon te osobe.

(2) Rješenje o provođenju istrage, osim podataka iz članka 168. ovog Zakona, mora sadržavati opis djela iz kojeg proizlaze zakonska obilježja kaznenog djela, zakonski naziv kaznenog djela te kratko obrazloženje okolnosti iz kojih proizlazi osnovana sumnja da je okrivljenik počinio kazneno djelo.

(3) U rješenju o provođenju istrage državni odvjetnik će navesti koje su hitne dokazne radnje provedene prije donošenja rješenja, koje okolnosti namjerava istražiti te koje će dokazne radnje provesti.

(4) Kad je donio rješenje o provođenju istrage državni odvjetnik može podnijeti sucu istrage obrazloženi prijedlog da se protiv okrivljenika odredi istražni zatvor ili da se poduzmu druge mjere nužne za djelotvorno vođenje kaznenog postupka i zaštitu osoba.«.

Članak 105.

Članak 218. mijenja se i glasi:

»(1) Rješenje o provođenju istrage dostavlja se okrivljeniku najkasnije u roku od osam dana od dana donošenja rješenja, zajedno s poukom o pravima iz članka 239. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Protiv rješenja o provođenju istrage okrivljenik ima pravo žalbe sucu istrage u roku od osam dana od dana primitka rješenja. Žalba se podnosi državnom odvjetniku koji ju je dužan odmah, zajedno sa spisom predmeta, dostaviti sucu istrage.

(3) Sudac istrage može rješenjem:

1) odbaciti žalbu kao nepravovremenu ili nedopuštenu,

2) odbiti žalbu kao neosnovanu,

3) prihvatiti žalbu i ukinuti rješenje o provođenju istrage u odnosu na sve ili pojedine točke rješenja ako utvrdi postojanje razloga iz članka 224. stavka 1. točke 1. do 3. ovog Zakona odnosno da nema osnovane sumnje da je okrivljenik počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,

4) naložiti državnom odvjetniku da u određenom roku provede dokazne radnje potrebne za odlučivanje o osnovanosti rješenja o provođenju istrage.

(4) Sudac istrage dužan je odlučiti o žalbi okrivljenika u roku od osam dana od dana primitka žalbe i spisa predmeta. Ako sudac istrage u tom roku ne odluči o žalbi okrivljenika, državni odvjetnik ovlašten je nastaviti s provođenjem istrage.

(5) Ako je sudac istrage naložio državnom odvjetniku provođenje dokaznih radnji iz stavka 3. točke 4. ovog članka, državni odvjetnik će nakon provođenja tih radnji dostaviti spis sucu istrage radi donošenja odluke o žalbi.

(6) Ako je sudac istrage ukinuo rješenje o provođenju istrage, državni odvjetnik ima pravo žalbe.

(7) Rješenje o provođenju istrage državni odvjetnik dostavlja oštećeniku s poukom o pravima iz članka 47. stavka 1. točke 1. do 4. i 7. ovog Zakona.

(8) Državni odvjetnik će o pravomoćnosti rješenja o provođenju istrage obavijestiti ministarstvo nadležno za pravosuđe koje o tome vodi evidenciju.

(9) Ministar nadležan za pravosuđe donosi pravilnik o vođenju evidencije iz stavka 8. ovog članka.«

Članak 106.

Iza članka 218. dodaje se članak 218.a koji glasi:

»Članak 218.a

(1) Ako bi se dostavom rješenja o provođenju istrage ugrozio život ili tijelo osobe ili imovina velikih razmjera državni odvjetnik može odgoditi dostavu tog rješenja najviše za trideset dana ako se istraga provodi za sljedeća kaznena djela iz Kaznenog zakona:

1) protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.) i protiv oružanih snaga Republike Hrvatske (Glava XXXIV.) za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina,

2) terorizma (članak 97.), financiranja terorizma (članak 98.), novačenja za terorizam (članak 100.), obuke za terorizam (članak 101.), terorističkog udruženja (članak 102.) te pripremanja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (članak 103.),

3) zločinačkog udruženja (članak 328.) koje je organizirano radi počinjenja kaznenog djela iz članka 329. stavka 1. točke 3. do 6., počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. stavka 1. točke 3. do 6.

(2) Državni odvjetnik će razloge za odgodu dostave rješenja iz stavka 1. ovog članka navesti u službenoj bilješci koja je sastavni dio spisa predmeta.«.

Članak 107.

U članku 219. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Za kaznena djela iz nadležnosti županijskog suda okrivljenika ispituje državni odvjetnik.«.

Stavci 4. i 5. brišu se.

Članak 108.

Članak 220. mijenja se i glasi:

»(1) Ako postoji opasnost od odgode, istražitelj koji provodi dokaznu radnju provest će prema potrebi i druge dokazne radnje koje su s njom povezane ili iz nje proistječu.

(2) Prije provođenja radnje iz stavka 1. ovog članka, istražitelj je dužan izvijestiti državnog odvjetnika o provođenju radnji. Ako to nije mogao učiniti prije provođenja radnje, dužan ga je izvijestiti odmah nakon njezina provođenja.«.

Članak 109.

U članku 221. riječi: »članka 52.« zamjenjuju se riječima: »članka 47. stavka 1.«.

Članak 110.

U članku 223. stavku 1. riječ: »nalogom« zamjenjuje se riječju: »rješenjem«.

U stavku 3. riječ: »nepoznat« i zarez brišu se.

U stavku 5. riječ: »nalog« zamjenjuje se riječju: »rješenje«, a brojka: »1.« zamjenjuje se brojkom: »2.«.

U stavku 6. riječ: »nalog« zamjenjuje se riječju: »rješenje«.

Članak 111.

U članku 224. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječ: »nalogom« zamjenjuje se riječju: »rješenjem«.

Točka 2) mijenja se i glasi:

»2) ako postoje okolnosti koje isključuju krivnju okrivljenika, osim ako je počinio protupravno djelo u stanju neubrojivosti,«.

U stavku 2. riječ: »Nalog« zamjenjuje se riječju: »Rješenje«, a druga rečenica mijenja se i glasi: »Oštećeniku će se uz rješenje dati pouka u smislu članka 55. ovog Zakona.«.

Članak 112.

U članku 225. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Ako je državni odvjetnik odbacio kaznenu prijavu ili je obustavio istragu, oštećenik koji je preuzeo kazneni progon može sucu istrage predložiti provođenje istrage za kaznena djela za koja se istraga provodi. Prijedlog za provođenje istrage mora sadržavati naziv državnog odvjetništva koje je donijelo rješenje o odbačaju kaznene prijave i oznaku tog rješenja odnosno oznaku rješenja o obustavi istrage, opis djela iz kojeg proizlaze zakonska obilježja kaznenog djela, zakonski naziv kaznenog djela, kratko obrazloženje okolnosti iz kojih proizlazi osnovana sumnja da je okrivljenik počinio kazneno djelo, te dokazne radnje koje se predlaže provesti.

(2) Sudac istrage odlučuje o prijedlogu oštećenika kao tužitelja rješenjem. U rješenju kojim određuje provođenje istrage navode se podaci iz članka 217. stavka 2. ovog Zakona, te dokazne radnje koje je sudac istrage ocijenio svrhovitim provesti.«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Ako ne prihvati prijedlog iz stavka 1. ovog članka, sudac istrage rješenjem odbija prijedlog oštećenika kao tužitelja za provođenjem istrage.«.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

Članak 113.

U članku 226. stavku 1. riječi: »članka 224. stavka 1. točke 1.-3.« zamjenjuju se riječima: »članka 224. stavka 1. ovog Zakona«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovog članka oštećenik kao tužitelj nema pravo žalbe.«.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. iza riječi: »oštećenika« dodaju se riječi: »kao tužitelja«.

Članak 114.

U članku 228. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Završetak istrage upisuje se u upisnik kaznenih prijava te se o tome obavještava okrivljenik i oštećenik.«.

Članak 115.

Članak 229. mijenja se i glasi:

»(1) Državni odvjetnik dužan je završiti istragu u roku od šest mjeseci. Ako se istraga ne završi u roku od šest mjeseci, državni odvjetnik je dužan izvijestiti višeg državnog odvjetnika o razlozima zbog kojih istraga nije završena.

(2) Viši državni odvjetnik dužan je poduzeti mjere da se istraga završi. U složenim predmetima viši državni odvjetnik može na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika rok iz stavka 1. ovog članka produljiti za najviše šest mjeseci. U posebno složenim i teškim predmetima, Glavni državni odvjetnik može na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika rok završetka istrage iz stavka 1. ovog članka produljiti za najviše dvanaest mjeseci.

(3) Okrivljenik i oštećenik mogu se tijekom istrage obratiti pritužbom višem državnom odvjetniku zbog odugovlačenja postupka i drugih nepravilnosti u tijeku istrage. Okrivljenik se može obratiti pritužbom višem državnom odvjetniku i ako u slučaju iz članka 216. stavka 4. ovog zakona državni odvjetnik nije donio rješenje o provođenju istrage niti podigao optužnicu iz članka 341. stavka 3. ovog Zakona.

(4) Viši državni odvjetnik ispitat će navode u pritužbi, a ako je podnositelj zahtijevao, obavijestit će ga o tome što je poduzeto.«.

Članak 116.

Članak 230. mijenja se i glasi:

»(1) Nakon završene istrage ili istraživanja državni odvjetnik je dužan u roku od petnaest dana od dana upisa završetka istrage ili istraživanja u upisnik kaznenih prijava podignuti optužnicu ili obustaviti istragu odnosno odbaciti kaznenu prijavu. U složenim predmetima taj rok iznosi trideset dana. Viši državni odvjetnik može rok za podizanje optužnice produljiti na prijedlog državnog odvjetnika za najviše petnaest dana, a u složenim predmetima za najviše trideset dana.

(2) Iznimno, ako su postojali nepredvidivi ili neotklonjivi razlozi, viši državni odvjetnik može na prijedlog državnog odvjetnika produljiti rokove iz stavka 1. ovog članka za najviše petnaest dana.

(3) Državni odvjetnik će u roku iz stavka 1. ovog članka obavijestiti oštećenika o podizanju optužnice ili o obustavi istrage odnosno odbacivanju kaznene prijave uz pouku iz članka 55. stavka 5. ovog Zakona.

(4) Ako državni odvjetnik ne postupi prema stavku 1. i 2. ovog članka, dužan je o razlozima izvijestiti višeg državnog odvjetnika.

(5) Ako državni odvjetnik u rokovima iz stavaka 1. i 2. ovog članka ne podigne optužnicu, smatrat će se da je odustao od kaznenog progona.«.

Članak 117.

Članak 231. mijenja se i glasi:

»(1) Istraga je nejavna.

(2) Tijelo koje vodi istragu može rješenjem odrediti tajnost cijele ili dijela istrage iz razloga navedenih u članku 388. ovog Zakona ako bi javno objavljivanje podataka iz istrage štetilo probicima postupka. Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u takvoj istrazi da je odavanje tajne kazneno djelo. Sve osobe koje saznaju sadržaj postupovne radnje koja je provedena tijekom takve istrage dužne su kao tajnu čuvati činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznale.«.

Članak 118.

Članak 234. mijenja se i glasi:

»(1) Okrivljenik nakon primitka rješenja o provođenju istrage može državnom odvjetniku predložiti provođenje dokaznih radnji. Ako državni odvjetnik prihvati prijedlog okrivljenika, provest će odgovarajuću dokaznu radnju. Prijedlog za provođenje dokazne radnje ne može se podnijeti nakon što je okrivljenik primio obavijest da je istraga završena (članak 228. stavak 2.).

(2) Ako državni odvjetnik ne prihvati prijedlog okrivljenika dostavlja ga u roku od osam dana sucu istrage i o tome pisano obavještava okrivljenika. Ako sudac istrage prihvati prijedlog za provođenje dokazne radnje, naložit će njezino provođenje državnom odvjetniku, a ako prijedlog ne prihvati, obavijestit će o tome okrivljenika.

(3) O mjestu i vremenu provođenja dokazne radnje iz stavka 1. i 2. ovog članka, prije njezina provođenja, obavještava se okrivljenik i branitelj koji je predložio provođenje radnje. Ako je okrivljenik lišen slobode, a želi prisustvovati ročištu, na ročište će biti doveden, osim ako je raspravno nesposoban ili zbog teško narušenog zdravstvenog stanja nije u mogućnosti sudjelovati na ročištu. Ako okrivljenik na to pristane, a za to postoje tehnički uvjeti, omogućit će mu se sudjelovanje na ročištu putem zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj).

(4) Obavijest o provođenju dokazne radnje iz stavka 1. i 2. ovog članka okrivljeniku i branitelju se u primjerenom roku može priopćiti putem uređaja za telekomunikacije, o čemu se sastavlja službena zabilješka.

(5) Ako se provodi dokazna radnja ispitivanja svjedoka ili vještaka sukladno stavcima 1. i 2. ovog članka, nakon nesmetanog iskazivanja, pitanja prvi postavlja državni odvjetnik, a zatim okrivljenik i branitelj. Državni odvjetnik će zabraniti postavljanje pitanja iz članka 420. stavka 3. ovog Zakona i unijeti u zapisnik pitanje i svoju odluku.«.

Članak 119.

U članku 236. stavku 1. iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

»2) je potrebno ispitati svjedoka iz članka 285. stavka 1. točke 1. do 3. ovog Zakona, ako postoji bojazan da na raspravi neće iskazivati,«.

Dosadašnje točke 2. do 4. postaju točke 3. do 5.

U stavku 3. točke 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»2) postoje okolnosti koje isključuju krivnju okrivljenika, osim ako je počinio protupravno djelo u stanju neubrojivosti,

3) je nastupila zastara kaznenog progona ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju kazneni progon.«.

Članak 120.

U članku 237. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Ako bi javno objavljivanje podataka štetilo probicima postupka, sudac istrage može odrediti tajnost dokaznog ročišta iz razloga navedenih u članku 388. ovog Zakona. Sudac istrage će, ako dokazno ročište odredi tajnim, postupiti sukladno članku 213. stavku 3. i članku 231. stavku 2. ovog Zakona.«.

Članak 121.

U članku 238., u cijelom članku, riječ: »osumnjičenik« zamjenjuje se riječju: »okrivljenik« u odgovarajućem padežu.

U stavku 2. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: »Osobe koje su prisutne dokaznom ročištu mogu u svezi sa zapisnikom staviti primjedbe koje će se zabilježiti u nastavku završenog zapisnika.«.

U stavku 5. brojka: »4.« zamjenjuje se brojkom: »3.«.

Članak 122.

Članak 239. mijenja se i glasi:

»(1) Pouka o pravima okrivljenika mora sadržavati obavijest o tome:

1) zašto se okrivljuje i okolnosti iz kojih proizlazi osnovana sumnja protiv njega, ako prethodno nije primio rješenje o provođenju istrage,

2) da nije dužan iznijeti svoju obranu niti odgovarati na pitanja,

3) da u skladu s odredbom članka 184. stavka 4. i 5. ovog Zakona ima pravo uvida u spis,

4) da ima pravo služiti se svojim jezikom, odnosno jezikom koji govori i razumije te pravo na tumača u skladu s odredbom članka 8. ovog Zakona,

5) da ima pravo uzeti branitelja po vlastitom izboru ili da će mu se kad to predviđa ovaj Zakon, postaviti branitelj po službenoj dužnosti ili na teret proračunskih sredstava ako prema svom imovinskom stanju ne može podmiriti troškove obrane.

(2) Pouka o pravima se mora dostaviti okrivljeniku uz:

- 1) nalog o pretrazi,
- 2) poziv za prvo ispitivanje,
- 3) rješenje o provođenju istrage,
- 4) poziv za dokazno ročište,
- 5) obavijest iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona,
- 6) rješenje o istražnom zatvoru,
- 7) nalog o prepoznavanju,
- 8) nalog o vještačenju prema osobi okrivljenika.

(3) Kad je to propisano ovim Zakonom, tijelo koje provodi radnju po službenoj dužnosti provjerava je li okrivljenik primio pouku o pravima prije otpočinjanja radnje i ako ustanovi da pouka o pravima nije uručena, zastat će s postupanjem, najprije naložiti uručenje pouke, a tek nakon toga nastaviti s postupkom.

(4) Ako državni odvjetnik ili tijelo koje provodi radnju ustanovi da je pouku o pravima okrivljenik ranije primio utvrdit će to službenom zabilježskom u spisu i neće ponovno dostavljati pouku.«

Članak 123.

Iza članka 239. dodaje se naslov i članak 239.a koji glase:

»4. Zaštita postupovnih prava obrane

Članak 239.a

(1) Nakon dostave rješenja o provođenju istrage okrivljenik koji smatra da mu je protivno zakonu uskraćeno ili povrijeđeno određeno pravo, može podnijeti pisani prigovor državnom odvjetniku. Prigovor se ne može podnijeti iz razloga zbog kojih se može podnijeti žalba protiv rješenja o provođenju istrage.

(2) Nakon dostave obavijesti iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona okrivljenik može podnijeti pisani prigovor državnom odvjetniku iz razloga navedenih u stavku 1. ovog članka te ako smatra da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za provođenje istraživanja.

(3) Prigovor sadrži oznaku predmeta, odluke ili radnje na koju se odnosi, razloge prigovora i prijedlog načina ostvarivanja uskraćenog prava.

(4) Državni odvjetnik će odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana primitka prigovora donijeti odluku. Ako državni odvjetnik ne prihvati prigovor u tom roku, dostavit će ga sucu istrage koji će odmah, a najkasnije u roku od osam dana od primitka odlučiti o prigovoru.

(5) Ako sudac istrage prihvati prigovor iz stavka 1. ovog članka, a moguće je ostvarenje određenog prava ili provođenje odnosno ponavljanje radnje, naložit će državnom odvjetniku ostvarenje tog prava ili provođenje odnosno ponavljanje radnje u određenom roku.

(6) Ako sudac istrage istrage prihvati prigovor iz stavka 2. ovog članka i utvrdi da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za provođenje istraživanja, to će utvrditi u rješenju i spis vratiti državnom odvjetniku na daljnje postupanje. Protiv tog rješenja državni odvjetnik ima pravo žalbe. Ako sudac istrage prihvati prigovor iz stavka 2. ovog članka i utvrdi povredu ili uskratu određenog prava čije je ostvarenje ili provođenje odnosno ponavljanje radnje moguće, naložit će državnom odvjetniku ostvarenje tog prava ili provođenje odnosno ponavljanje radnje u određenom roku.«.

Članak 124.

U članku 245. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Iznimno, ako pretragu treba poduzeti odmah jer bi odgađanje ugrozilo postizanje ciljeva pretrage, državni odvjetnik može sam naložiti pretragu osobe i sredstva prijevoza pisanim obrazloženim nalogom ako se radi o sumnji da su počinjena sljedeća kaznena djela iz Kaznenog zakona: protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (Glava IX.) za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ubojstva (članak 110.), teškog ubojstva (članak 111.), otmice (članak 137. stavak 2. i 3.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 3. i 4.), neovlaštene proizvodnje i prometa drogama (članak 190. stavak 2., 3., 4. i 5.), neovlaštene proizvodnje i prometa tvarima zabranjenim u sportu (članak 191.a stavak 2., 3. i 4.), pranja novca (članak 265.), krivotvorenja novca (članak 274.), primanja mita (članak 293.), davanja mita (članak 294.), primanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 252.), davanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 253.), davanja mita za trgovanje utjecajem (članak 296.), primanja i davanja mita u postupku stečaja (članak 251.), zločinačkog udruženja (članak 328.), počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329.), odavanja tajnih podataka (članak 347. stavak 1. i 4.), špijunaže (članak 348. stavak 3., 4. i 5.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.), kao i kaznena djela koje je počinilo zločinačko udruženje, odnosno kaznena djela počinjena u sastavu zločinačkog udruženja u stjecaju.«.

U stavku 2. iza riječi: »članku 244.« dodaju se riječi: »ovog Zakona«.

Članak 125.

U članku 246. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Pretragu može odmah, a najkasnije osam sati nakon što je kazneno djelo otkriveno, provesti bez naloga državni odvjetnik, istražitelj ili policija kad provodi očevid mjesta počinjenja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti, ako je to prijeko potrebno radi otklanjanja opasnosti po život i zdravlje ljudi ili imovinu većeg opsega ili radi osiguranja tragova i dokaza koji su u neposrednoj vezi s kaznenim djelom zbog kojeg se obavlja očevid, osim ako se radi o pretrazi doma ili prostora iz članka 256. ovog Zakona.«.

U stavku 2. riječ: »obaviti« zamjenjuje se riječju: »provesti«.

U stavku 3. riječ: »poduzima« zamjenjuje se riječju: »provodi« .

U stavku 4. riječ: »obaviti« zamjenjuje se riječju: »provesti«.

U stavku 5. riječ: »obavi« zamjenjuje se riječju: »provede«.

Članak 126.

Članak 247. mijenja se i glasi:

»(1) Pretraga se provodi danju, od šest do dvadeset jedan sat.

(2) Pretraga se može provesti noću samo ako postoji opasnost od odgode, ako:

1) je danju započeta, a nije dovršena,

2) se radi o pretrazi prema članku 245. stavku 1. i članku 246. ovog Zakona.

(3) Pretraga se može provesti noću ako osoba kod koje se pretraga provodi ili koja se pretražuje, to sama zatraži što se odmah upisuje u zapisnik o pretrazi uz potpis te osobe.

(4) Sudac istrage može na pisani obrazloženi zahtjev državnog odvjetnika odobriti pretragu izvan vremena iz stavka 1. ovog članka i kad postoji vjerojatnost da će:

1) se traženi predmeti ili tragovi uništiti ili sakriti,

2) se tražena osoba sakriti ili pobjeći,

3) tražena osoba počiniti kazneno djelo,

4) biti ugrožena sigurnost osoba, ako se pretraga ne provede izvan vremena iz stavka 1. ovog članka.«.

Članak 127.

U članku 250. stavku 1. točki 3. brojka: »2.« zamjenjuje se brojkom: »3.«.

U točki 4. brojka: »3« zamjenjuje se brojkom: »4.«.

Članak 128.

U članku 251. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Pretraga osobe obuhvaća pretraživanje odjeće, obuće, površine tijela, pokretnih stvari koje osoba nosi ili su u njezinu posjedu, sredstva prijevoza kojim se koristi u vrijeme pretrage te prostora u kojem je osoba zatečena u vrijeme provođenja pretrage, osim doma.«.

U stavku 2. riječ: »obavlja« zamjenjuje se riječju: »provodi«, a riječ: »obavila« zamjenjuje se riječju: »provela«.

U stavku 4. riječi: »članku 326. stavku 2.« zamjenjuje se riječima: »članku 326. stavku 3. i 4.«.

Članak 129.

U članku 262. stavku 4. riječi: »počinjenih na štetu djece iz članka 113. Zakona o sudovima za mladež« zamjenjuju se riječima: »kaznenopravne zaštite djece«.

Članak 130.

U članku 263. stavku 4. točka 1. mijenja se i glasi:

»1) ako su uključeni u počinjenje kaznenih djela protiv računalnih sustava, programa i podataka (Glava XXV.) iz Kaznenog zakona,«.

U točki 2. riječ: »nisu« zamjenjuje se riječju: »su«.

Članak 131.

U članku 273. stavku 4. riječi: »za koje se provodi redoviti postupak« zamjenjuju se riječima: »iz nadležnosti županijskog suda«.

Članak 132.

U članku 275. stavku 2. riječi: »Prvo ispitivanje« zamjenjuju se riječju: »Ispitivanje«, a treća rečenica briše se.

Članak 133.

U članku 278. stavku 1. iza riječi: »činjenicama« stavlja se zarez i dodaju riječi: »osim u slučaju kad je svjedok dijete«.

Članak 134.

U članku 285. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Tijelo koje vodi postupak dužno je osobe spomenute u stavku 1. ovog članka, prije njihova ispitivanja ili čim sazna za njihov odnos prema okrivljeniku, upozoriti da ne moraju svjedočiti. Osobe navedene u stavku 1. točki 1. do 3. ovog članka će se upozoriti da će se njihov iskaz, ako odluče svjedočiti, bez obzira na njihovu kasniju odluku, moći koristiti kao dokaz. Upozorenja i odgovori unose se u zapisnik.«.

U stavku 6. riječi: »i maloljetnika iz članka 117. Zakona o sudovima za mladež« brišu se.

Članak 135.

Članak 286. mijenja se i glasi:

»(1) Svjedok nije obvezan odgovarati na pojedina pitanja ako je vjerojatno da bi time izložio sebe ili bliskog srodnika kaznenom progonu, teškoj sramoti ili znatnoj materijalnoj šteti. O tome će tijelo koje vodi postupak poučiti svjedoka.

(2) Ako je svjedok uskratio odgovor na pitanja iz stavka 1. ovog članka jer bi time izložio sebe ili svoga bliskog srodnika kaznenom progonu, državni odvjetnik može izjaviti da neće poduzeti kazneni progon ako je odgovor na pitanje i iskaz svjedoka važan za dokazivanje kaznenog djela druge osobe, i to sljedećih kaznenih djela iz Kaznenog zakona:

1) ratnog zločina (članak 91. stavak 2.), terorizma (članak 97. stavak 1., 2. i 3.), financiranja terorizma (članak 98.), obuke za terorizam (članak 101.), terorističkog udruženja (članak 102.), ropstva (članak 105.), trgovanja ljudima (članak 106.), trgovanja dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima (članak 107.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 4.), otmice (članak 137. stavak 3.), spolne zloporabe djeteta mlađeg od petnaest godina (članak 158.), podvođenja djeteta (članak 162. stavak 1. i 3.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163.), teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166.), pranja novca (članak 265. stavak 4.), zloporabe položaja i ovlasti (članak 291. stavak 2.) ako je to djelo počinila službena osoba, primanja mita (članak 293.) ako je to djelo počinila službena osoba, trgovanja utjecajem (članak 295.) ako je to djelo počinila službena osoba, zločinačkog udruženja (članak 328. stavak 1.), počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. stavak 1. točke 3. do 6.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.),

2) protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.) i protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske (Glava XXXIV.) za koja djela je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina,

3) za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

(3) Odgovor i iskaz svjedoka mora biti okolnosan i vjerodostojan, u kojem slučaju će državni odvjetnik predložiti prekid radnje radi davanja izjave u smislu stavka 4. ovog članka. Državni odvjetnik će pribaviti od svjedoka pisanu izjavu da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da neće prešutjeti ništa što mu je poznato o kaznenom djelu o kojem iskazuje i njegovom počinitelju. Svjedok mora već prilikom davanja izjave imati savjetnika iz reda odvjetnika radi zaštite svojih prava i interesa.

(4) Izjavu iz stavka 5. ovog članka državni odvjetnik može dati ako je pribavio izjavu svjedoka iz stavka 3. ovog članka i ako je dani odgovor na određena pitanja važan za dokazivanje kaznenog djela druge osobe iz stavka 2. ovog članka, a vjerojatno je da bi svjedok odgovorom na pitanje sebe ili svog bliskog srodnika izložio kaznenom progonu za kazneno djelo s manjom propisanom kaznom od kazne koja je propisana za kazneno djelo u odnosu na koje iskazuje. Ne može se dati izjava o nepoduzimanju kaznenog progona za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža.

(5) Izjava državnog odvjetnika o nepoduzimanju kaznenog progona mora biti pisana i ovjerena pečatom i potpisom višeg državnog odvjetnika. U izjavi mora biti naveden činjenični i zakonski opis kaznenog djela te pravna oznaka kaznenog djela za koje se progon neće poduzimati. Državni odvjetnik predaje izjavu svjedoku. Protiv svjedoka i osobe iz stavka 2. ovog članka ne može se poduzeti kazneni progon za kazneno djelo na koje se odnosi izjava, ali se može progoniti za kazneno djelo davanja lažnog iskaza.

(6) Ako odgovor na pitanje iz stavka 2. nije potpun, okolnosan i potkrijepljen drugim dokazima, državni odvjetnik neće dati izjavu iz stavka 4., dok će se dani odgovor na pitanje u odnosu na koje je svjedok prvotno uskratio odgovor iz razloga propisanih u stavku 2. ovog članka izdvojiti iz zapisnika. Izdvojeni odgovor će se zapečatiti u poseban omot koji se čuva izvan spisa predmeta.«.

Članak 136.

U članku 287. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»(2) Poziv djetetu svjedoku upućuje se preko njegovih roditelja ili skrbnika.«.

Članak 137.

U članku 288. stavku 3. brojka: »3.« zamjenjuje se brojkom: »4.«.

Članak 138.

U članku 289. stavku 3. iza riječi: »odgovoriti« umjesto zareza stavlja se točka, a riječi: »osim ako drukčije nije propisano ovim Zakonom (članak 420. stavak 3.)« brišu se.

Članak 139.

U članku 291. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Ako je svjedok dijete, ne primjenjuju se odredbe stavka 1. i 2. ovog članka.«.

Članak 140.

U članku 292. stavku 3., u prvoj rečenici, iza riječi: »zdravstvenog stanja« briše se zarez, a riječi: »teških tjelesnih mana ili duševnog stanja,« zamjenjuju se riječima: »ili invaliditeta«.

Članak 141.

U članku 294. stavku 2. riječi: »(zaštićeni svjedok)« brišu se.

U stavku 3. riječ: »zaštićenog« zamjenjuje se riječju: »ugroženog«.

Članak 142.

U članku 295. riječi: »zaštićeni svjedok« zamjenjuju se riječima: »ugroženi svjedok« u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 143.

U članku 296. riječi: »zaštićeni svjedok« zamjenjuju se riječima: »ugroženi svjedok« u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 144.

U članku 297. riječi: »zaštićeni svjedok« zamjenjuju se riječima: »ugroženi svjedok« u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 145.

Članak 298. mijenja se i glasi:

»Osuđujuća presuda ne može biti utemeljena isključivo na iskazu svjedoka pribavljenog prema članku 286. stavcima 2. do 4. ovog Zakona te na iskazu ugroženog svjedoka.«.

Članak 146.

U članku 299. stavku 1. riječi: »zaštićeni svjedok« zamjenjuju se riječima: »ugroženi svjedok«.

Članak 147.

U članku 300. stavku 1. točki 6. brojka: »3.« zamjenjuje se brojkom: »4.«.

U stavku 2. riječi: »zaštićenog svjedoka« zamjenjuju se riječima: »ugroženog svjedoka«.

Članak 148.

U članku 301. stavku 7. iza riječi: »pokazanih« dodaje se riječ: »osoba,«.

Članak 149.

U članku 303. stavku 1. iza riječi: »tijek prepoznavanja,« dodaju se riječi: »ili ako prepoznavanje obavlja dijete,«.

Članak 150.

U članku 304. stavak 2. briše se.

Članak 151.

U članku 325. stavku 4. iza riječi: »mogla počiniti teže kazneno djelo« dodaju se riječi: »i je li za otklanjanje te opasnosti potrebno njezino liječenje u psihijatrijskoj ustanovi ili psihijatrijsko liječenje na slobodi«.

Članak 152.

Članak 326. mijenja se i glasi:

»(1) Tjelesni pregled okrivljenika poduzet će se i bez njegova pristanka ako se može poduzeti bez štete za njegovo zdravlje i ako se dokaz ne može pribaviti na drugi način.

(2) Tjelesni pregled drugih osoba može se bez njihova pristanka poduzeti samo ako se mora utvrditi nalazi li se određeni trag ili posljedica kaznenog djela na njihovu tijelu, a to se ne može utvrditi na drugi način i ako se može poduzeti bez štete za njihovo zdravlje.

(3) Tjelesni pregled okrivljenika tijekom kojeg se ulazi u tjelesne šupljine ili se od tijela odvajaju nadomjesci ili pomagala organa pričvršćeni uz tijelo provodi se bez njegova pristanka ako se dokaz ne može pribaviti na drugi način i ako se može poduzeti bez štete za njegovo zdravlje, za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora od pet godina ili teža kazna.

(4) Ako druga osoba ne pristane na pregled iz stavka 3. ovog članka, on se može poduzeti po nalogu suca istrage za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina.

(5) Operativni zahvati na okrivljeniku mogu se na temelju sudskog naloga poduzeti samo ako se u njegovom tijelu nalaze predmeti počinjenja kaznenog djela koje na drugi način nije moguće izvaditi, a radi se o sljedećim kaznenim djelima iz Kaznenog zakona: terorizam (članak 97.), financiranje terorizma (članak 98.), ropstvo (članak 105.), trgovanje ljudima (članak 106.), trgovanje dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima (članak 107.), teško ubojstvo (članak 111.), iskorištavanje djece za pornografiju (članak 163.), neovlaštena proizvodnja i promet drogama (članak 190. stavak 2. i 3.), teška kaznena djela protiv opće sigurnosti (članak 222.), krivotvorenje novca (članak 274.), nedozvoljeno posjedovanje, izrada i nabavljanje oružja i eksplozivnih tvari (članak 331. stavak 3.), odavanje tajnih podataka (članak 347. stavak 4.) te špijunaža (članak 348.). Odluku o operativnom zahvatu sud će donijeti vodeći računa o nužnosti vađenja tih predmeta radi sprječavanja ugrožavanja života okrivljenika i riziku operativnog zahvata.

(6) Uzimanje krvi i urina od okrivljenika i druge osobe poduzet će se i bez njihovog pristanka ako se može poduzeti bez štete za njihovo zdravlje, a potrebno je radi utvrđivanja činjenice važne za kazneni postupak. Tu radnju provodi osoba medicinske struke.

(7) Tjelesni pregled iz stavka 1., 2. i 3. ovog članka poduzima liječnik.

(8) Vještačenja koja uključuju i tjelesni pregled u smislu odredbe stavka 2. i 3. ovoga članka nalaže sud.

(9) Ministar nadležan za unutarnje poslove u suradnji s ministrima nadležnim za pravosuđe i zdravlje pravilnikom će propisati uvjete i način uzimanja krvi i urina od okrivljenika i drugih osoba (stavak 6. ovog članka), kao i uvjete koje ovlaštene ustanove i tijela moraju ispunjavati da bi mogle obavljati poslove analize krvi i urina.«

Članak 153.

Članak 327. mijenja se i glasi:

»(1) Nadležno tijelo može odrediti molekularno-genetsku analizu kako bi se biološki tragovi uzeti s mjesta počinjenja djela ili drugog mjesta na kojemu se nalaze tragovi kaznenog djela usporedili s biološkim uzorcima uzetim od osoba iz stavka 2. ovog članka ili kako bi se utvrdila istovjetnost određene osobe ili kako bi se ti tragovi ili uzorci sravnili s rezultatima molekularno-genetskih ispitivanja dobivenim prema ovom Zakonu ili drugim zakonima.

(2) Za svrhu iz stavka 1. ovog članka, uzorci biološkog materijala uzet će se:

1) s mjesta počinjenja i drugog mjesta na kojemu su tragovi kaznenog djela,

2) od okrivljenika,

3) od žrtve,

4) od druge osobe pod uvjetom da se ne radi o biološkom uzorku te osobe, osim ako drukčije nije propisano ovim Zakonom.

(3) Nadležno tijelo je dužno osobu čiji se uzorci uzimaju upozoriti da će podaci biti molekularno-genetski analizirani i pohranjeni.

(4) Tijelo koje prije početka postupka provodi pretragu, privremeno oduzimanje predmeta, očevid ili drugu dokaznu radnju može samo provesti uzimanje uzoraka biološkog materijala s mjesta počinjenja kaznenog djela i drugog mjesta na kojemu su tragovi kaznenog djela.

(5) Uzimanje uzoraka biološkog materijala od okrivljenika te molekularno-genetsku analizu tih uzoraka nalaže državno odvjetništvo.

(6) Uzimanje uzoraka biološkog materijala od osoba iz stavka 2. točke 3. i 4. ovog članka te molekularno-genetsku analizu uz njihovu pisanu suglasnost nalaže državni odvjetnik. Te osobe će se prije potpisivanja suglasnosti poučiti o svrsi uzimanja uzorka te njegovom korištenju u svrhu molekularno-genetske analize. Ako suglasnost nije dana, uzimanje biološkog materijala od tih osoba te molekularno-genetsku analizu tih uzoraka na prijedlog državnog odvjetnika može naložiti sud.

(7) Molekularno-genetska analiza povjerava se vještaku. Njemu se predaje materijal za ispitivanje u anonimiziranom obliku. Podaci iz molekularno-genetskih ispitivanja mogu se pridružiti nekoj određenoj osobi samo u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za ispunjenje svrhe samog ispitivanja.«

Članak 154.

Iza članka 327. dodaje se članak 327.a koji glasi:

»Članak 327.a

(1) Ispitivani materijal koji pripada osobama iz članka 327. stavka 2. ovog Zakona može se koristiti i obrađivati samo tako dugo dok se pridruživanje tragu ili utvrđenje istovjetnosti ili podrijetla ne isključi, a potom se uništava, osim ako nešto drugo nije propisano zakonom.

(2) Podaci prikupljeni molekularno-genetskom analizom sukladno odredbama članka 327. ovog Zakona od okrivljenika koji je kasnije u kaznenom postupku pravomoćno osuđen pohranjuju se i čuvaju dvadeset godina nakon završetka kaznenog postupka. Iznimno, ako je riječ o kaznenom djelu za koje je propisana kazna zatvora od deset godina ili teža, ili ako je riječ o kaznenom djelu protiv spolne slobode za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, navedeni podaci se mogu čuvati najdulje četrdeset godina od završetka kaznenog postupka.

(3) Podaci prikupljeni molekularno-genetskom analizom uzoraka uzetih sukladno odredbama članka 327. ovog Zakona od okrivljenika koji je kasnije u kaznenom postupku pravomoćno oslobođen optužbe, ili je postupak obustavljen ili je optužba odbijena, te podaci prikupljeni

molekularno-genetskom analizom uzoraka uzetih od osoba iz članka 327. stavka 2. točke 3. ovog Zakona čuvaju se deset godina od završetka postupka. Ako se molekularno-genetskom analizom uzoraka uzetih od osoba iz članka 327. stavka 2. točke 4. ovog Zakona utvrdi da ne pripadaju okrivljeniku, uzorci i podaci će se uništiti odmah po završetku postupka.

(4) Po isteku rokova iz stavaka 2. i 3. ovog članka, nadležno tijelo će po službenoj dužnosti brisati te podatke.

(5) Podaci prikupljeni molekularno-genetskom analizom uzoraka pronađenih na mjestu događaja te drugih uzoraka koji nisu pridruženi određenoj osobi čuvaju se trajno.

(6) Ministar nadležan za pravosuđe u suradnji s ministrima nadležnima za zdravstvo, unutarnje poslove i obranu, pravilnikom propisuje način uzimanja uzoraka biološkog materijala iz članka 327. ovog Zakona, uvjete pohrane te nadzora nad pohranom, obradom i čuvanjem.«.

Članak 155.

U članku 329. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Dokaz ispravom izvodi se njezinim čitanjem ili pregledavanjem.«.

Članak 156.

Članak 332. mijenja se i glasi:

»(1) Ako se izvidi kaznenih djela ne bi mogli provesti na drugi način ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće, na pisani obrazloženi zahtjev državnog odvjetnika, sudac istrage može protiv osobe za koju postoje osnove sumnje da je sama počinila ili zajedno s drugim osobama sudjelovala u kaznenom djelu iz članka 334. ovog Zakona, pisanim, obrazloženim nalogom odrediti posebne dokazne radnje kojima se privremeno ograničavaju određena ustavna prava građana, i to:

- 1) nadzor i tehničko snimanje telefonskih razgovora i drugih komunikacija na daljinu,
- 2) presretanje, prikupljanje i snimanje računalnih podataka,
- 3) ulazak u prostorije radi provođenja nadzora i tehničko snimanje prostorija,
- 4) tajno praćenje i tehničko snimanje osoba i predmeta,
- 5) uporabu prikrivenih istražitelja i pouzdanika,
- 6) simuliranu prodaju i otkup predmeta te simulirano davanje potkupnine i simulirano primanje potkupnine,
- 7) pružanje simuliranih poslovnih usluga ili sklapanje simuliranih pravnih poslova,
- 8) nadzirani prijevoz i isporuku predmeta kaznenog djela.

(2) Iznimno, ako postoji opasnost od odgode i ako državni odvjetnik ima razloga vjerovati da na vrijeme neće moći pribaviti nalog suca istrage, nalog iz stavka 1. ovog članka, može na vrijeme od dvadeset četiri sata izdati državni odvjetnik.

(3) Nalog iz stavka 2. ovog članka državni odvjetnik ne može izdati za posebne dokazne radnje iz:

– stavka 1. točke 2) ovog članka, ako način izvršenja te radnje zahtijeva ulazak u dom, ili udaljeni ulazak u računalo osumnjičenika koje se nalazi u njegovom domu,

– stavka 1. točke 3) ovog članka, ako je radi provođenja nadzora i tehničkog snimanja potrebno ući u dom.

(4) Nalog s oznakom vremena izdavanja i dopis u kojem će obrazložiti razloge za njegovo izdavanje državni odvjetnik mora u roku od osam sati od izdavanja dostaviti sucu istrage. Ujedno će ako smatra da treba nastaviti s provođenjem posebne dokazne radnje podnijeti sucu istrage pisani obrazloženi zahtjev za njezino daljnje provođenje. Sudac istrage odmah po primitku naloga i dopisa ispituje jesu li postojali uvjeti za izdavanje naloga te je li postojala opasnost od odgode iz stavka 2. ovog članka.

(5) Sudac istrage odlučuje rješenjem o zakonitosti naloga državnog odvjetnika. Ako sudac istrage odobri nalog državnog odvjetnika, a državni odvjetnik je podnio zahtjev za daljnje provođenje dokazne radnje, postupit će prema stavku 1. ovog članka. Ako se sudac istrage ne složi s nalogom državnog odvjetnika, zatražit će da o tome odluku donese vijeće. Ako je zahtijevano daljnje provođenje dokazne radnje određene prema stavku 2. ovog članka ono se nastavlja do odluke vijeća. Vijeće o zahtjevu suca istrage odlučuje u roku od dvanaest sati od primitka zahtjeva. Ako je vijeće potvrdilo nalog državnog odvjetnika, a državni odvjetnik je zahtijevao daljnje provođenje dokazne radnje, vijeće će izdati nalog iz stavka 1. ovog članka. Ako vijeće ne odobri nalog, u rješenju će naložiti da se odmah obustave radnje, a podaci prikupljeni na temelju naloga državnog odvjetnika će se predati sucu istrage koji će ih uništiti. O uništenju podataka sudac istrage sastavlja zapisnik.

(6) Posebne dokazne radnje iz članka 332. stavka 1. točke 3. ovog Zakona kada je radi njezinog provođenja potrebno ući u dom određuju se isključivo po nalogu suda koji je dužan voditi računa o razmjernom ograničenju prava na nepovredivost osobnog i obiteljskog života.

(7) Radnje iz točke 1. stavka 1. ovog članka mogu se odrediti i prema osobama za koje postoje osnove sumnje da počinitelju ili od počinitelja kaznenih djela iz članka 334. ovog Zakona prenose priopćenja i poruke u svezi s djelom, odnosno da se počinitelj služi njihovim priključcima na telefon ili drugim telekomunikacijskim uređajem, koje kriju počinitelja kaznenog djela ili mu prikrivanjem sredstava kojima je kazneno djelo počinjeno, tragova kaznenog djela ili predmeta nastalih ili pribavljenih kaznenim djelom ili na drugi način pomažu da ne bude otkriven.

(8) Pod uvjetima iz stavka 1. ovog članka, radnje iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4., 6., 7. i 8. ovog članka, mogu se uz pisani pristanak osobe, primijeniti na sredstva, prostorije i predmete te osobe.

(9) U slučaju kad se ne raspolaze saznanjima o identitetu sudionika kaznenog djela, radnja iz stavka 1. točke 8. ovog članka može se odrediti prema predmetu kaznenog djela.

(10) Izvršenje radnji iz stavka 1. točke 5. i 6. ovog članka ne smije predstavljati poticanje na počinjenje kaznenog djela.«

Članak 157.

Članak 334. mijenja se i glasi:

»Posebne dokazne radnje iz članka 332. stavka 1. ovog Zakona mogu se odrediti za sljedeća kaznena djela iz Kaznenog zakona:

1) ratnog zločina (članak 91. stavak 2.), terorizma (članak 97. stavak 1., 2. i 3.), financiranja terorizma (članak 98.), obuke za terorizam (članak 101.), terorističkog udruženja (članak 102.), ropstva (članak 105.), trgovanja ljudima (članak 106.), trgovanja dijelovima ljudskog tijela i ljudskim zamecima (članak 107.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 4.), otmice (članak 137. stavak 3.), spolne zlouporabe djeteta mlađeg od petnaest godina (članak 158.), podvođenja djeteta (članak 162. stavak 1. i 3.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163. stavak 2. i 3.), teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (članak 166.), pranja novca (članak 265. stavak 4.), zlouporabe položaja i ovlasti (članak 291. stavak 2.) ako je to djelo počinila službena osoba, primanja mita (članak 293.) ako je to djelo počinila službena osoba, trgovanja utjecajem (članak 295.) ako je to djelo počinila službena osoba, zločinačkog udruženja (članak 328.), počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329. stavak 1. točke 3. do 6.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.), za kaznena djela protiv Republike Hrvatske (Glava XXXII.) i protiv Oružanih snaga Republike Hrvatske (Glava XXXIV.) za koja je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te za sva kaznena djela za koja je propisana kazna dugotrajnog zatvora,

2) genocida (članak 88. stavak 3.), zločina agresije (članak 89. stavak 2. i 3.), odgovornosti zapovjednika (članak 96.), novačenja za terorizam (članak 100.), pripremanja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (članak 103.), mučenja i drugog okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja (članak 104.) ako je počinjeno na štetu djeteta, ubojstva (članak 110.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136. stavak 3.), otmice (članak 137.), prostitucije (članak 157. stavak 2.), spolne zlouporabe djeteta starijeg od petnaest godina (članak 159.), mamljenja djece za zadovoljenje spolnih potreba (članak 161.), podvođenja djeteta (članak 162.), iskorištavanja djece za pornografiju (članak 163.), iskorištavanja djece za pornografske predstave (članak 164.), oduzimanja djeteta (članak 174. stavak 3.), neovlaštene proizvodnje i prometa drogama (članak 190. stavak 2., 3. i 4.), teških kaznenih djela protiv opće sigurnosti (članak 222.), napada na zrakoplov, brod ili nepokretnu platformu (članak 223.), razbojništva (članak 230. stavak 2.), iznude (članak 243. stavak 4., 5. i 6.), primanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 252.), zlouporabe u postupku javne nabave (članak 254.), izbjegavanja carinskog nadzora (članak 257.), subvencijske prijevare (članak 258.), pranja novca (članak 265.), krivotvorenja novca (članak 274.), zlouporabe položaja i ovlasti (članak 291.), nezakonitog pogodovanja (članak 292.), primanja mita (članak 293.), davanja mita (članak 294. stavak 1.), trgovanja utjecajem (članak 295.), protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj (članak 326. stavak 2) te počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329.),

3) javnog poticanja na terorizam (članak 99.), protupravnog oduzimanja slobode (članak 136.), spolnog odnošaja bez pristanka (članak 152.), silovanja (članak 153.), teška kaznena

djela protiv spolne slobode (članak 154.), prostitucije (članak 157.), oduzimanja djeteta (članak 174.), povrede djetetovih prava (članak 177.), neovlaštene proizvodnje i prometa drogama (članak 190.), omogućavanja trošenja droga (članak 191. stavak 2. i 3.), neovlaštene proizvodnje i prometa tvarima zabranjenim u sportu (članak 191.a), iznude (članak 243.), primanja i davanja mita u postupku stečaja (članak 251.), davanja mita u gospodarskom poslovanju (članak 253.), davanja mita (članak 294.), davanja mita za trgovanje utjecajem (članak 296.), odavanja službene tajne (članak 300.) ako je tim djelom povrijeđena tajnost izvida i istraživanja, sprečavanja dokazivanja (članak 306.), povrede tajnosti postupka (članak 307.) ako je tim djelom povrijeđena tajnost u kaznenom postupku, otkrivanja identiteta ugrožene osobe ili zaštićenog svjedoka (članak 308.), prisile prema pravosudnom dužnosniku (članak 312.), protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj (članak 326.), nedozvoljenog posjedovanja, izrade i nabavljanja oružja i eksplozivnih tvari (članak 331.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.), otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.), napada na osobu pod međunarodnom zaštitom (članak 354.), prijetnje osobi pod međunarodnom zaštitom (članak 355.) te za kaznena djela protiv računalnih sustava, programa i podataka (Glava XXV.) i protiv intelektualnog vlasništva (Glava XXVII.) ako su počinjena uporabom računalnih sustava ili mreža.«.

Članak 158.

U članku 335. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Posebne dokazne radnje iz članka 334. ovog Zakona određuju se na vrijeme do tri mjeseca. Na prijedlog državnog odvjetnika, sudac istrage može te radnje produljiti za još tri mjeseca ako one daju rezultate, a postoji razlog da se nastavi s njihovim provođenjem radi prikupljanja dokaza. Nakon proteka šest mjeseci za kaznena djela iz članka 334. točke 1. i 2. ovog Zakona, te radnje mogu se produljiti za još šest mjeseci. Iznimno, za kaznena djela iz članka 334. točke 1. ovog Zakona, te radnje mogu se produljiti za daljnjih šest mjeseci, ako je njihovo produljenje nužno radi ostvarenja svrhe radi koje su bile odobrene. Protiv rješenja suca istrage kojim se odbija prijedlog državnog odvjetnika za produljenje radnje državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od osam sati o kojoj odlučuje vijeće istog suda u roku od dvanaest sati.«.

Članak 159.

U članku 337. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»(1) Radnje iz članka 332. ovog Zakona izvršava policija. O tijeku izvršenja radnji policija sastavlja dnevna izvješća i dokumentaciju tehničkog zapisa koju dostavlja državnom odvjetniku, na njegov zahtjev. Sudac istrage može u svako doba tijekom provođenja posebnih dokaznih radnji od državnog odvjetnika zahtijevati da mu dostavi izvješće o tijeku tih radnji i potrebi njihova daljnjeg provođenja. Sudac istrage može tijekom provođenja posebnih dokaznih radnji po potrebi od policije zatražiti dostavu dnevnih izvješća i dokumentacije tehničkog zapisa radi ocjene osnovanosti njihova daljnjeg provođenja, u opsegu i mjeri koju sam odredi. Ako su radnje produljene za šest mjeseci sukladno članku 335. stavku 3. ovog Zakona, sudac istrage mora nakon tri mjeseca od državnog odvjetnika zahtijevati dostavu izvješća o daljnjoj potrebi provođenja tih radnji.

(2) Po isteku radnji policija sastavlja posebno izvješće za državno odvjetništvo i suca istrage u kojem navodi:

1. vremenski početak i završetak radnje,
2. broj i identitet osoba obuhvaćenih radnjom.«.

Članak 160.

U članku 339. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) Radnja iz stavka 1. ovog članka može biti naložena za sljedeća kaznena djela iz Kaznenog zakona:

1) spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (Glava XVII.) i protiv intelektualnog vlasništva (Glava XXVII.),

2) genocida (članak 88.), zločina agresije (članak 89.), zločina protiv čovječnosti (članak 90.), ratnog zločina (članak 91.), odgovornosti zapovjednika (članak 96.), terorizma (članak 97.), financiranja terorizma (članak 98.), novačenja za terorizam (članak 100.), obuke za terorizam (članak 101.), terorističkog udruženja (članak 102.), ubojstva (članak 110.), teškog ubojstva (članak 111.), otmice (članak 137.), pranja novca (članak 265.), zločinačkog udruženja (članak 328.), počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja (članak 329.), veleizdaje (članak 340.), priznavanja okupacije i kapitulacije (članak 341.), odavanja tajnih podataka (članak 347.), špijunaže (članak 348.), pripremanja kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (članak 350.), ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 352.) i otmice osobe pod međunarodnom zaštitom (članak 353.).

(3) Privremeno oduzimanje može trajati najdulje četiri mjeseca, a na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika sudac istrage može produljiti trajanje za daljnja dva mjeseca. Ako su kaznena djela iz stavka 2. točke 1. ovog članka počinjena uporabom računalnih sustava ili mreža privremeno oduzimanje može trajati najdulje godinu dana.«.

Članak 161.

Iza članka 339. dodaje se naslov i članak 339.a koji glase:

»13. Provjera uspostavljanja telekomunikacijskog kontakta

Članak 339.a

(1) Ako postoji sumnja da je registrirani vlasnik ili korisnik telekomunikacijskog sredstva počinio kazneno djelo za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti policija će, na temelju naloga suca istrage, a radi prikupljanja dokaza, od operatora javnih komunikacijskih usluga zatražiti provjeru istovjetnosti, trajanja i učestalosti komunikacije s određenim elektroničkim komunikacijskim adresama, utvrđivanje položaja komunikacijskog uređaja, kao i utvrđivanje mjesta na kojima se nalaze osobe koje uspostavljaju elektroničku komunikaciju, te identifikacijske oznake uređaja.

(2) Za registriranog vlasnika ili korisnika telekomunikacijskog sredstva koji je povezan s osobom za koju postoji sumnja da je počinila kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti policija može, na temelju naloga suca istrage, zatražiti od operatora javnih komunikacijskih usluga provjeru iz stavka 1. ovog članka.

(3) Odluku o zahtjevu državnog odvjetnika sudac istrage dužan je donijeti u roku od četiri sata. Nalog za provjeru iz stavka 1. i 2. ovog članka sudac istrage izdaje na temelju obrazloženog prijedloga nadležnog državnog odvjetnika.

(4) Iznimno, ako postoji opasnost od odgode i ako državni odvjetnik ima razloga vjerovati da na vrijeme neće moći pribaviti nalog suca, nalog iz stavka 1. i 2. ovog članka može izdati nadležni državni odvjetnik.

(5) Nalog iz stavka 4. ovog članka i dopis u kojem će obrazložiti razloge za njegovo izdavanje državni odvjetnik mora odmah, a najkasnije u roku od 24 sata od izdavanja, dostaviti sucu istrage.

(6) Sudac istrage odlučuje rješenjem o zakonitosti naloga državnog odvjetnika u roku od 48 sati od primitka naloga i dopisa. Protiv rješenja suca istrage državni odvjetnik nema prava žalbe.

(7) U nalogu iz stavka 1., 2. i 4. ovog članka, uz podatke iz članka 168. stavka 2. ovog Zakona, navode se osobni podaci osobe koja je registrirani vlasnik ili korisnik komunikacijskog sredstva te svrha radi koje se nalog izdaje.

(8) Nalog za provjeru uspostavljanja telekomunikacijskih kontakata nije potreban ako je registrirani vlasnik ili korisnik komunikacijskog sredstva dao pisani pristanak.

(9) Ako su podaci iz stavka 1. i 2. ovog članka pribavljeni bez naloga suca istrage odnosno ako državni odvjetnik nije u roku iz stavka 5. ovog članka dostavio sucu istrage nalog ili ako je odbijen zahtjev državnog odvjetnika za provjeru naloga za provjeru uspostavljanja telekomunikacijskih kontakata, tako prikupljeni podaci ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u postupku.«

Članak 162.

U članku 341. stavak 2 mijenja se i glasi:

»(2) Državni odvjetnik podiže optužnicu za kaznena djela za koja se ne provodi istraga ako prikupljeni podaci koji se odnose na kazneno djelo i počinitelja daju dovoljno osnova za podizanje optužnice.«

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Državni odvjetnik može za kaznena djela iz članka 216. stavka 1. ovog Zakona podignuti optužnicu i bez provođenja istrage ako rezultati provedenih radnji koji se odnose na kazneno djelo i počinitelja daju dovoljno osnova za podizanje optužnice.«

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. riječ: »osumnjičenik« zamjenjuje se riječju: »okrivljenik«, a druga rečenica briše se.

Članak 163.

U članku 342. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) Državni odvjetnik dostavlja sudu uz optužnicu i spis predmeta.

(3) Optužnica za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, uz sadržaj iz stavka 1. točke 1. do 4. ovog članka, sadrži samo kratke razloge te prijedlog vrste i mjere kazne, sudske opomene, uvjetne osude, djelomične uvjetne osude, zamjene radom za opće dobro na slobodi, posebnih obveza, zaštitnog nadzora, sigurnosne mjere te mjere oduzimanja predmeta, odnosno druge mjere propisane kaznenim zakonom čije se izricanje traži.«.

Članak 164.

U članku 343. riječi: »sucu istrage« zamjenjuju se riječima: »optužnom vijeću«, a druga rečenica briše se.

Članak 165.

U članku 344. stavku 1. točki 4. iza riječi: »spisu« dodaje se riječ: »predmeta«.

U točki 5. riječi: »članka 229. stavka 2.« zamjenjuju se riječima: »članka 230. stavka 1. i 2.«.

U stavku 2. prvoj rečenici iza riječi: »rješenjem« dodaju se riječi: »obustaviti kazneni postupak ili«, a riječi: »članka 229. stavka 2.« zamjenjuju se riječima »članka 230. stavka 1. i 2.«.

U stavku 4. iza riječi: »spisu« dodaje se riječ: »predmeta«.

U cijelom članku 344. riječi: »sudac istrage« zamjenjuju se riječima: »predsjednik optužnog vijeća« u odgovarajućem padežu.

Članak 166.

U članku 345. stavku 1. riječi: »sudac istrage« zamjenjuju se riječima: »predsjednik optužnog vijeća«.

U stavku 2. brojka: »2.« zamjenjuje se brojkom: »1.«.

U stavku 3. riječ: »osumnjčenika« zamjenjuje se riječju: »okrivljenika«.

Članak 167.

Iznad članka 347. dodaje se naslov koji glasi: »2.a Pritužba zbog nepostupanja suda u zakonskim rokovima u prethodnom postupku«.

Članak 168.

Članak 347. mijenja se i glasi:

»(1) Tijekom prethodnog postupka stranke i oštećenik mogu zbog nepostupanja suda u rokovima propisanim zakonom podnijeti pritužbu predsjedniku suda, koji će odrediti novi rok za poduzimanje radnje koji ne može biti duži od zakonskog.

(2) Stranke i oštećenik mogu podnijeti pritužbu predsjedniku suda i zbog nepoduzimanja radnji suca istrage koje dovodi do odugovlačenja postupka.

(3) Ako istragu provodi sudac istrage okrivljenik i oštećenik kao tužitelj mogu se obratiti pritužbom predsjedniku suda zbog drugih nepravilnosti u tijeku sudske istrage.

(4) Predsjednik suda će, nakon što primi pritužbu iz stavka 2. i 3. ovog članka, bez odgode zatražiti od suca očitovanje o navodima pritužbe.

(5) Predsjednik suda će pregledati spis te će, vodeći računa o očitovanju suca, trajanju postupka i složenosti predmeta ocijeniti osnovanost pritužbe. Ako je pritužba osnovana, predsjednik suda će odrediti primjereni rok u kojem sudac istrage mora donijeti odluku odnosno odrediti provođenje radnje.

(6) Predsjednik suda će u roku od petnaest dana od dana primitka pritužbe obavijestiti podnositelja o odlukama iz stavka 1. i 5. ovog članka.

(7) Ako predsjednik suda ne postupi sukladno odredbama ovog članka, podnositelj se može obratiti predsjedniku neposredno višeg suda.«.

Članak 169.

U članku 348. stavku 1. riječi: »Po primitku optužnice« zamjenjuju se riječima: »Po isteku roka za odgovor na optužnicu«.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Ako se optužnica odnosi na kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, optužno vijeće ispituje optužnicu u sjednici vijeća bez pozivanja stranaka, osim ako prije početka sjednice zaprimi izjavu za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka, kada će postupiti prema članku 361. do 363. ovog Zakona.«.

Članak 170.

U članku 350. stavku 2., u prvoj rečenici, riječi: »prethodnih istraživanja« zamjenjuju se riječima: »istrage odnosno istraživanja«, a u drugoj rečenici riječ: »optuženika« zamjenjuje se riječju: »okrivljenika«.

U stavku 3. u prvoj rečenici, iza riječi: »istrazi« dodaju se riječi: »i tijekom istraživanja«.

Članak 171.

U članku 351. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Ako vijeće ustanovi da u spisu postoje dokazi koji se prema članku 86. ovog Zakona imaju izdvojiti iz spisa, donijet će rješenje o njihovu izdvajanju iz spisa, osim u slučaju iz stavka 5. ovog članka.«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Protiv rješenja suda o zakonitosti dokaza dopuštena je posebna žalba. O toj žalbi odlučuje viši sud.«.

Iza dosadašnjeg stavka 3. koji postaje stavak 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, obavijesti, zapisnike i izjave iz članka 86. stavka 3. ovog Zakona izdvojiti će optužno vijeće nakon potvrđivanja optužnice.«.

Članak 172.

Članak 352. briše se.

Članak 173.

Članak 353. briše se.

Članak 174.

U članku 354. stavku 1. iza prve rečenice dodaje se rečenica koja glasi: »Ako je državni odvjetnik predložio suđenje u odsutnosti, optužno će vijeće odlučiti o osnovanosti optužnice i o prijedlogu za suđenje u odsutnosti.«.

U stavku 3., u prvoj rečenici, iza riječi: »optužnice« stavlja se zarez i dodaju riječi: »kada istraga nije provedena,«.

Članak 175.

U članku 355. stavku 1. riječi: »odbaciti optužnicu« zamjenjuju se riječima: »obustaviti kazneni postupak«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Ako nije vođena istraga, vijeće će rješenjem odbaciti optužnicu ako utvrdi postojanje razloga iz stavka 1. ovog članka.«.

Članak 176.

U članku 356. stavku 1. iza riječi: »ustanovi da« dodaju se riječi: »optužnica nije propisno sastavljena (članak 342.) ili da«, a riječi: »s navođenjem razloga iz kojih nije potvrđena« zamjenjuju se riječima: »s obrazloženjem razloga zbog kojih nije potvrđena te radnjama koje je propustio poduzeti«.

U stavku 3. prva rečenica mijenja se i glasi: »Ako vijeće nije potvrdilo optužnicu u cijelosti ili dijelu, državni odvjetnik je dužan u roku od osam dana od dostave rješenja donijeti rješenje o dopuni istrage ili poduzeti dokaznu radnju odnosno odustati od kaznenog progona.«.

U stavku 5. riječ: »istrage« briše se.

U stavku 6. riječ: »će« briše se, a iza riječi: »optužnicu« dodaje se riječ: »može«.

Članak 177.

U članku 359. riječi: »za odbacivanje optužnice iz članka 355.« zamjenjuju se riječima: »iz članka 355. i 356.«.

Članak 178.

U članku 360. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

»(6) Ako se radi o kaznenim djelima protiv života i tijela i protiv spolne slobode za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina, državni odvjetnik mora pribaviti suglasnost žrtve za sporazumijevanje. Ako je žrtva umrla ili je nesposobna dati suglasnost, suglasnost će se zatražiti od osoba iz članka 55. stavka 6. ovog Zakona.«.

Članak 179.

Članak 361. mijenja se i glasi:

»(1) Nakon što primi pisanu izjavu za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka iz članka 360. stavka 3. ovog Zakona, vijeće će utvrditi da li su stranke suglasne u odnosu na sadržaj izjave i to unijeti u zapisnik, te potom odlučiti o potvrđivanju optužnice (članak 354. stavak 1., članak 355. i članak 356.).

(2) Ako potvrdi optužnicu, vijeće će odlučiti o prihvaćanju izjave za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka iz članka 360. stavka 3. ovog Zakona, te će optuženiku presudom izreći kaznu ili drugu mjeru iz članka 360. stavka 4. ovog Zakona.

(3) Vijeće neće prihvatiti izjavu za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka iz članka 360. stavka 3. ovog Zakona ako s obzirom na okolnosti, njezino prihvaćanje nije u skladu s odmjeravanjem kazne propisanim zakonom ili sporazum inače nije zakonit. Vijeće rješenjem protiv kojeg žalba nije dopuštena, odbija izjavu za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka.

(4) Nakon donošenja rješenja iz stavka 3. ovog članka, optužnica sa spisom predmeta dostavit će se predsjedniku vijeća radi određivanja rasprave.«.

Članak 180.

Članak 362. mijenja se i glasi:

»(1) Stranke mogu odustati od izjave za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka iz članka 360. stavka 3. ovog Zakon do donošenja presude.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka izjava za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka iz članka 360. stavka 3. ovog Zakona i svi ostali podaci koji se na nju odnose izdvajaju se rješenjem iz spisa i predaju sucu istrage i ne mogu se razgledati ni upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.«.

Članak 181.

U članku 363. stavku 2. riječ: »sporazum« zamjenjuje se riječju: »izjava«.

Članak 182.

U članku 365. stavku 2. u drugoj rečenici, riječi: »za koje se vodi redoviti postupak« zamjenjuju se riječima: »iz nadležnosti županijskog suda«, a riječi: »za koje se vodi skraćeni postupak« zamjenjuju se riječima: »iz nadležnosti općinskog suda«.

Članak 183.

Članak 366. briše se.

Članak 184.

Članak 367. mijenja se i glasi:

»Rješenje vijeća o potvrđivanju optužnice se s optužnicom i spisom predmeta bez odgode dostavlja predsjedniku vijeća radi određivanja rasprave.«.

Članak 185.

U članku 368. stavku 1. riječi: »raspravnog spisa« zamjenjuju se riječima: »spisa predmeta«.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»(4) Sudac pojedinac ima ovlasti predsjednika vijeća, ako drukčije nije propisano ovim Zakonom.«.

Članak 186.

U članku 369. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 187.

U članku 371. stavku 2. zadnja rečenica mijenja se i glasi: »Ako predsjednik vijeća zaprimi izjavu za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka iz članka 360. stavka 3. ovog Zakona, postupit će na način propisan člancima 361. do 363. ovog Zakona.«.

U stavku 3. riječi: »a to nije učinio sudac istrage (članak 344. stavak 4.) ni optužno vijeće (članak 351.)« brišu se, a riječi: »tajniku suda« zamjenjuju se riječima: »sucu istrage«.

Članak 188.

U članku 372. stavku 2. iza riječi: »činjenica« briše se zarez, a riječi: »ako su za te dokaze saznale nakon potvrđivanja optužnice« brišu se.

Članak 189.

U članku 374. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Prije izlaganja optužbe stranke će izvijestiti predsjednika vijeća o sadržaju izjave iz članka 360. stavka 3. ovog Zakona za sve ili pojedine točke optužbe.«.

U stavku 2. riječ: »sporazum« zamjenjuje se riječju: »izjavu«.

Članak 190.

U članku 376. stavku 1. druga rečenica briše se.

Članak 191.

U članku 377. stavku 1. druga rečenica briše se.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Stranke određuju redosljed dokaza koje namjeravaju izvesti. Predsjednik vijeća može iz opravdanih razloga odrediti drukčiji redosljed izvođenja dokaza.«.

Članak 192.

U članku 381. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) Ako pripremno ročište nije održano (članak 371. stavak 2.), a optuženik se nalazi u istražnom zatvoru rasprava će se odrediti najkasnije u roku od mjesec dana, osim za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, za koja će se rasprava odrediti u roku od petnaest dana, računajući od dana zaprimanja potvrđene optužnice.«.

Članak 193.

U članku 383. stavku 2. prva rečenica mijenja se i glasi: »Svjedoke i vještake koje su stranke predložile poziva sud.«. U drugoj rečenici riječi: »do 177.« zamjenjuju se riječima: »i 176.«.

U stavku 5. riječi: »izjava o imovinskopravnom zahtjevu« zamjenjuju se riječima: »prijedlog o postavljanju imovinskopravnog zahtjeva«.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

»(8) Optuženika protiv kojeg se vodi postupak za kazneno djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina će se u pozivu upozoriti da se, u slučaju kad obrana nije obvezna, rasprava može održati i u slučaju neopravdanog nedolaska uredno pozvanog branitelja na raspravu ili uzimanja branitelja tek na raspravi.«.

Članak 194.

U članku 389. stavku 2. iza riječi: »radnici,« dodaju se riječi: »osoba od povjerenja,«.

Članak 195.

U članku 395. stavku 3. druga rečenica mijenja se i glasi: »Iznimno, kada je to značajno zbog javnog interesa, predsjednik višeg suda može odobriti filmsko ili televizijsko, a predsjednik suda fotografsko snimanje.«

Članak 196.

U članku 402. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Optuženiku se može suditi u odsutnosti samo ako postoje osobito važni razlozi da mu se sudi, a nije moguće suđenje u stranoj državi ili nije moguće izručenje ili je optuženik u bijegu ili nije dostižan državnim tijelima.«

Članak 197.

U članku 404. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Ako se postupak vodi za kazneno djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, rasprava se može održati bez prisutnosti optuženika koji je bio uredno pozvan, ali nije pristupio ili mu se poziv nije mogao uručiti jer je promijenio adresu, a o tome nije obavijestio sud ili je očito da izbjegava poziv, uz uvjet da njegova prisutnost nije nužna i da je prije toga bio ispitan ili se očitovao o optužbi.«

Članak 198.

U članku 405. stavku 1. prva rečenica briše se, a u drugoj rečenici riječi: »pozvan od suda« brišu se.

Članak 199.

U članku 411. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Iskazi optuženika, svjedoka i vještaka unose se u zapisnik tako da se prikaže njihov bitni sadržaj. Ako je optuženik ranije ispitan, u zapisnik se unose odstupanja ili dopune takvog njegovog ranijeg iskaza. Ako je svjedok ili vještak ranije ispitan pred sudom ili državnim odvjetnikom u smislu članka 234. i 235. ovog Zakona, u zapisnik se unose samo odstupanja ili dopune takvog njegovog ranijeg iskaza i vještačenja. Prema potrebi, pročitat će se njegov prijašnji iskaz ili dio iskaza danog pred sudom ili državnim odvjetnikom u smislu članka 234. i 235. ovog Zakona.«

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»(4) Ako svjedok ili vještak nije ispitan na način propisan člankom 234. i 235. ovog Zakona u zapisnik se unosi iskaz tako da se prikaže njegov bitan sadržaj. Na raspravi se može pročitati raniji iskaz ili dio iskaza tako ispitanog svjedoka ili vještaka u dijelu koji sadrži odstupanja odnosno reproducirat će se snimka takvog iskaza. Na takvom iskazu ne može se isključivo ili u odlučujućoj mjeri temeljiti osuđujuća presuda.«

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 200.

U članku 417.a iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

»(6) Ako se kazneni postupak vodi za kazneno djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, a optuženik se očitovao krivim u odnosu na sve točke optužbe, na kraju svog iskaza očitovat će se je li suglasan s predloženom vrstom i mjerom kazne, sudske opomene, uvjetne osude, djelomične uvjetne osude, posebnih obveza, zaštitnog nadzora, sigurnosne mjere te mjere oduzimanja predmeta, odnosno druge mjere propisane kaznenim zakonom čije se izricanje traži. Do ovog očitovanja optuženika, državni odvjetnik može izmijeniti vrstu i mjeru kazne ili druge mjere propisane kaznenim zakonom predložene u optužnici.

(7) Ako se optuženik u slučaju iz stavka 6. ovog članka suglasi i s vrstom i mjerom predložene kazne i druge mjere propisane kaznenim zakonom, sud u presudi ne smije izreći drugu vrstu kazne ili druge mjere propisane kaznenim zakonom, niti veću mjeru kazne od predložene. Navedeno ograničenje se ne odnosi na mjeru oduzimanja imovinske koristi.«

Članak 201.

U članku 418. stavku 3. riječi: »416. stavak 5.« zamjenjuju se riječima: »417.a stavak 5., riječi: »na raspravi« brišu se, te se dodaju druga i treća rečenica koje glase: »U tom slučaju, sud će upozoriti okrivljenika da će se sve što kaže prilikom izvođenja dokaza smatrati njegovom obranom. Dano upozorenje i odgovor okrivljenika unijet će se u zapisnik.«

Članak 202.

Članak 419. mijenja se i glasi:

»(1) Stranke imaju pravo predlagati svjedoke i vještake te izvoditi dokaze. Stranke predlažu redosljed dokaza koje namjeravaju izvesti. Predsjednik vijeća može iz opravdanih razloga odrediti drukčiji redosljed izvođenja dokaza.

(2) Ako pripremno ročište nije održano, predsjednik vijeća pozvat će stranke i oštećenika da obrazlože dokazne prijedloge koje namjeravaju izvesti na raspravi. Svaka stranka očitovat će se o prijedlozima suprotne stranke i oštećenika.

(3) Vijeće može odlučiti da se izvedu dokazi koji nisu predloženi ili od kojih je predlagatelj odustao.

(4) Općepoznate činjenice ne treba utvrđivati. Ne može se predlagati da se utvrđuju činjenice čije postojanje zakon pretpostavlja u korist optuženika, ali se može dokazivati njihovo nepostojanje.

(5) Dokazi se na raspravi izvode sljedećim redom:

1) dokazi optužbe,

2) dokazi obrane,

3) dokazi optužbe kojima se pobijaju navodi obrane,

4) dokazi obrane kao odgovor na pobijanje,

5) dokazi suda.«.

Članak 203.

U članku 420. stavci 2., 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»(2) Tijekom iznošenja iskaza svjedoka ili izlaganja nalaza i mišljenja vještaka, svjedoku ili vještaku neposredno postavljaju pitanja stranke te predsjednik i članovi sudskog vijeća. Ako se drukčije ne dogovore, najprije postavlja pitanje stranka koja je predložila izvođenje tog dokaza, a zatim protustranka. Nakon toga pitanja postavlja predsjednik i članovi sudskog vijeća. Ako je sud odredio izvođenje dokaza i bez prijedloga stranaka, pitanja prvi postavlja predsjednik vijeća, zatim članovi vijeća, te naposljetku tužitelj, okrivljenik i branitelj. Oštećenik, zakonski zastupnik, punomoćnik i vještaci mogu neposredno postavljati pitanja uz odobrenje predsjednika vijeća.

(3) Predsjednik vijeća će zabraniti pitanje ili odgovor na već postavljeno pitanje ako je ono nedopušteno (članak 277. i članak 289. stavak 3. ovog Zakona) ili se pitanje ne odnosi na predmet. Ako predsjednik vijeća zabrani postavljanje određenog pitanja ili davanje odgovora, stranke mogu zahtijevati da o tome odluči vijeće.

(4) Stranke i branitelj mogu staviti prigovor na pitanja iz stavka 3. ovog članka, o kojem će odlučiti predsjednik vijeća.«.

Dosadašnji stavci 5. do 10. brišu se.

Članak 204.

U članku 421. stavak 1. briše se.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 1. točka 1. briše se.

Dosadašnje točke 2. do 5. postaju točke 1. do 4.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 205.

U članku 428. riječi: »pozvala svjedoka ili vještaka« zamjenjuju se riječima: »svjedoka ili vještaka predložila«.

Članak 206.

Članak 431. mijenja se i glasi:

»(1) Zapisnici o iskazima svjedoka, suokrivljenika ili već osuđenih sudionika u kaznenom djelu te zapisnici ili drugi dopisi o nalazu ili mišljenju vještaka pribavljeni tijekom dokazne radnje ili ranije rasprave mogu se prema odluci vijeća pročitati odnosno reproducirati samo:

- 1) ako se odnose na činjenicu koju stranka nije osporavala,
- 2) ako su ispitane osobe umrle, duševno oboljele ili se ne mogu pronaći, ili je njihov dolazak pred sud nemoguć ili znatno otežan zbog starosti, bolesti ili drugih važnih uzroka,
- 3) ako svjedoci ili vještaci bez zakonskih razloga neće iskazivati na raspravi,
- 4) ako se osoba koja je prethodno upozorena da nije dužna svjedočiti (članak 285. stavak 1. točka 1. do 3.) odrekla tog prava i iskazivala na dokaznom ročištu ili raspravi, a kasnije tijekom postupka je odlučila uskratiti svoj iskaz,
- 5) ako je svjedok ili vještak ispitan prema članku 402. stavku 2. ovog Zakona,
- 6) ako su stranke suglasne da se umjesto neposrednog ispitivanja svjedoka, odnosno vještaka koji nije prisutan, bez obzira je li bio pozvan ili ne, pročita zapisnik o njegovu prijašnjem ispitivanju,
- 7) ako je svjedok ili vještak ispitan na raspravi pred istim predsjednikom vijeća.

(2) Ako dokazna radnja ispitivanja svjedoka ili vještaka nije provedena na način propisan člankom 234. i 235. ovog Zakona, ti se zapisnici mogu pročitati, ali se samo na tim zapisnicima ne može isključivo ili u odlučujućoj mjeri temeljiti osuđujuća presuda.

(3) Vijeće će izdvojiti dokaze na kojima se ne može temeljiti sudska odluka, ako nisu prije toga izdvojeni. Protiv rješenja kojim se odlučuje o izdvajanju dopuštena je posebna žalba, osim ako sud ne odluči odmah nastaviti s raspravom, u kojem slučaju se izdvojeni dijelovi spisa zatvaraju u poseban omot koji se prilaže spisu, a može ih razgledati samo viši sud, ako je to potrebno radi odluke o žalbi protiv presude, što će se zabilježiti na omotu.

(4) Nakon pravomoćnosti rješenja izdvojeni zapisnici i obavijesti zatvaraju se u poseban omot i predaju sucu istrage radi čuvanja odvojeno od ostalih spisa i ne mogu se razgledati niti koristiti u postupku. Izdvajanje zapisnika iz stavka 2. ovog članka mora se obaviti prije završetka dokaznog postupka.

(5) Razlozi zbog kojih se čita zapisnik navest će se u zapisniku o raspravi, a pri čitanju priopćit će se je li svjedok ili vještak dao obećanje da će iskazivati istinito ili je ranije već bio prisegnut.«.

Članak 207.

U članku 434. stavku 1. brojka: »416.« zamjenjuje se brojkom: »417.a«, a riječi: »dokazima za koje su saznali naknadno« brišu se.

Članak 208.

U članku 435. stavku 1. riječi: »pročitat će se njegov prijašnji iskaz ili dio tog iskaza« zamjenjuju se riječima: »reproducirat će se snimka njegovog iskaza ili dijela tog iskaza odnosno taj dio njegovog iskaza će se pročitati«.

U stavku 2. riječi: »pročitat će se njegovi prijašnji iskazi ili njihov dio« zamjenjuju se riječima: »reproducirat će se snimka njegovog iskaza ili dijela tog iskaza odnosno taj dio njegovog iskaza će se pročitati«.

Članak 209.

U članku 440. stavku 1. iza riječi: »dokaznog postupka« zarez i riječi: »ako za postojanje tih dokaza, do ispitivanja optuženika, nisu znale« brišu se.

U stavku 2. riječi: »419. stavka 1.« zamjenjuju se riječima: »419. stavka 3.«.

Članak 210.

Naslov iznad članka 441. mijenja se i glasi: »8. Izmjena optužbe«.

Članak 211.

Članak 442. briše se.

Članak 212.

U članku 459. iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

»(8) Za kazneno djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, a presudom nije izrečena kazna zatvora ili djelomična uvjetna osuda, sud je dužan pitati stranke zahtijevaju li pisani otpravak presude s obrazloženjem. Ako stranke odmah nakon objave presude ne zahtijevaju takav pisani otpravak, sud može kratko obrazloženje unijeti u zapisnik o raspravi koji se uručuje prisutnim strankama. Ako je kratko obrazloženje uneseno u zapisnik, prijepis te presude neće sadržavati obrazloženje, a mora se otpremiti najkasnije u roku od tri radna dana. Stranci koja nije bila prisutna objavi presude, bit će dostavljen i zapisnik o raspravi.«.

Dosadašnji stavci 8. i 9. postaju stavci 9. i 10.

Članak 213.

Članak 462. mijenja se i glasi:

»(1) Pogreške u imenima i brojevima te druge očite pogreške ili propusti u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnosti napisane presude s izvornikom ispraviti će, posebnim rješenjem, predsjednik vijeća na zahtjev stranaka ili po službenoj dužnosti.

(2) Ako postoji nesuglasje između napisane presude i njezina izvornika, rješenje o ispravku dostavit će se osobama navedenim u članku 458. ovog Zakona.

(3) Nakon donošenja rješenja iz stavka 1. i 2. ovog članka predsjednik vijeća će izraditi novi prijepis presude s ispravicima, koji će strankama dostaviti zajedno s rješenjem o ispravku.

(4) Protiv rješenja o ispravku nepravomoćne presude nije dopuštena posebna žalba, dok je protiv rješenja o ispravku pravomoćne presude žalba dopuštena, osim u slučaju iz članka 491. stavka 4. ovog Zakona.

(5) U slučajevima iz prethodnih stavaka, rok za žalbu protiv nepravomoćne presude teče od dana dostave novog prijepisa presude s ispravcima.«.

Članak 214.

U članku 468. stavku 1. točki 8. brojka: »416.« zamjenjuje se brojkom: »417.a«.

U stavku 2. iza riječi: »(članak 10.)« stavlja se zarez i dodaju riječi: »te ako je teško povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno Ustavom i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda«.

Članak 215.

U članku 474. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Kada drugostupanjski sud zaprimi spis povodom žalbe na presudu za kazneno djelo za koje se kazni postupak pokreće po službenoj dužnosti, prije dostave sucu izvjestitelju, spis će dostaviti državnom odvjetniku. Državni odvjetnik vratit će spis u roku od osam dana. Predsjednik vijeća ne može biti sudac izvjestitelj.«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

Članak 216.

U članku 475. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) O sjednici vijeća izvjestit će se stranke ako je neka od stranaka u roku predviđenom za žalbu ili u odgovoru na žalbu zahtijevala da bude izviještena o sjednici. Predsjednik vijeća ili vijeće može odlučiti da se o sjednici vijeća izvijeste stranke i kad nisu to zahtijevale, ako bi njihova prisutnost bila korisna za razjašnjenje stvari.

(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, kad drugostupanjski sud rješava o žalbi protiv presude prvostupanjskog suda donesene zbog kaznenog djela za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, stranke će se obavijestiti o sjednici vijeća drugostupanjskog suda ako je u prvostupanjskoj presudi izrečena kazna zatvora i ako je neka od stranaka zahtijevala da bude obaviještena o sjednici, ili ako predsjednik vijeća ili vijeće drugostupanjskog suda smatra da bi prisutnost stranaka bila korisna za razjašnjenje stvari.«.

Članak 217.

U članku 476. stavku 1. točki 1. riječi: »stavka 2. ovog članka« zamjenjuju se riječima: »iz članka 468. stavka 2.«.

Članak 218.

U članku 484. stavku 3. iza riječi: »zatvoru,« dodaju se riječi: »a prvostupanjska presuda je ukinuta u cijelosti ili djelomično,«.

Članak 219.

U članku 494. stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Ispitujući žalbu, sud će po službenoj dužnosti paziti je li rješenje donijelo ovlašteno tijelo, postoji li povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ovog Zakona te je li povrijeđen kazneni zakon na štetu okrivljenika.«.

Članak 220.

U članku 495. iza brojke: »474.« riječi: »stavka 1., 3. i 4.« brišu se.

Članak 221.

U članku 498. stavku 1. iza točke 3. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje točka 4. koja glasi:

»4) se nakon pravomoćnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očito dovele do blaže osude.«.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

»(5) U slučaju iz stavka 1. točke 4. ovog članka, ako prvostupanjski sud prihvati zahtjev, presudom će preinačiti pravomoćnu presudu glede odluke o kazni. U suprotnom rješenjem će odbiti zahtjev za obnovu.«.

Dosadašnji stavak 5. koji postaje stavak 6. mijenja se i glasi:

»(6) Novu presudu ili rješenje iz stavka 5. ovog članka donosi sud u sjednici vijeća na prijedlog državnog odvjetnika, ako je postupak vođen na njegov zahtjev ili na zahtjev osuđenika, a nakon ispitivanja protivne stranke.«.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 222.

U članku 500. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

»(2) U slučajevima iz članka 230. stavka 5. ovog Zakona, ako je do propuštanja roka došlo zbog više sile ili drugih neskrivljenih okolnosti, ovlaštenu tužitelj može u roku od tri dana od prestanka tih okolnosti podnijeti zahtjev za obnovu postupka. Nakon isteka mjesec dana od dana propuštanja zahtjev za obnovu postupka ne može se podnijeti.

(3) U slučajevima iz članka 230. stavka 5. ovog Zakona, ako je do propuštanja roka došlo zbog stegovnog djela državnog odvjetnika koje je utvrđeno odlukom Državnoodvjetničkog vijeća ovlaštenu tužitelj može u roku od mjesec dana od dana donošenja odluke Državnoodvjetničkog vijeća, a najkasnije u roku od šest mjeseci od propuštanja roka podnijeti zahtjev za obnovu postupka.«.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 4. i 5.

Članak 223.

U članku 502. stavku 2. riječi: »u odnosu na okrivljenika« brišu se.

Članak 224.

U članku 517. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

»2) povrede odredaba kaznenog postupka predviđenih u članku 468. stavku 1. točki 1., 5., 9. i 10., odnosno u članku 468. stavku 2. ovog Zakona, ili zbog sudjelovanja u odlučivanju u drugom, odnosno trećem stupnju suca ili suca porotnika koji se morao izuzeti (članak 32. stavak 1.), ili zbog toga što je okrivljeniku, protivno njegovu zahtjevu, uskraćeno da na raspravi upotrebljava svoj jezik (članak 8.),«.

Članak 225.

U članku 519. iza riječi: »509. stavka« riječi: »2. i« brišu se.

Članak 226.

Naziv trećeg dijela mijenja se i glasi:

»Treći dio

POSEBNI POSTUPCI«.

Članak 227.

Naziv glave XXV. mijenja se i glasi:

»Glava XXV.

POSEBNOSTI KAZNENOG POSTUPKA PO PRIVATNOJ TUŽBI«.

Članak 228.

Članak 520. mijenja se i glasi:

»U postupku po privatnoj tužbi primjenjuju se odredbe Glave XXV. ovog Zakona, a ako njima nije drukčije propisano, primjenjuju se ostale odredbe ovog Zakona.«.

Članak 229.

Članak 521. briše se.

Članak 230.

Članak 522. briše se.

Članak 231.

Članak 523. briše se.

Članak 232.

Članak 524. mijenja se i glasi:

»(1) Privatna tužba podnosi se nadležnom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i okrivljenika.

(2) Privatna tužba mora imati sadržaj iz članka 342. stavka 1. točke 1. do 4. ovog Zakona i podatke o dokazima koje se predlaže izvesti na raspravi.«

Članak 233.

Članak 525. mijenja se i glasi:

»(1) Kad sudac pojedinac primi privatnu tužbu, prethodno će ispitati:

1) da li je nadležan,

2) da li je podnesena od ovlaštenog tužitelja,

3) da li je propisno sastavljena (članak 524.),

4) postoje li razlozi iz članka 355. stavka 1. točki 1. do 4. ovog Zakona.

(2) Ako sudac pojedinac ustanovi da privatna tužba nije propisno sastavljena (članak 524.), vratit će je privatnom tužitelju da u roku od osam dana ispravi nedostatke. Pritom će se privatni tužitelj upozoriti prema članku 78. stavku 3. ovog Zakona. Ako privatni tužitelj propusti određeni rok, privatna tužba će se odbaciti. Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. O žalbi odlučuje viši sud.

(3) Ako privatna tužba nije podnesena u dovoljnom broju primjeraka, privatni tužitelj će se pozvati da dostavi privatnu tužbu u dovoljnom broju primjeraka za sud i okrivljenika. Pri tome će se upozoriti prema članku 78. stavku 5. ovog Zakona.

(4) Ako ne donese rješenje iz stavka 2. ili 3. ovog članka, sudac pojedinac će postupiti prema članku 527. ovog Zakona.«

Članak 234.

Članak 526. briše se.

Članak 235.

Članak 527. mijenja se i glasi:

»(1) Ako sudac pojedinac ne donese rješenje iz članka 525. stavka 2. i 3. ovog Zakona, a na području suda djeluju mirovna vijeća i obje stranke imaju prebivalište na tom području, sud može stranke uputiti tim vijećima radi pokušaja mirenja. U tom slučaju sud će odrediti rok u kojem će se pokušati mirenje i zastat će sa postupkom, a nakon isteka tog roka ili ako mirenje ne uspije, postupak će se nastaviti.

(2) Po isteku roka iz stavka 1. ovog članka sudac pojedinac može u roku od mjesec dana zakazati ročište radi prethodnog razjašnjenja stvari na koje će pozvati privatnog tužitelja i okrivljenika. Okrivljeniku se uz poziv dostavlja i privatna tužba.

(3) Na ročištu privatni tužitelj može:

1) izjaviti da odustaje od progona,

2) izmiriti se s okrivljenikom,

3) prihvatiti ispriku okrivljenika.

(4) U slučajevima propisanim u stavku 3. ovog članka sud će odbaciti privatnu tužbu.

(5) Ako ne dođe do odbacivanja privatne tužbe, sudac pojedinac može odmah otvoriti raspravu na što će se posebno upozoriti privatni tužitelj i okrivljenik pri dostavi poziva.

(6) Ako sudac pojedinac ne otvori raspravu donijet će odluku o tome koje dokaze će izvesti na raspravi i zakazat će raspravu.

(7) U postupku po privatnoj tužbi pripremno ročište se ne provodi.«.

Članak 236.

Članak 529. briše se.

Članak 237.

Članak 530. briše se.

Članak 238.

Članak 531. briše se.

Članak 239.

Članak 532. briše se.

Članak 240.

Članak 533. briše se.

Članak 241.

Članak 534. mijenja se i glasi:

»Rasprava se može održati ako i ne dođe privatni tužitelj koji ima prebivalište izvan područja suda kojem je podnesena privatna tužba ako je sudu stavio prijedlog da se rasprava održi u njegovoj odsutnosti.«.

Članak 242.

Članak 535. briše se.

Članak 243.

Članak 536. mijenja se i glasi:

»Privatni tužitelj može se odreći prava na žalbu ili odustati od podnesene žalbe sukladno članku 465. ovog Zakona.«.

Članak 244.

Članak 537. briše se.

Članak 245.

Članak 538. briše se.

Članak 246.

Članak 539. briše se.

Članak 247.

U članku 542. stavku 4. riječi: »526. stavak 2.« zamjenjuju se riječima: »348. stavak 4.«.

Članak 248.

U članku 547. riječi: »537. stavka 2.« zamjenjuju se riječima: »459. stavka 8.«.

Članak 249.

Naziv četvrtog dijela koji glasi: »Četvrti dio POSEBNI POSTUPCI« briše se.

Članak 250.

U članku 549. stavku 1. riječi: »Trećeg dijela,« brišu se.

U stavku 3. iza riječi: »smještaja okrivljenika« dodaju se riječi: »ili njegovog psihijatrijskog liječenja na slobodi«.

Članak 251.

U članku 550. stavku 1. iza riječi: »smještaj« dodaju se riječi: »ili psihijatrijsko liječenje na slobodi«.

U stavku 3. riječi: »345. do 347. ovog Zakona« zamjenjuju se riječima: »345. i 346. ovog Zakona«.

U stavku 4. riječ: »analog« zamjenjuje se riječju: »rješenja«.

Članak 252.

U članku 551. stavku 1., u prvoj rečenici, riječi: »odredit će se« zamjenjuju se riječima: »može se odrediti«, a riječi: »protiv kojeg je državni odvjetnik podnio optužnicu iz članka 550. stavka 1. ovog Zakona« zamjenjuju se riječima: »koji je u vrijeme počinjenja protupravnog djela bio neubrojiv«.

Članak 253.

U članku 552. stavku 1. zarez i riječi: »koja se vodi prema odredbama redovitog postupka (Glava XXI.)« brišu se.

U stavku 5. iza riječi: »smještaja« dodaju se riječi: »ili psihijatrijskog liječenja na slobodi«.

Članak 254.

U članku 553. stavku 1. iza riječi: »smještaja« dodaju se riječi: »ili psihijatrijskog liječenja na slobodi«.

Članak 255.

U članku 554. stavci 1., 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(1) Ako je državni odvjetnik postavio zahtjev iz članka 550. stavka 1. ovog Zakona, a sud nakon provedene rasprave utvrdi da je optuženik u stanju neubrojivosti počinio protupravno djelo te da postoje uvjeti za određivanje prisilnog smještaja optuženika u psihijatrijsku ustanovu ili za njegovo psihijatrijsko liječenje na slobodi prema odredbama Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, donijet će presudu kojom se utvrđuje da je optuženik počinio protupravno djelo, da ga je počinio u stanju neubrojivosti, te odrediti prisilni smještaj u psihijatrijsku ustanovu ili psihijatrijsko liječenje na slobodi u trajanju šest mjeseci. Presuda sadrži i upozorenje optuženiku da će psihijatrijsko liječenje na slobodi biti zamijenjeno prisilnim smještajem u psihijatrijsku ustanovu ako do dana određenog rješenjem o upućivanju u psihijatrijsku ustanovu ne započne liječenje na slobodi.

(2) Sud će, pri donošenju presude iz stavka 1. ovog članka kojom je određen prisilni smještaj u psihijatrijsku ustanovu odrediti, odnosno produljiti istražni zatvor iz razloga navedenog u članku 551. stavku 1. ovog Zakona.

(3) Ako je državni odvjetnik u optužnici postavio zahtjev iz članka 550. stavka 1. ovog Zakona, a sud nakon provedene rasprave utvrdi da je optuženik u stanju neubrojivosti počinio protupravno djelo, ali da ne postoje uvjeti za određivanje prisilnog smještaja optuženika u psihijatrijsku ustanovu ili njegovog psihijatrijskog liječenja na slobodi prema odredbama

Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, donijet će presudu kojom se optuženik oslobađa od optužbe i kojom se odbija zahtjev za određivanje prisilnog smještaja odnosno psihijatrijskog liječenja na slobodi.«.

Članak 256.

U članku 555. stavku 5. iza riječi: »smještaja« stavlja se zarez i dodaju riječi: »odnosno psihijatrijskog liječenja na slobodi«.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 257.

(1) Sve radnje i mjere koje su provedene ili se provode sukladno Zakonu o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12. i 56/13.) do stupanja na snagu ovog Zakona su valjane u skladu s točkom IV. izreke Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-448/2009, U-I-602/2009, U-I-1710/2009, U-I-18153/2009, U-I-5813/2010 i U-I-2871/2011, od 19. srpnja 2012. (»Narodne novine«, br. 91/12.).

(2) Ako je na dan stupanja na snagu ovoga Zakona bio u tijeku kakav rok, taj rok će se računati prema odredbama ovog Zakona, osim ako je dosadašnji rok bio dulji ili je prijelaznim i završnim odredbama ovog Zakona drukčije propisano.

(3) Ako nakon stupanja na snagu ovog Zakona povodom žalbe ili izvanrednog pravnog lijeka postupak treba ponoviti, novi postupak provest će se po odredbama ovog Zakona.

(4) Ako je do stupanja na snagu ovog Zakona donesena kakva odluka protiv koje je po odredbama zakona po kojem je postupak vođen dopušten pravni lijek ili još teče rok za podnošenje pravnog lijeka, ili je pravni lijek podnesen, ali o njemu još nije odlučeno, u tom postupku primijenit će se odredbe zakona po kojem je donesena odluka, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(5) Provođenje dokaznih radnji te istrage i kazneni postupak koji su započeli prije stupanja na snagu ovog Zakona nastaviti će se po odredbama ovog Zakona, osim ako je prijelaznim i završnim odredbama ovog Zakona drukčije propisano.

(6) U kaznenom postupku za kaznena djela iz članka 19.c točke 1. podtočke d) Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12. i 56/13.), postupak će se dovršiti pred sudom koji je bio nadležan u trenutku podizanja optužbe.

Članak 258.

(1) Protiv pravomoćne presude koja je donesena na temelju odredbi Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12. i 56/13.), a koja se isključivo ili u odlučujućem dijelu temelji na odredbama tog Zakona koje je Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo svojom Odlukom, broj: U-I-448/2009, U-I-602/2009, U-I-1710/2009, U-I-18153/2009, U-I-5813/2010 i U-I-2871/2011, od 19. srpnja 2012. (»Narodne novine«, br. 91/12.) može se, u roku od godine dana od stupanja na snagu ovog Zakona,

odnosno od primitka pravomoćne presude, podnijeti zahtjev za obnovu postupka sukladno odredbi članka 497. Zakona o kaznenom postupku.

(2) Ako su nastupile posljedice pravomoćne presude iz stavka 1. ovog članka, stranka može u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona podnijeti zahtjev nadležnom kaznenom sudu da se te posljedice otklone naknadom štete.

Članak 259.

Nadležni ministri su dužni donijeti pravilnike iz članaka 78., 105., 152. i 154. ovog Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 260.

Mjere i radnje iz članka 75., članka 76., članka 218.a, članka 245., članka 263., članka 286., članka 326., članka 334. i članka 339. ovog Zakona, mogu se odrediti i za kaznena djela propisana Osnovnim krivičnim zakonom Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 31/93., 39/93., 108/95., 16/96. i 28/96.), Krivičnim zakonom Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 32/93., 38/93., 16/96. i 28/96.), Zakonom o kaznenim djelima podrivačke i terorističke djelatnosti protiv državnog suvereniteta i teritorijalne cjelovitosti Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 74/92.) te Kaznenim zakonom (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98. – ispravak, 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.), ako se činjenično stanje može podvesti pod biće odgovarajućeg kaznenog djela iz Kaznenog zakona koje je navedeno u tim člancima.

Članak 261.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 15. prosinca 2013., osim odredbi iz članka 151., 250., 251, 253., 254., 255. i 256. ovog Zakona u dijelu koji se odnosi na psihijatrijsko liječenje na slobodi, a koje stupaju na snagu danom stupanja na snagu posebnog zakona kojim će se urediti zaštita osoba s duševnim smetnjama.

Klasa: 022-03/13-01/227

Zagreb, 29. studenoga 2013.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v. r.